

hy
s.

hýen (best. sg.)

mörts 2. hýen

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

+ hya
hyza²; hyzar², hyza², hyzad²,
hyzad², imperat. hyza²; betäcken
hufvudet med en hvit duk,
ett s. k. hyzake. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897 08

№ 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyggs

hyck
interj.

ack (uttryck för för-
våning med biton av
obehaglig överraskning sen
lån förfäran)

gr hyggs.

Hörup, Ingelstads hd
Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hycken

hijtsan ; n. hijtsed ;
pl. hijtsa

vilken (fråg. person.)

hijtsed som helst ;

ja. e. so. vilse, se ja. ved. nte
hijtsed da. e. ja. ska. hå ;

M. f. 58

Nr 4337 Tranås, Ingelsta's hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hyck

hyckz

interj. uttryckande förvåning;

o! ack! Syn. hyckz.

hyckz hor den han e

fordögad! o, vad den han är

Nr 3600

Borrby, Ingelstads hd

däsig!

Hugo Areskoug 1937.

hęjts

^x hyck
intęj:

uttryk för förskräckelse
l. med förvåning blandad
förskräckelse : hu.

ja - hęjts, hęjts. N. F. 85.

16^x hygg

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyda
v.

Pres. og. hyar

Överdrages med Åarskoopa
(om ett Åar), börjar läkas

de. hyar o. gälpor

M. f 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Borrby

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hydas
v.

hijas, =

börja läkas genom att
ny hud växer över det
(om ett sår)

der. hijas o. lęgtas

der. här börjad. o.
hijas (inf. l. supin.?) M. f.

Bottor

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

* hydda
vb.

huda - öm

Pres. sg. hudar - öm
ta vard om, ta hend om.

hon - hudar - öm -
döm. n. j. 94.

Nr 5003 Smedstorp. Inge/ström's hd

Hugo Areskoug 1964

hydda.

hüda, - an s.

-or, - na.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads län

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hydda.

hūda, - an s.

- or, - na.

de ha bojt en

hūda ve martins.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hä

Nils Bengtsson 1940.

bydda.

hūda, -on s.

-or, -na.

han sad i en hūda.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hydda.

hūda, -an s.

-or, -na.

t. ex. svimahūda.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads h.

Nils Bengtsson 1939.

hydda;

hüda, - an s.

- or, - na;

t. ex. svinahäudar;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hä

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hydda

hūda; = ; - ad

göra sig 'fin', pynta sig (t. ex.
d^o man skall gå bort)

du för hūda de led
fost.

2726 O.Hoby Ingelstads hd

[~]
Örnahren Hugo Areskoug 1933-35

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^x hydda
v.

huda i om-se

snygga upp, göra sig fin,
pynta sig

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

hydda.

hyda, -a, -a pl.
-a, -ad.

ja ska hyda om
de hid. jag skall
hjälpa dig till rätta.

(Anders Jönsson).

Nr 3787 Glemminge, Ingelsta's h

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hydda.

hy¹da, -²ar, -³a pl.
-⁴a, -⁵ad v.

En hy¹dar om se
lid: man gör
sig fin.

M 3292 Hannas, Ingelstads h¹

Nils Bengtsson 1937.

x hydda;

hyda, -ar, -a pl.
-a, -adv.

snugga upp (sig).

ja ska hyda me
lid.

3275 Bollerup, Ingelstads h.

Nils Bengtsson 1937

^xhydda sig.

hyda se, - ar, - a pl.
- a, - ad.

smygga upp sig.

ja ska hyda me
leta grönne.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

hydda sig.

hyda se v.

sygga upp sig.

de hyda se v.

bialeta.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

hydda se te nan = ^{+ hydda} hälla sig till nya
s. linn stad.

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211

Otto Anderberg: 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen; Lund

hydrofór

hydrofor
sb.

Nyckel sent lönord i
målet.

brän o hydrofór.
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^x hyekläde, s.

hyekle

himnekläde, som kvinnorna höllo som en
liten schal över huvudet för att skydda
helheten för dammen eller regn.

s. 206.

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd

M. Hörlén 1914 Exc.

+ bycklär

hög klä, - ad s.

linnekläde, som
krinnorna hade för
att skydda bluten.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hä

Nils Bengtsson 1940.

hyakle'

n.

*hyekläde

M. f. 66

ett slags vit duk, med vilken
kluten på den gamla allmoges-
dräkten skyddades mot famm o. d. j
enl. uppg. är. använd som skydd
mot regn;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

² Krypble, n., - d, pl. lika, ^x - n, ^x krycklär

fyrkantig duk af fint hvit tyg,
pydd med kryppplast och genom-
brulet arbete samt stärkad och
gniden, hvilken fruntimmer fordon
buro på hufvudet. Duken lades
oviken öfver kluten och lockarne
samt fästes i nacken med band.
Kan tjäna till skydd mot regn
och dam.

N^o 305.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ byckläde

byckläde, - ad s.

linnekläde, som kvin-
nor hade för att
skydda bluten.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hä

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjulä, - ad s.
- linnekläde, som
kvinnorna höllo över
huvudet för att skydda
håret för damm el.
regn.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hä

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hyekläde

hyekle' n.

linneduk som skydd-
de kluten (d. v. s. huvud-
bonaden till den gamla kvinn-
liga häradsdräkten) mot
damm och regn.

M. f. o. m. fl.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^x byende.

jyng, jyng^u et.

jyng, - l d s.

överdrag på stolsäte.

jyng de va en dyng^u
de la i en

längstol di kälä.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads län

kyende

jy^äna, - a s.

kyende;
stälajy^äna;

M 1983:1 Ullstorp, Ingelstads h²

Nils Bengtsson 1933.

kyende

g^un , -'ed (T.O.)

g^un , -'ed (L.)
(vårda överdrag)

överkast på stolar, bänkar;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyende

gynne, n. (g = j)

jüge

lös stoldyna

ent. N. B.

s. 20

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

hyende

järn n.

M. f. 58;

vårt överdrag (dyna) till
stol l. bänk;

--- ett järn elor. ett
stygge (m. f. 58)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

hyende
sb.

ju^un^upe, -led

vårt överdrag att lägga
på en stol, en bänk e.d.

ga. ud. o. rüst (rist,
skaka) ju^uned! — där
ligor. ose ju^una p^o. de

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

hyende
sb.

Jfr sogn stolhyende

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyende.

fjunga, - ad s.

överdrag på stol-
säte.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hä.

Nils Bengtsson 1940.

kyente

Jyⁿh, - h d s.

överdrag på stolsäte.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

kyende

fjunt, - l d s.

överdrag på stobäte.

Nr 3787 Glemminge, Ingelsta's h

Nils Bengtsson 1939.

byfsad

høwsad

(i fråga om nysträdan-
det).

K. f. 88.
1948.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ bygg
hygg, interjektion, usch, py:

hygg har du e lag, pag!

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. M 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

7.

hyggz

(itj)

* hygg

ack, o. m. m.

N^o 312.

INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyggz

^x
hygg
interj.

hu, ack hu

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

x bygg interiör.

bygg

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M 195

1) hyggz

~~x hyggz~~
interj.

utryck för förskräckelse l.
med förskräckelse blandad
förvåning; hu;
ja - hyggz! Ja hu da! / K. F. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2) hyg^z - har - folk ^xhygg
interj.
de - sl^zida för! O som folk
de sl^zat förr! N. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hygg intey:

+ hygg.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst.s hd

Nils Bengtsson 1841.

x hygg.

hygg intey.

hygg kvija kunnan
anta dou do skelun
i maj. hygg bevars
glita hem i kunnan

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Bera ar öd.

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hygg

hygdz

se * hyck !

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^xhygg.

hyggz int. cyj.

a hyggz.

hyggz hym har et
bas.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

hygg.
hygg intoy.
hygg hiaväl.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hä
Nils Bengtsson 1939.

hygg
interj.

hyggz

hu, ack (interj. uttryckande
förvåning blandad med län²
strämnel)

hyggz, här . de . e .

Källt. Hu vad det är kallt!

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd

x kygg

kygg interj.

kygg ha kym e
fin;

M 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hygg;

hygg interj.

o;

hygg ha han e
fin;

N^o 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hygg

hyggz

interj., uttryckande (förvåning blanda
det med) fasa; närmast mött.

'hu';

hyggz, hor jag led av det!

M. f. 68

hu, hur jag led av det!

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

+ bygg.

bygg intey.

bygg hem han
e ralög.

Nr 3787 Glemminge, Ingelsta's h

Nils Bengtsson 1939.

+ 11/11/99.

kyrka intej.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hygg

hudy

interj. uttryckande förvåning,
obekvämlig överraskning o. d.

hudy va dä e spörviden!

(Frågois)

2726 Ö.Hoby Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1933-35

Ornäs

+ kygg

kygg intej.

kygg stakals mingan.

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyggz

^xhygg

interj.

uttryck för förvåning,
blandad med förskräckelse;
ack, oh.

hyggz bevärs rent!
ack, bevare oss väl!
zfr hyggz

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyggz hør. - en
svält! hu, vad
man svält!

^xhygg
forts.

Hörup, Ingelstads hd
Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x kygg
intej.

kygg !

uttrycket överraskning, förvåning.

7732. Örebro, Ingeletads hst. 1961

hyggz intörj

+ hygg

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x kygg
~~kygg~~ intery

kygg 'hu'

sv. l. III: 3: 17

Nr 3567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen. Lund

+ hygg

hyggz intej.

hyggz ha ska dar

hög ou dän;

3275 Bollerup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~hygg~~
interi.

hyggz

uttryck för förvåning
blandad med en smula
skräck l. (stundom)
deltagande. hyggz, hyggz!
K. p. 72.

M. p. 68. K. p. 72

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hygg
interj.

hygdz

utryck för förvåning, lätt
blandad med förfäran: 'hu'.

hygdz beväras, om jag
kan koma ihu ha de
kåla den an för! - no hygdz!
Nymen tär d' (bit rök)

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyggslig

hyggzale

(små², beskedlig)

M. J. 84

Nr 3600. Ingelstads hd

Bowby

Hugo Areskoug 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyggelig.
hyggelig a.

de er en hyggelig
m^an.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1838.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyggigt;
hyggeligt a. v.
de v^a hyggeligt.

3275 Bollerup, Ingelstads h^ö

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högzerlet hyggligt
adv.

på ett anständigt sätt.

såma fg. ör börnen
högzerlet, somliga upp-
fostra barnen på ett an-
ständigt sätt. M. f. 60.

hyla.

hyla, -ar, -a pl.

-ia, -ad v.

töja au qiäta.

han toyjar o hylar.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938

^xhyla.
hyla, -ar, -a ju.
-a, -ad.
jämla sig.
hyll genom hyllar.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

* hyla

hyla; = ; - ad

gråta (högljutt och ymnigt)

han boryar o hyla, so
fort en predyar si'n
(rör vid honom)

N^o 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingel-
sta's hd. Hugo Arskog 1932-35

*hyla
vb.

hyla, =

gräta högljutt

de. hyla o. grjnda.

Nr 4724 Kvärestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyla²

hyla²

hylad²

+ hyla o.

hyla.

N^o 312.

INGELSTAD

Snedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hylfa, =, -ad

* hyla
vb.

gråta högljutt.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

*hyla
vb.

hyla, =

gröta högljutt

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

+ hyla
hyla²; hylar², hyla², hylad²,
part. endast i n. hylad², imperat;
hyla²; tjuta (om hundar). I.

nar höjarna hyla², på v²enta
de ¹ilsväda.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hyla

hylfa, = , - ad;

gråta högljutt

ha hylar: den foe ?

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hä

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyla.
hyla, - ar, - a pl.
- a, - ad.
jämna sig.
hym gour o hylar.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads län

Nils Bengtsson, 1940.

* hyla

hyla, =, -ad
-
sjata om hundar

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

hyla

" gräta
y feta

+ hyla

håvana hyla.

Onslunda

Ingelstads hd

N^o 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hylefår
sb.

hylefår n.

barn som lätt gråter.

da. e. et hylefår te.
glut.

Nr 4724 Kvärestad, Ingelsta's hd

Hugo Araskoug 1950

hylapinne.

hylapin, - en s.

person, som be-
klagar sig.

de e en slekti

hylapin. (Anders Jönsson)

nr 3787 Glemminge, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyll
s. fots.

hilen (best. 4.)

flådem
m.

hilen han blézor

(man trodde är flådem
"bläste" utslag på folk)

Man fick därav "äl
dö^lh^hed" alla krämpor

Borby (Jfr hyllbläst) M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

hyll
der, sida, störa A. forts.
märka (maskar, larver).
de, e, dé, som, blézor

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

hyll
s.

hill

fläderbuske

tyscher hill = syren.

Nr 46 Onslunda Ingelstads hä.

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyll

hul, -' en
fläder;

den som kom i beröring
med en fläderbuske
troddes kunna få utslag
på händerna, bli hyll-
bläst (hilebläst);

^xhyll.

h_ell, - an s.

h_ellor, - na.

fläder, Sambucus nigra.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hä

Nils Bengtsson 1940.

hyll.

h_{el}, -'en s.

h_{il}or, - na.

fläder.

Nr 3787 Glemminge, Ingelsta's h_ö

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hvel

n.

+ hylle

syren.
!

M. Areskoug 1926

Löderup

Ingelstads hd.

№ 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyll.

h_{ell}, - l_u s.

h_{ell}or, - na.

fläderbuske.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hyll
s.

en "hyll"

(fläden)

s. 23.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

hyll.

h^el, -'hu s.

-'or, - na.

fläder.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hyll

hél, -' en s.

hélor, - na;

lyggor hél : syrentäd;
fläder;

M 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyll

hel

fläderbuske;

tyg^{or} hel, syren (mest blå^o
men stundom äv. vit)

K. f. 84

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hyl;
h_ul, -hu s.
fläder;

3275 Bollerup, Ingelstads h_u

Nils Bengtsson 1937.

hyll
forts.
spånkor - hil l. spånkor
h
en slags syren

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelsteds hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x byll.

byll, - ' hu s.

byllor, - na;

bylla.

M 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hylla s.
hⁱll/a, ' -an; ' -or, ' -na

K^agarna st^a pa,
hⁱll/an

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hylla

hälor (obest.
pl.)

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hä
Hugo Areskoug 1948

hylla

hvilorna (best.
pl.)

M. f. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kylla;
kyll, -' en s.
- or, - na;

N^o 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hä

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

h^ulla f.

hylla
sb.

M. f. 00.

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lylla, s.

Saml

Nr 5087 Ingelstorp, Irjelstads hd

Fer Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyllad

hⁱllad; pl. i - e
firat, ansett

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hylla

hūlor, hūlorna;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads län

Hugo Areskoug 1939.

hyll n.

hylla s.

hylla

N^o 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hylla
vb.

hujla, =
pres. sg. -ar;

gilla, uppskåna

di' hujlar inte jag, det gillar
inte jag, det anser jag vara
felaktigt (U. f. 68)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hylla
sb.

hul, -en

(sv. hälla, -or, trol. egentligt
utan riksprätkäpverkad former);

Nr 4337 Trans, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håla n.

hylla
sb.

1. bestånd av flåderbuskar
2. ved l. virke av flåder

Den som kom i beröring
med en flåderbuske troddes
läta bli drabbad av hud-
utslag; håla o. ask.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hulle
s.

hille

koll. för pläden.

Nr 46 Onslunda Ingelstads h.c.

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

hulle

hulle

n. M. f. 58; m. f. 61

kollekt. och som ämnesman;

gläder;

de va hulle, som de bygga

hulleblästa av; M. f. 58;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hylls s.

h_{il}l_{er}, -ad

bst.

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Wanda Hansson 1970

Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hylle

hⁱl^a a.

fläder i

N^o 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hä

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hela

hylla.

fläder.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^xhylls s.

²h_ull

fläder

N^o 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hylle;

hela,

fläder;

3275 Bollerup, Ingelstads hä

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyll

hila

fläder (som ämnesnamn)

du skola göra en sön
(en sådan ? : bössa) a hila.

M 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingel-
stads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hyll
sb.

hila n.

fläder (*Tambucus nigra*);
koll. och om virket.

den va av hila, di
va glät o. hört;
hila e. et. hört tre.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen. Lund

hüllebark
sb.
hilebärk m.

fläderbark

Betr. dess användning
se u. *hüllebläst.

n. j. 94.

Nr 5008 Snedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

* hyllebaska
sb.

h~~yl~~lebaska f.

avhuggna grenar och kvistar
av flådet.

N. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyllblomma
hilleblömmor pl. sb.

fläderblommor

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. S. hd.

Hugo Areskoug 1963

hulleblomma

hila blömor (pl.)

fläderblommar

M. f. 60. Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hullebläst

hillebläst

adj.

som får utslag å händerna
på grund av beröring
med fläder (hyll);

nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd.

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^x
hyllbläst.

h^ellbläst. a.

om man gick för
nära en h^ell blev
man h^ellbläst. eller
gick utslag.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hä

Nils Bengtsson 1940.

hillebläst

^x hillebläst s.

blir man när man vid
midsummarid kommer för
nära en fläderbuske; man får
då utslag på armarna.

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hullebläst

hullebläst

adj.

hudutslag som troddes orsakade därav, än vederbörlig kommit i beröring med fläder. de va v_um_ull_ust o ble ~.

Nr 3600

Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

* hyllbläst

h^ull^lbl^lst, pl. - - - a; M. f. 58;
m. f. 66, K. f. 84;

åsamkad utslag och blemmor,
som troddes vällade av berövning
med fläder (h^ull^l);

di va - h^ull^l, som de bygga -
h^ull^lbl^lsta av; M. f. 58;
Betr. botemedel häremot se u. nässlestebbe;

Nr 4337 Trans, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^x
hyllbläst.

h_illbläst a.

man fick utslag,
om man skar
pipor av en h_ill:
fläder. de blyge
h_illblästa.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

hyllbläst.

h^{il}bläst a.

utslag, som man
gick, när man gick
nära en h^{il}.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

hyllblåst.

h^ällbl^äst a.

man trodde man fick
ut slag, om man kom
nära h^ällan.

han bl^äff h^ällbl^äst.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

x hyllebläst
adj.
hüllabläst; pl. - - - a

önskad hudutslag,
som troddes vara vållad
av en person i fråga
kommitt i beröring med
en fläderbuske. N. J. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hyllbläst
sb.

h_il_abl_est

behäftad med hudutslag
som troddes vara vållade
av beröring med fläder.

Botemedel: man skulle koka
bitar av den innersta flä-
derbarken i osilad mjölk
och smörja något av denna
blandning på utslaget.

n.-f 94 Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h d

Hugo Areskoug 1963

*hullebläst
adj.

hullebläst

behäftad med hudutslag,
som troddes ha vällats av
beröring med fläder

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

h²lelablest

* hyllebläst

sjuk på grund av att
man varit nära en
fläderbuske

de k²one h²lelablesta, de f²lek
tet am tet me bl²enor.

M. Areskoug 1926.

Löderyp

Ingelstads hd

№ 315.

Andablest

* Lyllablast

Onslunda

Ingelstads hd

N^o 1211.

Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen. Lund

hyllebläst.

h_{yl}ebl_{äst} a.

om man gick för
nära en hyl/flä-
der/, så blev man
h_{yl}ebl_{äst}. Man fick
ett slags utslag.

N 3292 Hamnas, Ingelstads h_{yl}.

Nils Bengtsson 1937.

hyllbaske

sb.

h_ill_ub_oske, - - - an ;

- - - a
m.

fläderbaske

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

hüllebuske

S.

hüllebuske

fläderbuske

M. f. 00

Nr 4800, Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Spjutstorn

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyllbuske

sb.

hållböska ; hilleböskana
fläderbuske of. pl. & f. 85.

R. f. 85

hållböska
n. f. 98.

... om de hade
gått förbi där,
som hade stad
en äsk elor håll-
böska.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hullebuske

hullebörskä, pl. -a
äldre hullebörskä.

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd
I. Ingers 1954.

hullebuske

hulleböskka, pl. - - - a
fläderbuske

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hullebuske

hüllebörke; ypl. ' - - ' a

fläder buske

n. j. 73 Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd
Hugo. Areskoug 1959.

Fomelilla

hullebuske

hileböske

fläderbuske

Nr 4724 Kvärestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hullebär
hⁱlabar pl. koll. sb.
flåderbär

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

hullebär

hilebär ; pl. = ;
fläderbär

M 2725:1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingel-
stads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyllebärsbuske s.

h^el**l**e**bä**r**a**bä**s**k**e******

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970

Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kyllebössa
sb.

kyl**l**ebössa f.
flä**d**erbössa
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

hillepipa
hillepipa^v f pipa or hille

Onslunda

Ingelstads hd

N^o 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyllsaft

hillsaft

fläderbärsaft

Nr 4724 Kvarrestad, Ingelsta's hd

Hugo Areskoug 1950.

hylletc
sb.

h¹u¹l¹a¹t¹e n.

fl²ä²d²e²r²t²e

R. f. 85

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyllete
sb.

hⁱl^et^e n.

fläderte

Det förekom, att fläderte
dracks som ordinar kvalls-
dryck under vintern.

N. f. 96.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst Is hd

Hugo Areskoug 1963

hyllte

hilete

fläderte

de ska ja va so bra'
o druzga hilete, nar
en e forzsyld.

M 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingel-
stads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^x Myllatopp.
hⁱllatöp, - luv s.
- ä, - na.
syren.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

²
h²el²at²ap

-a

⁺
h⁺ylle⁺torp

nylen

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyllstopp

hⁱll^est^op^p

om fläderblommor

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1887

hylle topp

h_il_er_tö_pa (obest. pl.) forts.

syren

Hr spansker hyl

(Anm. Den i uppteckning 1937
givna översättningen 'fläder-
blommor' borde vara felaktig)

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd M. f. 84

Borrby

Hugo Areskoug 1954.

^xhyllatopp.
hⁱllatop, - hu s.
- a, - na.
syren

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd ?
Nils Bengtsson 1940.

hylletopp

hyletopp, pl. - - - a, - - -
ana.
fläderblomma, blomkase
hos fläder

M. J. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hilletoppaträd.

hilletoppaträ, - l. d. s.

syren.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hylléträ

hyllétré n. ; pl. =
flåderträd, fläder

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

* hülleåmmor
1) hülleåmmor (obest. ^{s.} pl.)

larver som enl. upps.
höll till på flåder

M. f. 84

1) Lä; originalupp-
teckningen. Simpl.
åmmor larver

Borby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

*hylma
v.

hülma, =
pres. Sj. = ar

lindra (om plågor, smärta
på grund av sår o. d.)

da hülmar o. löggor
det lindras och läkes (om
en sår)

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads h¹

Hugo Areskoug 1954

*hylma
vb.

hülma, =

pres. sg. -ar

lindra (smärtor)

den hülmar, den sälvan

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

hylma

hylma, =
lindra (om plågor)
de boyar, o. hylmar;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hülma

hülma, =.

Pres. sy. -ar; de. hülma
so. gät.
m. f. 60.

lindra, lena (om smärtor)

de. hülma, nar. de.
smörda, nöntig på

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Aronson 1947
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hyrna v.

hyn/a, =, -ad

Krypa ihrypa (p.g.a. köld etc)

sta änta där ° hynä

M 695

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1970

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hynna ✓.

hynja, = , -ad

söka skydd, hålla sig
undan

han stär där o hynar

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Ake Hansson 1969

x hyna.

hyna, -'or, hyna pl.
- 'th, - t v.

gå framåt utad.

han boyar o g^ou o
hyna.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

* hyna

hyna, = , - ad

gå och luttra av köld (möjl.
med avseende på själva
kroppsställningen), trol. också
du går o - ar; gå i hukad
ställning;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hynfa, -ta

* hyna
vb.

hesitera inför ngt obekvämligt
(t. ex. för att gå ut i regn
och kyla)

han rent hynta

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

hynnet;
hynad a.
ihopknyper av köld
o. rädslo;
de vore so frysna
o hynada;

3275 Bollerup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hynnig

hⁱuⁿed (T.O.)

ad:

fjantig, fjollig

syn. huⁿted, huⁿted (T.O.)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hyntig

hüntad

ffantig, fjollig, ej riktigt
klok;

de sa han va lid hüntad
i homöred;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads L.

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hyntig

hainted (T.O.)

fjantig, fjollig;

syn. hainted, hainted (T.O.)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hysting s.

hysting, -en, -a, -na

priskspaling

de, e, an, uden, hysting dan,
dæra pægen

M 195

Nr. 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1970

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hyn ting s.

hüntey, '-en, '-a, '-na
prjkonster

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson, 1967

M f 75

* hyniting s.
hünting, -en; -a, -na
snorvulp

M 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Ake Hansson 1969

* hynsting

hainsting

pojke, pojkvasker

en lidem ~.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hÿnting
sb.

hÿnting, - - en

parvel, pojksprotling

en ~ hÿdan ~ hÿnting

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

*hyra
vb.

hyra, =

kyra potatis

Ä. hyra (ä.) och kyra.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

hýppa f.; pl. -or;

*hýppa
sb.

m. f. 88;

höstack, hövolm;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hypa²; hypar², hypa², hypad², ^{+ hypa} particip
hypad², imperativ hypa², hypen², samla
hö och klöfver i små stackar för
att torka ut på marken

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

№ 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^xhyppa
v.

hyppa, =

stacha hö l. klöver.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug.

M. f. 90.

1948.

hyppa, =
stacca hö;
hyppa - hö'

hyppa
ob.

M. f. 88;

Nr 4337 Trans, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hijpa

+ hupa

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211.

Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen. Lund

*hupa
vb.

hupa, =

kupa potatis;

sv. hūva; se u. *hupa
vb.

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hyra v.

hyra . = . -ad

Kupa (patatis)

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hyra
vb.

hyra , =

stacha hö

de - hyra höd.

Nr 4724 Kvärestad, Ingelsta's hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^x hýpa
vb.

hýpa, =

kupa (potatis)

han - skola - hýpa mína,
pantóflor

K. f. 85
Jfr hopa vb.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hypan

hypan

je en pa hypan!

ge konom pi skallen!

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1866

* hyjen

hýjen

i uttr. sala - hýjen
(eñ kotspel);

lo vos sala - hýjen!
nú sko vt sala - hýjen;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

^xhyppan.

hyppan i förb.

saba hyppan

ett kortspel.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

^xhyppen.
hyppen i fört.
saba hyppen.
ett kort spel.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst.s hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^xhyppan.
hyppan i fört.
sala hyppan:
ett kortspel.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

+ hypen

saba h¹yp¹en

ett kort spel.

dränga saba h¹yp¹en
med norja va
fröng.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

håpen.

håpen

sala håpen.

cū kort-spel.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

+
hyper.
hyper i fört.
sala hyper.
ett kort spel.

nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

*hypeärder
sb.

hypeär n.

ärder för potatiskupning

Ä. (ä.) hüveär

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

hypiska. J. ordet förekommer
i uttrycket ²sala ¹hypiska, sala
hypiska, en slags kortspel.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98

N 305.

J.

²
kyping, m., -en, pl. -a, -ana, ^{+kypping}
liten stack, i hvilken ute på
marken hö och kläver samlas
för att bäras torpa.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hyping

hÿpung, pl. ' - a
- liten stack

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hýpaör n. hýpárder
sb.
ärder au kupa po-
tatis med. n. f. 94.
zfr hópárder.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h.d

Hugo Areskoug 1963

1. hyra
sb.

hyra, -an f.

rumshyra; hyra för bostad

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

hyrpa, -da, -t 2. hyra
vb.

Pres. sg. hyr

de hyrda en vila. / de-
hyr, dom, inge. de
hyra in sig.

M. J. 94 Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

hyra, -da

hyra
vb.

Nr 2725 Ö.Hoby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyresfolk n.

hyresfolk
sb.

hyresgäster

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

hyresfolk

hyresfolk

hyresgäster

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

*hyresök

hyresföj l. - - ödz

—
bondhästar som under
en fältmanöver hyras ut
till kronan

M. J. 77

Nr 4501. Ingelstads hd

Zöderup

Hugo Areskoug 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hysa

hysa

pres. sg. -or

förlä, räcka till

här hysor yn värmlä ~

dita husad ungefär 'det förlä

inte, hur mycket man eldar i det
Nr 3600 Borrby, Ingelstads hä
här huset

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^xhyssa.
hyssa, - or v.
förstå, räkna till.
den så en hyssor
bute i stycken.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd ?

Nils Bengtsson 1940.

hysa.

hysa, -or, -te, -t.

rymmas.

de hysor antte i
de vörred.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

²hysa; ¹hysor, ²hyste, ¹hyst,
part. och imperat. obrukpl.;
förstå^o vid jämförelse med,
gå upp emot, vara jämför^lig
med. j.

¹hansas ¹beredg ¹hysor ²ente
¹smöd ²bröworrens.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

№ 305.

hysa.

hysa, -or, -te,
-t.

förlä
de hysor huta med
den kladden.
den sehn hysor huta
i läghad.

Tr 3787 Glemminge, Ingelsta's

Tr 3787

Nils Bengtsson 1939.

hus n.

huss
sb.

han hade mid me-
hus for. sr.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyss s.

huss, 'ad; =, 'en

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M 755

hysija v.

h^ui^hja, = , -ad

viska

han_s^uad_d^ar_o_h^uja

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hä

Åke Hansson 1967

M f 95

hysörön
st.
hysörn pl.

Pulsatilla vulgaris.

(i: da. va. brä o.
farya - påskagz 1).

M. f. 60

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

hyt ?

hyt

Hört i uttr.: dä hyt!
eller: dä hyt, di!
'Vet skäms', 'nu kan det
vara nog!'

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug, 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyvel

h_~öwl, -'en, -'a
äv. h_~öwl

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hä
Hugo Areskoug 1937.

hyvel

h₂owl, -'en, -'a;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd.

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

høvl, -an; -a $\frac{\text{hyvel}}{m. \text{sb.}}$

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

hyvel.

h^owl, - lu s.

h^owla, - na.

de ha g^hinda h^owla
o so k^una de l^uta
s^hiva d^oni.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads län

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyvel.
howl, - luv s.
hōwla, - na.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd ?

Nils Bengtsson 1940.

Lysel, s.

Lysel

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

howl, - em, - a, - ana. s. *hyvel s.*
'hyvel'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Francis. Ing.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyvel;
kβwl, -'en s.
- 'a, - na;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyvel.
hovel, -lms.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

byvel.
hant, - hant.
- a, - na.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hq
Nils Bengtsson 1938.

howl, -en, -a

hyvel

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

byvel.

howl, - hu s.

höwla, - na.

Tr 3787 Glemminge, Ingelsta^ds hd

Nils Bengtsson 1930

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyvel.
ow
hawl, - lu s.
- a, - na.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hævel

hyvel

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

K. 6 72.

Hugo Arason 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

byvel;

hawl, -'en s.

-a, -na;

röbögk, de e' en

hawl;

M 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyvel
s.
forts.

Hr ssgre som skräb -
slät - och pätshöwl samt
rübäykh rübenk

Nr 4801. Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Löderup

hövlablä, n. f. 94.

hyvelblad

sb.

— — 1 ad l.

— — 1 d.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

byvel bänk.

hövlabägg, - luv s.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd.
Nils Bengtsson 1940.

hövlabärgs m.

hyvelbänk
st.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

hæwlbæntz, - - en

hyvelbänk

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hä

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyvelbänk.

hövelbänkt, - hu s.
- a, - na.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd 3
Nils Bengtsson 1940.

hövlabänzf, -en, -a, -ana. s. hyvelbänk s.

'hyvelbänk'

han gör en hövlabänzf

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Try.

hyvelbänk

høwle bänk

(K. f. 84)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyvelbänk.
hövletty, - lu s.
- a, - na.

Jr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyvla
vb.

hòwla, =

y. hývla, =

hòwla - listor.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

hyola

høwla, = , 'ad;

Nr 3817 Käseberga, Ingelsta's hd

Hugo Areskoug 1939.

2) $\frac{hy\ddot{w}la}{v\ddot{b}.}$
Genmint: h \ddot{e} wla, =

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h \ddot{d}

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyvla v.

kävla, = , -ad

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M 2 35

hyvla
vb.

hívla, = , -ad y.
- Repros-~~and~~. form.

Det genuina uttalet torde vara hövla. 1-5

de, va, nita, gät o hívla
hélor. N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

hyvla

hæwla, =, -'ad

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kyvla;
kyvla, -'ar, -'a, -'ad,

V^o 1983'1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyvla.

hövla, -ar, -a pl.

-a, -ad.

nu han kunn ju
spejafleg o hövla
so möda han
brä

nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Hyvå, v.

Hyvå

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hyvla

hövla , =

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

hyvla.

hävla, -ar, -a pl.

-a, -ad v.

ja kan anta hävla
biedan ordhäftelst
for den följ ma
knömta.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1930

hyvla

hövla, -ar, -a pl,
-a, -adv.

ja ska hövla
rövlar tē.

M 3292 Hannas, Ingelstads hä
Nils Bengtsson 1937.

hèwfa, =

hyola
v.

Nr 4801, Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Lödcup

*hyvlestock

høvlestöka (obest. pl.)

(M. f. 61)

En snickarverktyg; närmare beskriv-
ning saknas;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

håarand

håarän

M. J. 84;

ett slags mönster i rosenängs-
vävad (efter likheten med
bokstavsformen för en h, H);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945. 6

hög
h^u, m., h^uwen, pl. p^uer, h^ug.
y minne. de sk^ud m^u i h^uwen.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. M 305. 7.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häg

hæ

i förb. koma i hæ

ja komon i hæ

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd

I. Ingers 1953

högkommen

hukämnan . a.

som

har gott minne.

han e so hukämnan.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hä

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hågkommen
adj.

hukömen

som har gott minne

Jfr *ihågkommen

Nr 4724 Kvärestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högkommen

hög¹kommen, m. och f., n. - kö¹med,
pl. - kö¹mna, minnesgod. i.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

№ 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hög ommer;

hög ommer a.

som kommer i hög;
han ä so hög -
hög ommer;

3275 Bollerup, Ingelstads h.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hå

hå, -'ad, =, -'en
l. hól etc.

ja kan ñh tva (tvätta),
for där e hól e lägen;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd.

HugoåAreskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hät.

hät, - h d s.

- , - h m.

Nr 3914 Valleberga, Ingerstads hä.

Nils Bengtsson 1940.

håll s. 1.

hol -
-

håll

N^o 312.

INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hå 2.

hul n.

Man född 1888.
1948.

Imedstorp (Tjustorp).

forts.

hå 3.

hul

M. f. 74

Imedstorp

Nr 5008. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

hal

hul n.

n. f. 88

der - va - hül på
päsen. Det var hal på
päsen.

Imedstorp

Nr 5008. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

1) År. sänka l. hale
i ångsmark.

håll
st.

... o. der - va håll i
öyana. m. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

hul k.f. 85, hul x.f. 85
hul (sic!) n.
x.f. 85

hå
sb.

röna hul. x.f. 85.

de andra (i träskorna utan
stoppning över vristerna) de
tok - ja - hul (tog hul på
fötterna). x.f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1) { hul (!)
hul n.
hul
hul

hå
sb.

et rönt hul. n. f. 94.

--- en stén de hade borad
hul. i. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelsteds hd
Hugo Areskoug 1963

2) de krava yinom häl
hälet ^{x)} där. (om bin). M. j. 94.

x) Överg. d > t fr. d.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

hå

hul n.; pl. =

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

hå

hå, -'ed, = , -'en

hul etc. (T. O.)

han m^ote gr^uva et gib^t
hul f^ost.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

hul (sic).

hå
forts.

hul
hul

han ha inte
mer en et hul
i roven (om
en kalhöz, han-
hund).

M. f. 84.

1947.

hulad Kvinne f. 1888.

hul Gosse f. 1943.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hät.
x)

hät. el. hüt (30) - led s.
- / - luv.

+ / d. v. s. 10 sig meddelare.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst. s hd

Nils Bengtson 1941.

hul (vanlig form)

hå

hol

hulant

hul (!)

hulam (best. pl.)

et. fyrkanted hol.

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

hät s. n.

holad

'hätet'

"säu ^{svittjen} (svickjen) i holad"

3347:3

Nr 5315 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

P. Engzell 1938 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hå

hul, n., h¹uled, pl. lika,
h¹ulen, hal. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

N 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håb.

håb, -'ad s.

håb, -'en.

Nr 4036 Övraby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hol
s.

hol

hol i bäddje ännu

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

hät

Der mijed tas, syns många hol.

(talensätt)

Nr 46 Onslunda Ingelstads hä

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hul ^{xxx)}

h^oäl

hul ^{x)} n.

hul ^{xx)}

h^oülen ^{xxx)} (best. pl.)

dän h^oä - de - potad -
ör i h^oülen.

x) K. f. 66, M. f. 79, M. f. 76

xx) M. f. 76.

xxx) M. f. 76. xxx) M. f. 76.

Fr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hul

hå
st.

Nr 3600 Borrby Ingelstads hä

Hugo Areskog 1961

so - gor - man - hul - tu - ya
o - maz o - nesa (o: pi en
foderbeta, som utholkas till
en lykta). so - e - der - lög -
po ösa (så är det lock på
ocksa).

M. J. 44

Borrby

1961

hå

hå n. ; pl. =

der - boras - hül. Det
borrades hå.

N. f. 75.

Ullstorp

Nr 7473. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

håll;
 hull, -'eds.
 - , -'er;
 dar j[!]eff hull;

M 1982:1 Tryde, Ingelstads hä

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hul n. , = (m. f. 58) hå
(m. f. 61) hulan (m. f. 88);

hul (M. f. 58) (m. f. 61)

hul (M. f. 88)

borä. hül (m. f. 61)

en vi kläba; där va borad hül;
so. soe. de hül på bårken, so
grönte. nte di träd (M. f. 58)

de va. et. hül de häda i skor-
sténen (M. f. 88); där e. in a hul
på en ruitafeila (m. f. 58)

håll, s.

hul, -ad; hul, -en

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

109.

hul, -'ad. s. hál.
d.
hul, -'ad.
- , -'ad.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd {

Nils Bengtsson 1940.

hät.

hät, -'eds.

- , -'hu.

kan du säga
igenom häd ma
förom.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

hät.
hät, - äd s.
- , - är .

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hä
Nils Bengtsson 1939.

hul n. ; pl. =

hal

ett rönt hul. Det
gunt hal

K. f. 71

Nr 7316. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1959.

Tosterup

hul n. ; pl. =

hå
s.

M. f. 00

Nr 4800, Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Spjuts torp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håb.

håb, - håb s.

- , - håb.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads härad

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hul

hå

l. hul n., pl. =; hulan

l. hol (sic)

der. va-hul ti-pågen
(slanten).

Nr 2725

Ingelstads hd

Ö. Holm

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håb.

håb, - håd s.

- , - hå.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hul
~

hå^o

hulan (best. pl.)

hul (K. f. 1918).

(K. f. 1858)

(K. mellan 40 o. 50 år).

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hå

hul (sic)

K. f. 1920.

1948.

Görne

hå

hul n.

m. f. 65, M. f. 75; M. f. 04. M. f. 90.

hul m. f. 90.

hul
m. f. 75.

magl de. a da -

hul m. f. 60

js. hul. K. f. 67.

M. f. 63.

K. f. 67. Man född 1904; m. f. 75;

de. kona. bora. stora

hul m. f. 75-

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug, 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hul n. (!)

hå
forts.

Kvinna född 1920.

Hörup 1950.

de. hogda hül | hül
här. M. f. 60. | forts.

da. va. en ära (äder), de.
Laga. hül. pa. M. f. 75.

han. la. ja. hül, so. här.
e. stära hül. M. f. 90 (1946).

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

hå

hul, pl. =

hul

han t_o-hul (o: på en böld).

Nr 4724 Kvärestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håla
sl.

hulan (best. sg.)

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

+ håla ob

hålva

urhålka trä till träskor

N^o 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåla
s.

kåla -an -or -orna

m. f. 1888

men även kåla etc.

det är en jiv kåla ;

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd

I. Ingers 1953

kåla II

den jiva kålan

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd

I. Ingers 1953

håla
sb.

hålan (bf. sg.)

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håla s.

håla l. håla, -an;
-or, -na

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håla

håla, -'an, -'or, -'orna

håla etc. (T.O.) ;

de låla nerå z hålan ;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hūla¹⁾
hūla¹⁾

hūla²⁾ håla
hūla²⁾ forts.

¹⁾ M. f. 84.

²⁾ M. f. 90.

1947.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Aresköug.

11

hulä'

; pt. hulor

häla

^{s.} forts.

en hulä'

M. f. 84

Borsby

1) Med starkt bistoyck
pi ultiina

**Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.**

hülä, -an s. el. häla.

hülä (40).

-or, -na.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

håla.

håla, - an s.

- or, - na.

dar e en håla.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hä

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håla

h^ulan best. sg.

Av. svacha l. helighet:
terrängen

h^uer r. h^ulan h^uer:
svachen

M. f. 73

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd

Tomelilla

Hugo, Areskoug 1959.

håla.

håla, - an s.

- or, - na.

de ligger i en
håla.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håla;
håla, - an s.
- or, - na;
har i en håla
ti rydzer;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håla
s.

håla -an -or -orna

m. f. ca 1900.

Hedeberga i Spjutstorp.

1953. Nr 6050.

Ingelstads hd

hula m. f. 61

håla

hulpa, =

M. f. 66, ^{v. 6.} K. f. 84

urholka trä, avseu för
träskotillverkning;

hula träsko;

Nr 4337 Tranås, Ingelsta's hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håla .

håla, - an s.

- or, - na.

Nr 3787 Glemminge, Ingelsta's hd
Nils Bengtsson 1939.

håla

håla f.

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskov 1849

O. Hyby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(^xhulva)^xhåla
vb.

håla, =

urholka en trästycke, t.
ex. en ämre till träskor

de - håla träskona.

Nr 2725 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håla

håla f.
l. håla

Hinne född 1901
1948.

Hörn

håla.

håla, - an s.

- or, - na.

de ligger i en

håla.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hä

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håla
hålor¹⁾

håla²⁾, pl. hålor²⁾
hålor³⁾

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

1) M. f. 60

2) Gosse född 1934., M. f. 60.

3) M. f. 60

(man född 1879)

hön krynda-
öp. hülör o

håla

forts.

bar. su. öd, sjön vräkte
upp hälor och bar sig
ät. M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Arskroy 1947

håla, pl. -or

håla
sb.

Nr 4724 Kvärestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

^x håla
vb.

håla
urholka

han, håla träskona.

Nr 4724 Kvärestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

kåla s.

kolan , kålan , kåla-n
" smör + kolan "
(smörte lite med pota-
tesgrötfatet)

4344:7.

Nr 5414 Kvarrestad, Ingelstads hd

Birgitta Kraft 1946. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hålbroska

hålbroska (best. sg.)

maggropen

ja ha ont för ~

(i l. på grund av ?)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hålbroska

hålbroskan (best. sg.)

M. f. 61;

medan gärdet;

Nr 4337 Trans, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hållroska.

hulbriska, -an s.

ja har önt uga
hulbriskan. jag
har ont i maggropen.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hä

Nils Bengtsson 1938.

* hålbroskan

holbruskan (best. 49.)

mellangärdet

ja ha fad ont oze

holbruskan;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hä

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^xhålbroskan.

hulbr^uiskan
partiet strax under
bröstbenet.

ja har ut i
hulbr^uiskan.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads ha

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålbroskan.

hulbrüskan

brosk evanföi mag-
gruppen.

ja ska stöda de
i hulbrüskan! do
kuna de kraft fou

Örn
NE 3788 ~ Iosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson, 1939.

hålbroskan
hulbruskan
brosk ovanför mag-
groten.
ja stifta me för
hulbruskan.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hälbukat
halbúgar af infurkeni megin.

nots. tíu bænser.

ngun yng korts af stóru pers. halbúgar.

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hålenögad
adj.

hålenögad
hålögd

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hälet adj.

h^uled; -a

hälig

en h^ulad vä^g

Nr 10215 ⁹⁵ O. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

hälet

adj.

hålvad ; hålvet ff or
som börjar med -d.

sin e der hålvet der.

hälig, ihälig, konkar.

Nr 4408 Borrby, Ingelstads hd

I. Ingers 1947.

* hælgluffa
hælglöfa, f. - n., pl. - glöfor,
- na, hæl, remna þi en
væg.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

N^o 305.

7.

h²ilig
h²iled l. h²iledor, m. och f.,
n. h²iled, pl. h²ileda,
h²ilig, uppfyllt af h²ilig-
heter, h²ilor, ojämsheter. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

№ 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

shülad
{hülad; n =

hälig
adj.

ihälig

n. f. 94.

Av. hälig, uppkörd (med
häligheter); om dälj väj.
väjan e so hülad.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

hålig

hålad; n. =

t. ex. om väg

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

hüled

*hålig

uholkad hüled (obest. n. sg.)

den va. hed. hüled

den betz. hüled.

Nr 4724 Kvärestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

6) hol n.

håll
sb

varaktighet; slitsbyrka
(f.ex. om tyg).

der. e. n̄ta hól r. d̄i.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

häll, s.

häll
ställe, riktning

s. 206.

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd
M. Hörlén 1914 Exc.

häll!

häll, -ad

(häll i sidan);

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hä

Hugo Areskoug 1939.

häll 2

hal, -'ed

riktning.

da' ska han inte po
di' haled vda'?

Nr 3817 Käseberga, Ingelsta's hä

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häll.

h_ou_l, -'ed s.

h_ou_l, -'en.

familj; hus häll.
de ha hästa
begga h_ou_len.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads ha

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Häll s.

hal

ata hál på hört hús *huskäll. familj'*

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häll s.

hal pl. -

häll

ga har sona hol
i rigdzan

N 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håll
sb.

hol n.

riktning

... orkad hol dé jiga ~

på. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2) 1. håll
på hint höled sb.
på det andra hållet.

n. f. 94.

Nr 5008 Sniedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hol

2. håll
sb.

styrka, varaktighet (om
t. ex. tyg)

där va n̄ta hól - red.
Det tålde inte att slita
på (om tyg). N. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

1) skab
{hol, -ed, =

3. håll
sb.

hushåll, familj

där ha, vared - flera hól
o. bot. 2 min. tid.

Flera familjer har bote där
(i ett hus) under min tid.
A. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

27

3. häll

der e plas tr två sb.
höl (häll). n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h d

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

4. häll
sb.

shol
{ hál n.

häll i sidan

han jämnra. se ma
hál (över häll). n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

F. håll.

Genitiv höls

Textur.: *se se te höls finna
en lägligt träfällu till nyt
--- liavel, om de kona se
dom te höls. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häll 1

häll, -'ed

po. l^ängst ~ på l^ängst h^äll;

han kom fr^ä h^äll -'ed
han kom fr^än det andra h^ället;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

håll 2

hal, -'ed, = ;

hushåll, family;

där e böjt för två hal;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

häll
sl.

häl
riktning, avstånd
pa lögt häl
M. f. 84

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug.

1951

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häll
s.
forts.

häll, led
riktning

den (åskan) går på
di' häll
M. f. 84

**Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd.
Hugo Areskoug 1954.**

Borrby

häll

hol, -ad
riktning

man bygnar i de o-
lagor - på - de andra
hölad. Nu börjar de att
lägga på det andra hållet.

M. f. 73. Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd
Hugo, Areskoug 1959.
Tomelilla

håll

hol, -'ed, =, -'an
(riktning)
di' hō'led

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håll.

h_{ou}l, - h_{ou}l s.

- , - h_{ou}.

family, hushåll.

h_{ou}r maga h_{ou}l e
dar i de h_{ou}l.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads h_{ou}

Nils Bengtsson 1939.

håll.

h^öu^l, - 'ad s.

- , - 'br.

family:

dar bor två h^öu^l.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

håll.

houl, - ad s.

- , - hn .

family, hus håll.

dar e trou houl

i de hused.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson, 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

käll
s.

käll, u.

käll, riktning.

Olof Eriksson 1957. Hannas. Ingelesta
käll.

håll;

houl, - 'hu s.

famij el. hus håll;

das e' tvou houl;

3275 Bollerup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hol m.

håll

ha ett hol i sian.

Onslunda

Ingelstads hd

N 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håll.

höul, -'ed s.

- , -'en.

family, hus håll.

dar va många höul
o böde.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1939.

1. håll

hal n.

(sida, riktning etc.)

de e - g - u - t - a - p - a - h - a - r - s - i - t -
h - a - l, de äro gifta på var sin
n - ä - n (om tvänne skilda makar,
som gift om sig). på - b - e - d - a - b - e - d -
h - a - l, på båda hållens

Ö. H.

Nr 2725 Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. häll

hol

fam. y. kuskäll

der va gutan stjåsen

hol

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Ö. Hök

3. håll

håll n.

familj, "hushåll".

der, va, ed håll vfrö.
frösla (Fröslöv).

der, va, ed, håll-föck
på sögad.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446.

Hugo Areskoug 1947.

hal n. i pl. —

* håll

family, hushåll.

de ha ' al hd et hal

(: en family i inackordering)

M. Areskoug 1926

Löderup.

Ingelstads hd.

M 315.

häll

häll, n. ; pl. = ;

family, hushäll

der bo två häll (om
två familjer, som dela
ett hus). M. L. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

håll

Är 'styrelse'

so, kan en fa mer
håll på döm så kan
man hållas dem lättare
(om hästar)

M. J. 77

Nr 4501, Ingelstads hd

Löderup

Hugo Areskoug 1955.

hol n.

1. häll

sida, riktning o. d.

ja hängs-yn pa-
änra hol.

Hörup, Ingelstads hd
Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hal (tröd. oböjl.) 2. häll
sb.

hällbarhet, styrka.

der - er - ja - nta hal -
er ed (om ett tyg).

de - de - vörde sila, di
va - der - hal - er.

Nr 4446.

Hörup, Ingelstads hä

Hugo Areskoug 1947.

håll

hol, -ad
(riktning)

vi vändes äru för di
hållad, vi hade aldrig
vara vägar åt det hållet.

Nr 4724 Kvarrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1) År. i betyd. 'hålla' hålla
vb.
ställa med dragarna under
arbetet.

de. fuge - òta hōla o -
piusta. n. f. 94. / hola -
mida (mratan) göra uppe-
håll i arbetet för en åta middag
(midaftonmåltid).
n. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

) dän holda - de. hålla
vb.
nta för - nod. Han hade
inget (socialt) anseende.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

1)

håla

pret.

vb.

hòlda

holt

de - holda - på. K. f. 85. /
de - holt - på - o - plocka -
stén. K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2.)

dér holde mäsän tí. / hålla
vb.

dér holde - de - jo - mäsa

(högmässogudstjänst). N. f. 85. /

de va öpslédna, so

de - kona - ñta hola

fjéran (om dynvar). N. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hälla

hå²la (hå²lor, hå²lde l. hå²tt,
hå²tt, hå²l) ¹tr., hälla.
hå²la et ody; ²) hälla. s. et. hå²la
hus. hå²la al¹. hå²la te gö²ve,
hälla tii gods. ³) ^{int.} vå¹ra hälla²,
stark, om tyg m. m. gär²nd hå²lde
hå²lde lå²ne.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98

№ 305.

hålla

håla, -'da, -t;

pr. sg. -'or;

de kan göt håla (räcka)

mh et en (med en n);

de hålor ite (om en repl);

de få håla se sila
de få håla håla sig med mat
och bostad.

T. 3817
Åsbergga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

hålla.

hålla, -or, -a pl.

hållde, höllt.

vi jyrk o hållde

vos i hållor.

vi gingo och höllo
varandra i händerna.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hä.
Nils Bengtsson 1940.

hålla

Pret.
holda^{x1}

so, holda, de halm-
sågen (vå, ligga (i
gott stånd)

H. M. J. 79. M. J. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

hålla v.

håler (fors.)

'håller'

"sont alls i håler..."

3347:1

Nr 5315 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

P. Engzell 1938 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

47
Inf. år.
håla

Supr.
holt

hålla
vb.

han kunde gå säl holt
ärny med (hållit reda
på sina angelägenheter).
M. f. 94. / han hade
holt på 2 flera år.
M. f. 96.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

5) hålla
da skola håla gruis (vb.
där är förét (om "väghussen",
som skulle t; chandahålla
grous att sända vägen med).

n. f. 94. / kan holde
pa o striva, nom (var
nära att strypa honom).
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

6)

hålla
vb.

han hade dom. åltid
so. brå hålda (i sågots
hull; om hästar). n. f. 94.
du va. holda for. o.
va. bétor (ensjö vara bät-
re; om grisar med visrod i
hårslaget). n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

1)

hölpa
- or

hölpa

halla
vb.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

2)
de holde dom mér hålla
vb.
på sløtorna (om råkor).

n. f. 94. | de holde på
varmen (om gløderne i en bakte-
ugn). n. f. 94. | då holde de
rent for tjørne. Da høll de
betesmarker fri från taggiga bus-
kar).

n. f. 94. Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

3)

hola þýzjan hälla
hästarna. M. J. 94.

hälla
vb.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

hålla

Pre.t.

Pres.

hållan (2 p.
pl.)

hållde

sin hållde, de om, den
pigen. — de, va, en —
fårh hållsyn
sin hållde

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads ha
Hugo Areskoung 1948

hålla

håla , hælde , h_{alt}

pres. sg. -or
" pl. =

imper. sg. hal
" pl. h_{äl}en

so får han h_{äl}a

se s_{äl}, så får han själ
skaffa sig mat och logis.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

håla halt l. hälde ^{hålla}
_{forts. v.}

dén skola, håla, vöjnen sköv.
jå halt. inte omygga me.
dén jag hade inte um-
gänge med honom

M. f. 84
Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Borrby

Hugo Aréskoug, 1954

Hålla, v.

Hålla.

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla.
håla, -or, -a pl.
hådde, hått.

de han hute alltid
håla sa par
håghus par nor
han bred bēnad

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd {

Nils Bengtsson 1940

hålla

hålla, -da

de. hålda - på.

M. f. 58-

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla

Preter.
hållde
h. höllde

di' holde, du' nta för, i
nüd det ansåg de' inte
vara av någon vikt, ha någon
betydelse.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höfa, hölde

pres. sg. -or

Är stanna till med en
fordon (hästskjuts, bil)
du var färlid va. du
hölde der läge.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hälla

hölfa

Pres. sg. -or

M. f. 73

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd
Hugo. Areskoug 1959. -

Tomelilla

halla

Pret.
hölde

n.f. 75

Ullstorp

Nr 7473. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960,

hålla

h^olde (M. f. 68)

h^ala (K. f. 84) h^alde (M. f. 68)

d^er l^aja o. h^olde k^aren p^a. g^ulad
(M. f. 68)

de h^olde p^a. o. f^a. nom, de
h^ollo p^a, att ta honom; nar. s^und
e. f^olt, vⁱtu, vel. o. h^ala (K. f. 84),
(Om betyd. se u. t^rig); ja. sad
o. h^alde dan, sv^arta m^aren (M. f. 68).

Tranas, Ingetst. h^o

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^{hålla}
håla wiff. halt, halde hygge holdt)

Onslunda

Ingelstads hd

N^o 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håfa

hålla

pres. sg. -or ;

han hålor - alö,

han för oväsen - en fär -

håla - se hörred, man

för hålla sig till Guds ord.

de håla - hed - höled

de hå lite höligt.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halla
v.

halla

O. Eriksson 1957.

Hannas. Ingelebars hot.

Pret.
halda

hålla

hålt knäban på de! Håll
munnen på dig!

Imper. sg.

han hålde, s^{ent} sk^{og}
me, oza, tösor, han
holde, mild me.

O. Hoby

hum, sad, söl hälla
o. halda, m. forts.

sölskär hela tiden.

de va ga en böbe
(drummel), han hålda si
ti. ånka fruentuimor.
de va en sorts kräv, som
hålda döm i tygd.
Ö. Hoby (om mallarver)

hålla v^e

hå²la, hå²lda, hålt
eller
hålt

imperativ
hålt

hålla

N^o 312. INGELSTAD

Ö. Nohy

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla v.

hålla på (pret.)

hålla på

hålla på o^{ch} b^eå^rja

sv8 b.

Nr 3567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla
v.
fösts.

hålda, ti'
håll(o)tid

der, va, hesthånlare, som
hålda, ti'

M. f. 75

Nr 4801. Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Löderup

II

hålla

da. hålda got det
hölle (konj.) got (d. v. s. utan
svärighet)

M. f. 77

Nr 4501. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Löderas

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

hålla

Är 'stanna med fordon',
'hålla stilla med fordon'

so. hålda, or o. beta
så höll vi stilla och betade
hästarna

M. f. 77

Nr 4501. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Löderup

II

hålla

han hade inte varit
g_o o_u hålt han hade
inte varit län än hålla
(om en kån, som svågt en
torskbok och skulle be-
frjas från denna)

Töderup

M. J. 77
Nr 4501 Ingelstads hd

Hugo Aronsson, 1955.

hala, hålda hålla

holt

(hört i svagtr.)

ja. bāra holt alō - mē. nā.
Jāg bāra drev med hēme. M. f. 60.

hala. frökōst, halla
frukōst rast. m. f. 06.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

1) M. f. 06.

Hugo Areskoug 1947

M. f. 25

de holda-jila,
de höls gästabud
M. f. 60.

halla
forts.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

II (håla, hålda hålt) hålla

håla - folk te. o.

sla. st^{en} hålla folk

(arbetsfolk) Lur är skivva

sten / di hålda inte.

Det höll inte (om en

m. f. 77 / niss material)

di hada
inte hålt.

Det (en nisst material) hade
inte hållit.

Nr 4501. Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

II.

halla

... halda, öp benen
på hästen ... höll upp
benen på hästen (d. i.
hästen skulle skos)

n. f. 77.

Nr 4501. Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

hålla

Pret.
hölde

v₂ - hölde, v₀s mest
h_uma.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hållbar
hållbar; pl. -la adj.
som går an förvara (t.
ex. om födoämnen). N. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

hållbordet ?

sb.
halböred (best. sg.)

handflatan

M. f. 75 (formen hård
flera ggr).

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1951.

Liållon

hälud

hället

helt a hälud

№ 312.

INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hällen

hälän

i förb. hel o ~ ;

en hel o hälän da

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

hållstall

hållstäl; pl. ^{ob.} - - a

m. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^xhå^ol-ländad

adj:

holénad; pl. -' - a
med bluren länd (om
häst).

M. f. 75.

(o: klöd i. lénen).

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålsked

hålsked, - - n

redskap an urholka
träskor med;

nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Hålsbed 5.

hölvefe²

redskap använt att urhålla
trä till träskor med

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hålsked

holfé; pl. -'r

navare varmed ämre liss
en träsko xholkas.

n. f. 73.

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd
Hugo, Areskoug 1959.

Fomelilla

* hålstöta

hålst_öda; pl. - -or sb.

uppkörd hälighet i väg

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hålstöta

holstödor (obest. pl.)

håligheter på vägar;

de va färha holstödor
här e' på disa vägar;

Tr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^x håstöta.

håstöda, -an s.

-or, -na.

trän fördjupning i
illa underhållen väg,
hål d. sänkning i
vägbanan.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hä.

Nils Bengtsson 1940.

*hålstöta

hålstödor (obest. pl.)

upphörda häligheter i vägen

~~na~~

(hålstörter ds., skillinge, Ö. Hoby sn.)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålstöta.

hålstöda, -an s.

-or, -na.

tvär fördjupning i illa
underhållen väg, hål
el. sänkning i väg-
banan.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst.s hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålstöta

sb.

holstödor (obest. pl.)

uppkörda häljheter i
vägbana;

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

^xhäbtöta.

hulstöda, - an s.

- or, - na.

trär fördjupning i
illa underhållen väg,
hål el. sänkning
vägbanan.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd. }

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålstöta.

hulstöda, -an s.

-or, -na.

tvär fördjupning å
illa undermållan väg,
hål el. sänkning i
vägbanan.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålstöta.

hulstöda, -an s.
-n, -na.

tvän fördjupning å illa
underhållen väg, hål
el. sänkning i väg-
banan.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hålstöta

holst^{s.}öda; pl. -- or
uppkörd hälighet i väg

M. f. 00

Nr 4800, Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Spjutsstorp

x hästötta,
hulstötta, - an s.
- or, - na;
t vär fördjupning a'
illa underhållen
väg.

M 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

*hålstöta

hålstödor (obest. pl.)

uppkörda häligheter i väg.

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Arskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hålstöta;

hulstöda, - an s.

- or, - na;

hå i landsväg.

3275 Bollerup, Ingelstads h.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hålstöta
sb.

hulstödor (obest. pl.)

nyptkörd hälighet i väg-
bana.

Nr 4724 Kvärestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

håbtöta.

håbtöda, - an s.

- or, - na.

tvär fördjupning å illa
underhållen väg, hål
el. sänkning i väg-
banan.

den e samma håbtöda

Nr 3787

Glemminge, Ingelstads hd

fu vägen.

Nils Bengtsson 1939.

*hålstöta
sb.

holstöda f.

(uppkörd) hälighet i väg

Nr 2725 Ingelstads hd

O. Holm

Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålsöm

hålsuim

lc 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* håltom

håltóm, - 't, - 'a

ihålig

den e håltóm iya i;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

håltöm
agj.

håltöm

ihålj

M. f. 94

Nr 5008. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Imedstorp

håltom

håltóm, håltómt, ^{adj.} - -a

ihålig

n. y. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

håltom

håltom

ihålig

han e ~ iya e

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

håltom

håltöma (obest.
pl.)

ihålig

M. f. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Aronson 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håltöm

håltöm

ihålig

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håttäm af. Ringrig
Läs håttäm

håttäm

H. i måven.

²¹
Nr 1421. Onslunda, Ingelstads hd
Otto Anderberg, 1890.

håltom

håltom, håltomt
ihålig

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

hålysa m. krockypsa. + hålyxe

-yaa

Onslunda

Ingelstads hd

N^o 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hålogad
a.

hulýad
hálogd

M. J. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

holjad

hålad
adj.

mycket magerlad i ansik-
tet

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

hålögd

holjäd

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålogd

huljad, pl. - ' - a

Nr 4724 Kvarrestad, Ingelsta's hd
Hugo Areskoug 1950.

håmma
håma - se , = ob. m. f. 88;
flytta sig åt sidan (om hästar)

Nr 4337 Trans, Ingelsta's hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häm^opa, -an, -or, häm^oma, -orna f.

älryssa.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håmmearm

håmearm, pl. - - - a

de "plana" näten i en ålryscja,
som äro fästa vid det vidaste
(yttersta) av rysojans segment
och stå lodrätt i vännet, då ryss-
jan är utsån.

M. J. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

*hämmebyggel
hömaböjla (obest. pl.)

de i cirkel böjda käppar,
som bilda träs tommen
i en ålryssa.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

M. f. 60.

*håmmebälq

håmmebäl l. - - bäl
segment av ålryssa

M. f. 60

Nr 4501 Löderup, Ingelsteds hd
Hugo Areskoug 1949.

+ hån adj.

hant n.sg.

fj^rsmädlig

dⁱva hant

Mf 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1967

* hän

af:

han (endast predikativt)

förlägen, överaskad

ja ble so han ved
(eg. vid det)

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

*hån

h_unt obest. n. sg.
adj.

föromädligt, förargligt

de. tzens. h_ud. h_unt
det känns en smula för-
smädligt / de. va. so
h_unt o. Röma der

Nr 4800. Spjutstorp, Ingerstads hd

Hugo Araskoug, 1956.

häna, = , -ad

häna
pl.

Pres. part. pl. hänada.
sin ble de hänada a
de ännu. n.f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hänfull
ag.

hänfull; ypl. - -a.

n. f. 94.

Rym-län?

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

* häng

häng

adj.

hungrig

han l so i;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd.

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*häng. a.

haz. a.

~a pl.

hungriq.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1940.

hög a.

* häng.

-a pl.

hungrig.

ja för me hög.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

hang adj. 1) hungrig
- ja e so hang eo.

+ hang ✓

2) byärtlig after nakt.
em ska älti va hang, nor da e' narr.

Onslunda

Ingelstads hd

N^o 1211. Otto Anderberg 1890.

x käng

käng a.

hungrig.

ja e so käng!

Nr 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

hängla

+ hängla
färsord till kvinnor

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

N^o 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hängla

+ hängla

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

N^o 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hant sv.

hant

genant, frångått

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1969

hant ob. n. sg.

*hant
ag.

Blott i denna form; som
predikation.

obehagligt; otrevligt

da - va - so - hant
(o: att pråva honom på
pengarna). n. f. 94.

Nr 5003 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

^xhänt

hänt

förödmjukande

de e hänt (när man skjuter en hund
som inte gör av skottet)

N^o 312.

INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen. Lund

hant

*hant
adj.

föragligt, retsamt

da. va. hd. hant.

M. f. 04.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hår s.

hår, 'ed; = , 'an

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hår

hår, -'ed, =, -'en

han - lo - hårad va -
löst (han lät håret växa)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

här, led; = , an

här
sb.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

här s.

här, b. f.

s. 206.

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd
M. Hörlén 1914 Exc.

hår

hår, -'hd, = , -'en;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

här.
hög, - lads.

- , - län.

ja hög so mina
hög sto sam pu
än kat o so va
dar en ishög höjen
sam tåg pu min
höjen.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hä.

hår

hår, -'ed

de dröc'n z -'ed

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hä

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

här, s.

här, best.

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hår

hår, -'ad, =, -'en

ge h^oårad, bera h^oret (N. f. 84);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hår
hår, -ed, =, -en

Nr 4724 Kvärestad, Ingelsta's hd
Hugo Areskoug 1950.

1) Sv. i betyd. 'hård- hård
smält' (om mat). ag!
di' (s: käl) e. här f_{ra},
di.
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

hård a.

har hart hara²

hård

N^o 312.

INGELSTAD

Snedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

har, hort; -a

hård
agj.

de ble - hort, nar de
lår riktad på bus
(på halm). K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

här; hort; -a

hård
adj.

kompar. härare.

de härre, rya (= takplat-
torna). n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

hård

har; obest. neutr. sg. kort
" pl. håra

soma & håra & jivord
(samliga kor äro hårda i
juoret) i

den & kort som stén.

Nr 3600

Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

här, hort, hära. härd

här sten, härd sten.

M. f. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hård

har, hort, hara;

komf. harare, supert. harast;

bene' da, va. bra te riva-
tija, da. va. so. hort; M.

f. 58;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskou 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lård

har
hart

Nr 5087 Ingelstorp, Irgelstads hd

Fer Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~arta~~, s.

~~arta~~, pl.

har, hort, hära hård.

Komp. härare

Hörup, Ingelstads hd.
Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

hår; pl. håra hård
m. f. 75.

hord (n.)
K. f. 68.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen. I und

Hård
forts.

... om, de, va, här h e,
om det var svår sjögång.

M-f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hård

här

hort (obest. n. sg.)

der - e - so hört o - sida

de - va - hört o t^ort.

komp. härare

mi^ed härare

Nr 4724 Kvärestad, Ingelsta's hd

Hugo Areskoug 1950

härare

härdare
adv.

de - skola - spinas
härare.

Nr 4446.

Hörup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1947.

härare

härdare
adv.

han va, härare tjördon
(om en häst) / den fristar
härare det utgör en härdare
på frestring
M. J. 77

Nr 4501, Ingelstads hd

Löderup

Hugo Areskoug 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hårdhållen

hårdhållen; ^{adj.} pl. hårdhållna
svärttyglad (om häst).

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hårdhållen

hårhållen

svår att tygla (om häst)

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^xhändknogad.
hövknogad. a.
händhänt.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hä.

Nils Bengtsson 1940.

härdkock

härk¹kök¹ l.-or, m. och f.,
n.-k¹ökt, pl. - kök¹ta, härd-
k¹ökt (om ägg). J.

g²ül²an e sa härk¹ökt¹or.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98

№ 305.

hårdlivad
adj.

hårdlivad

med trög avföring

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963...

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hårdlivad
a.

härlivad

förstoppad, hård i magen

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

hårdmjölkad
a.

hårdmjölkad
svår att mjölka (då juret
måste pressas hårt för att
släppa från sig mjölken)

M. f. 84

Jfr hårdmjölkandes och
hårdmulkad

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

hårdmjölkandes
a.

harmiltzanas

Se hårdmjölkad

M. x. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hårdmjölk
adj.

harmilt

hårdmjölkad (om ko; men
måste dra hårt i spenserna
för att pressa fram mjölken).

n. f. 94. Jfr * blöt mjölk

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

hårdmjölk
adj.

harmilta (obest.
pl.)

som blöi med
svårighet låter sig mjölkas.
(om kor)

M. G. 79.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

hårdmjölk
adj.

harmiltigt
l. harmilt

som blas med svårighet
går än mjölka; som är
svår än mjölka (om ko)

Jfr lättmjölk.

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

harmilts

hårdmjölk

adj.

svärmjölkal (om ko)

fr blöt mjölk.

M. J. 84.

Dr 3600 Borrby, Ingelstads hd

1948. Hugo Areskoug.

*hårdmjölk

adj.

hårdmjölk; pl. - - a

trögmjölksad; om kor. Ja

man får pressa spenarna

hårt för att få fram

mjölk

den enda e. ~~hårdmjölk~~ hårdmjölk

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1956

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^xhårdmjölk

härmit a.

om kö: som är svar an mjölka

jfr ~~hårdmjölk~~ o. blödmjölk,
lättmjölk;

Nr 4337 Trans, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hårdmjölk
adj.

hår mil¹k

Om ko; vars juver blöi med
svårighet släpper mjölken

Fr blötmjölkt.

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

O. Hoby

*hårdmjölk
adj.

hårdmjölk

som är svår än mjölk,
~~som~~ (om ko)

Formen hörd flera gånger.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

M. d. 75-

hårdmjölk

harmilt, pl. - - a

svår att mjölka (om ko, vars
spenar endast vid hård press-
ning ge från sig mjölken).

Jfr blödmjölket

hina vore harmilta, de andra
O: de som g: vore blödmjölka) vore hård-
mjölka

*hårdmjölk

hårdmjölk

M. f. 75

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1849.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hårdmjölkad

a.

hørmölkad

Se hårdmjölkad

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hårdvallsgräs

härvalsgres n.

86.

(Kanske lantmätteri-
ord).

(ja. säkert!) 1-5

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hårfull

hårfo^l ; obest. pl. - -'a;
med riklig an hår-
beklädnad;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads
Hugo Areskoug 1939.

hårig

Hår²ked l.-or, m. och f.
n.-red, pl.-reda, hårig,
med vidhängande hår.
du e sa hår²edor på klen.
J

Ingelstads & Järrestads hd.

Fer Larsson 1897-98.

N^o 305.

*hårknurr

hårknurr - - en;

knut i håruppsättningen;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hårluden
ag.

hårlöjan

luden

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hårluden

hårlöden
(luden)

M. J. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

härnjäll

härnjäl

(mjäll i härbottnen)

M. J. 84

Nr 3600. Ingelstads hd

Borrby

Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

härnäl
härnäl, f. - en, pl. - a,
- na, härnäl. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harpj_olor pl. sb. ^x harpjela

härstrån

der e. lidad ma.
harpj_olor nu (när håret
böjer bli mycket tunt).

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harpela
sb.

harpéla f.

härsträ

n. f. 94.

Nr 5008 Sniedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

^xhärpela

M. J. 88;

härpela

härstrå;

där, va, en härpela i
måden (M. J. 88);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*härpena

sb.

härpena f.

härtest, samling härstrån

Nr 4724 Kvärestad, Ingelsta's hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harpēna f; - or + häpēna

härtest

harpēnorna här ja² ente fad
apsata

M Areskoug 1926

Löderup

Ingelstads hd.

M. 315.

* harpånna

harpånja, --'an

härträ

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

* hårskedning

hårskedning, -'-'-en ;

hårkena

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hårskedning

hårskedning s.

hårbera

Jfr simpl. 2 skedning.

de. toga hårskedning

M. G. 75 nar. de. tjämda. s.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areberg 1947
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^x härskedning
sb.

harhening
(hättena)

Nr 4724 Kvarrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hårskedning

hårfe¹ny, - - - en
bena i håret

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

¹harsning, m. i. - lov, pl. föttas,
+ härskening
bena.

¹harsningen e på vuz, benan
är sned.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. M 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^x härskoning.
housgömy, -hus.
bena i häret.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

hårshening.
hårgény, - br s.
bena i håret.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

^x härskening.

hour gänry, - hu s.
bena i häret.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

hårskenning.
housgöny, - hus.
bena i häret.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hästening

housjöney, - hu s.

håskäl, bena.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

hårskäl
sb.

hårhæl n.

hårbera

n. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

härskäl.

högst, - eds.

bona i häret.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1940.

* hårskäl

hårskäl, - - - ed (J.O., 51-årig
bena i håret (vinna))

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hä

Hugo Areskoug 1937

håiskäl;
håur gäl, - ad s.
bena i håiet.

3275 Bollerup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hort

hårt
adv.

da frjys - ja nita so h^ort n^u.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst as hd
Hugo Areskoug 1963

hort

hårt
adv.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han tö se hört hårt
(adv.)
av ad. N. J. 94
(∴ det gick honom djupt till sinnes).

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

hårt
adv.

hårt

de rorden vå hårt.

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

hort

hårt
adv.

han - ånas hort han
andas turt (om en häst,
som lider av flämt, en
sjukdom i andningsorga-
nen) M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Borrby

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hort

hårt
adv.

han e hårt tord
den är hårt torskad
(om plöver)

M. J. 84

Nr 3600. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Borby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hort

hårt
adv.

då stjäl ga me so
hört z. rijsan.

Nr 4724 Kvärestad, Ingelsta's hd
Hugo Areskoug 1950.

hört
adv.

hört

då tor en-ga inte
sjöra, döm so hört,
då vågar man ju inte
kora dem (o: de dråktiga
fölsorna) så hört

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1953

hårvena

hårvena; pl. -^{sb.}or f.

hårstrå

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst, h'd

Hugo Areskoug 1963

* hårvena

hårven̄a, pl. -'or
hårskå

dar sode långa -'or;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hä

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

härvena
s.

härvena f.
härstra

M. f. 00

Nr 4800. Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Spjutstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^xhårvena
sb.

harvéna f.

hårtst, samling hårstrån

Nr 4724 Kvarrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häsa s.

hösp, -an; -or, -na

slumpa

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970

Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

{ hùsa, = an; = or, = orna håsa
 { håsa sb.

gora - hùsa ströcker strumpor

Jfr sagn spettchisa

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håsa s.

håsa, '-an; '-or, '-na
strumpa

hangar o. kagor-gröd-
i håsorna

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstad's fd

M f 75 Åke Hansson 1966

håsa

håsa, -an, -on, -orna
l. hūsta
strumpa

sy-pa hūsor, stoppa

strumpor.

zora hūsa, sticha strumpor,
valka hūsor, valka strumpor.

Nr 4724 Kvärestad, Ingelsta's hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hösa² el. höra². j. - n.
pl. - sor och - tor, strumpa.
thais

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* håsa

håsk, -'an, -'or, -'orna

håza etc. (T.O.)

strumpa;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

^xhāsa
forts.

hāzōr (pl.; tydligt
långt z).

M. f. 84.

1947.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²hōsa ²-or

^x hōsa s.

strumpa

N^o 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen. Lund

* häsa, s.

hassar; ob. f. pl.
s: häson

B. 206.

Nr 6196, Valleberga, Ingelstads hd

M. Hörlén 1914 Exc.

* häsa

best. f. pl. kosfonna

steumfonna

s. 26.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876; Exc.

+ hisa.

hisa, -an s.

-or, -na.

strumpa.

ja four dras med
de blödade hisor-
na.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ~~hossa~~ ^{hissa}.

hisa, - an s.

- or, - na.

strumpa.

göra hisa: sticka
strumpor.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

håsa

M.: hūsor l. hūsor (pl.)
st.

strumpa

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

M. J. 00.

håsa

håsa (obest. pl.), ^{s.} -na

strumpa

bära på me. håsorna!

M. f. 00

Nr 4800, Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Spjutstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* håsa

håsa, -an, -or, -orna;
strumpa

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd.

Hugo Areskoug 1939.

+ hása.

hása, -an s.

-or, -na.

strumpa.

göra hása : sticha
strumpor.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hösä, =an, =or, häsä
[sb.]
=orna f.

strumpa

so stuta de änkla, so

hösan h^äzda i. / nön g^öz
n. f. 94. / kona za fa ät
par hösor, aw.

Nr 5008 med storp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

* håsa
v.

håsa

Pres. sj. - ar

fjäska, vara inställ-
sam

dän spruzor, o. húsar
o. fiskar (skvadnar)

M. f. 84 **Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd**

Borrby. Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ^{hän}
~~hossa~~.

hisa, -an s.

hisor, -na.

strumpa.

jora hisa.

sticha strumpor.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst:s hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håsa

håsonna (best. pl.)

strumpa

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

II

*håsa

gora, hūsor sticka
strumpor

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

* häsa
s.

hosa pl. hosor 19. (= hu^uson)
hossa 19. s-s
(häsa) skumpor

jära hosor; jära hossa

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Ex.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^{x håsa}
(x kossa;)

håsa, - an s.

- or, - na;

strumpa;

N^o 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(4) ^{+ kasa} ~~hossa~~;

hus a, - an s.

- or, - na;

strumpa;
ja har hul pu
hus orna;

M 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håsa

håsa, - an, - or, - orna f.

M. f. 58

strumpa

håsor l. hūsor m. f. 88;

strumpa; göra hūsa sticka strumpa
(sticka ~, M. f. 58, Riksprälspe-
verket nūryck);

Nr 4337 Trans, Ingelstads hd

Hugo Areskovr 1945-8

x ^xhisa
hossa;

hisa, - an s.

- or, - na;

strumpa;

hym för hisa;

! 3275 Bollerup, Ingelstads hō

Nils Bengtsson 1937.

x häsa.

hisa, - an s.

- or, - na.

strumpa.

hym för hisa.

M 3292 Hannas, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1937.

* hisa:
jöra huser = de som vises
ml armarna ~~ml~~ huser

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

~~hossa~~^{+ häse}

hüsa, - an s.

- or, - na.

strumpa.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1938.

~~hissa~~ ^x ~~hissa~~ ^x hissa.

hisa, -ar, -a, -ade.

springa med skraller.

hufvud hi o hissa.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håsa

håsor (obest. pl.)
m. f. 75.

de förfydda håsor, de
satte ny fot i strumpor.
m. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

håsa
forts.

sy på håsar,

stoppa strumpor (ofta fast-
syddes lappar över hälen)

de. sa. de. skolen. sy.
på håsar. M. J. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höza² f. ; pl. hözor² + häsa

Yngre hösa²

Stumpa

M. Areskoug 1926

Ingelstads hd

№ 315.

Löderup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håsarbete

håsarbete n.

arbete med strump-
stickning l. strump-
lagning.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

K. f. 72.

härband s.

håsebän, -ed

slumpband

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970

Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hãseband

hãsebãn n.; pl. =

strumpeband

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

håseband
sb.

håseban n.; pl. =

strumpband

di. fläta håseban (vär-
des sakunda ej i s. k. vär-
stol)

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x härebånd

kossebän a., pl. =

stumpbånd

s. 26.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

²höseban² el. höseban², n.
+ härbant
- ed, pl. lika; - en, strump-
band. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håseband
håsebon n. sb.
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* håseband

håseban, -ad, =

strumpband ;

jfr. * flätelad

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håseband
håsebån n.

strumpband

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

H. A. 67.

^x håseband
forts.

håzebån

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949.

²
hosebansvippa, f. - n. pl.
* hosebansvippa
- vippor, - na, lops på strump-
band.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* häsefjäl
sb.

häsefjäl

valkbräde för strumpor

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* häseförfof

håseförfoð

garn för lagning av strumpfoten;
syn. håseförfoð;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* häseförfot

hospseförfot

förfotning av stampos.

s. 38.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

håseförfigd n. håseförföt
sb.

lagning av strumpfoten

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^x häse för föt s.

håsa för fjgd n.

pästikkande av my fot
i strumpa

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 95

²
Hoseporfjöd, n. brukas endast
i ober. form, pl. lika, det garn,
som åtgår till strumpfoten.
+ häuföföt

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

N^o 305. 9.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* häseförföt

hosefarföd

"stump lagning"

Nr 46 Onslunda Ingelstads hä

A.P. Onsdorf 1878 Exc.

* håseförföt

håseförfu^{id}

garn för isättning av ny strumpföt

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

* håseförföt
st.

håseförföt (S.B.) neutr.

isättande av ny strumpföt;
trol. även: material till lagring
av strumpfoten;

Nr 3817 Käseberga, Ingelsta's hä

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*häseförföt
häseförföd n. sb.

lagning av strump-
foten, i sättnad av
ny strumpfot.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. häd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håseförföt
håseförföt n. (N. f. 84)
lagning av strumpfoten;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* häsföföt.

häsföföfd

insättande av ny
strumpfot.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd^m

Nils Bengtsson 1939.

^xhäseförföt
sb.

hüsaforfjöd n.

lagning av strumpfötter.

Nr 4724 Kvärestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

* hån ef ör föt.
hån ef ör föt
insättande av en ny
stump föt.

M 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

håsegårn n.
strumpgarn;

^x håsegårn
(N. f. 84)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1945-6

häs-garn s.

häs-garn, -ad

ullgarn avsett för
skumpor

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970

Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²hösegärn el. hösegärn,
²hösegärn
n. - ed, pl. obrukl., strump-
gärn.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305:

7.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håsehål

hüzejel l. - - hël

strumphål

M. J. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

* håsehål

håsejelen (best. sg.)

strumphål;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hä

Hugo Areskoug 1939.

häsehäl
st.
häsehäl; pl. - - - a
strumphäl
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hās chäl.

hūs ch^hel, - hūs.

- a, - na;

stump häl;

M 3292 Hannas, Ingelstads hō

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* häschäl.
hüsajäl, - br ä.
hüsahäl g.
strumphäl.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

håsehäl
sb.

husehäl

strumphäl

Nr 4724 Kvärestad, Ingelsta's hd

Hugo Areskoug 1950.

håsehäl

håsejäl, - - - an.
strumphäl.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M. S. 75.

Tröskakona

+ häsekona

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

²hösköna eller hösköna, f. häkone
- n, pl. - könor, - na, 1) kvinna,
som stickas strumpa, 2) betämning
på man eller kvinna, som ej slår
sin sju ord eller som ej tiger med
han eller
hvad hon bör.

du & en riktig hösköna, för där
kægor inte nud or fast i dag, uden
du slamsa¹ för alla.

N^o 305.

T.

*håsekvinna

håsekvina f.

Kvinna som mot ersättning
lagar strumpor.

Ar. husegärning.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häsekäring

hüsatsjäring f. sb.

skälsord : velig man,
man utan fart o. reda.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

*håsekäring

håse^ukä^oring f.

1. kvinna som sticker strumpor åt folk
2. skralleraktig kvinna

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Nosaffären

+ läsehandling

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

N^o 1211.

*håsekäring

håsetskäring f.

kvinnor som mot ersättning
lagar strumpor.

Ar. håsekvina.

Nr 4724 Kvärestad, Ingelsta's hd

Hugo Areskoug 1950.

* häseskaft s.

häse skänt, -ed

strumpskäft

M. f. 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ höseskäft

²höseskäft el. höseskäft,
n. , - ed, pl. lika, - en,
strumpskäft. J.

dra ²di barfyt¹, sa slår du
h²änt på klak mä höseskäft²ten.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

№ 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*häseskaft

häseskäwt n.; pl. = ;
strumpskäft

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

håskåft
sb.

håskåft n.

strumpskåft

n. f. 94.

Nr 5008 Sniedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

*häskäft

hüsäskäwt, - - - ed
strumpskäft

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ häs snitta .

häs snitta, - an s.
partiet vid tärna
på en strumpa.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

*håsesmitta.

håsesmitta, - an s.
spetsen (vid tårna)
på en stumpe.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads härad

Nils Bengtsson 1939.

x ^{käse-}
~~håse~~mytta.

käsemytta, - an s.
spetsen på en stumpy-
fod.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

håsesock

sb.

håsesök; pl. - - - a, - - - ana
m.

strumpläst

n. y. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

häsesock

häsesök; pl. ^{sb.} - - - a m.
strumpläst

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

* häserock

häsesök; pl. ---a
strumpkast

M. f. 84

Nr 3600. Ingelstads hd

Borrby

Hugo Areskoug 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* häsesöck

häsesöck; pl. - - - a
strumpläst

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

håsesock

håsesökana
(best. pl.)
(M. 7. 68)

strumpläst

de slida öp håsesökana;

Nr 4337 Trans, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945. 6

* häsespetta s.

håsa sprj'dla, -ar
strumpsticka

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* håsespeta

håsespinda, - - - an, - - - or
strumpsticka

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* håsespeta

håsespridda, pl. - - - or;
strumpsticka;

Nr 3817 Käseberga, Ingelsta's

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håsespeta
håsespida f. sb.
strumpstikka
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

^xhåsespeta

håsespijda f. (K. J. 84)
strumpstikka

Nr 4337 Trans, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hösespetta

hösespida; - - - an; - - - or
strumpstikka

M 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingel-

sta lshd, Hugo Areskog 1933-35
Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* häsestomme

häsestöman ^{sb.} tröb. bf. pl.
strumpskafte

häsestöman däuor-go
o forfäda (an säna ny
fot i). n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

*häsestommene

häsestomane n. ; pl. = ;

strumpskäft.

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

* häsestommene

häsestömene n.
strumpskrift

M. f. 84

Bonby

Nr 3600. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hias est ommone.

hias est ommone, - l. d. s.
strumpskrift.

Nr 4034. Ö. Ingelstad, Ingelst. s. hd.

Nils Bengtsson 1941.

* häsestommene

häsestommene (best. sg.)

(N. f. 841)

strumpskrift

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^xhäsestommene

h¹o¹s¹e¹st¹ö¹m¹e¹n¹e n.; pl. =
strumpskäft

Jfr simpl. ^xstommene

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskaug 1956.

*häseto
so.

häseto n.

strumpull

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

håseto s. u.

hossato

'ull till strumpor'

8347: 2

Nr 5315 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

P. Engzell 1938 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*häseto s.

håseto

ull till strumpor

M 1 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

^x häseto

häsetö n

ulltå strumpor

et, skälproy | häsetö' =
pöjzäpögens lön förutom
kost och logi.

M B A 1949

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ här est ommene.

Nils Bengtsson, - ad s.
st rymmskraft.

M 3292 Hannas, Ingelstads h
Nils Bengtsson 1937.

+ hästomene.

hästomene, - hd s.
strumpskrift.

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hästa° s.

hösatä, -n; hösatäe, -na

stumpä°

en hade jo älte höl jo

hösatäna

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Wanda Hansson 1970

Örnähusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häv.

höw, -'hu s.

-a, -na.

kränshöw kräfthäv

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938

x här;

how, - lus.

- a, - na; = vattenho

houun va ou fus;

3275 Bollerup, Ingelstads hä

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häv.

häv, -bu s.

ig, -na.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads härad

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

² hä²ba; hä²ba²r; hä²ba²; hä²ba²d, particip
obrukt., imperativ hä²ba; gräta,
vara ledsen.

¹ alltid sä¹dor hu²m o hä²ba²r, alltid
sitter hon och gräter.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

M 305. J.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sc x håbba
bakhåbba. sb.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

håba

flåba

+ håba

2 ^{lång}
Fela (om förfäkt)

Onslunda

Ingelstads hd

N^o 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* håbbert

hå**u**bert, pl. - - a

bert, excrement

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^xhåbert
sb.

håbert m.

lort (av människor),
n. f. 94.
der stoen håbert.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håbert m. lart. ^{+ håbert}

Onslunda

Ingelstads hd

N^o 1211. Otto Anderberg 1890.

1. häck
hets, -en, -a, -ana
m.
hågnadshäck
y. hake

Nr 5008 Smedstorp Ingelsteds hd
Hugo Areskoug 1963

hats, -en, -a

2. häck
sb.

y. hake

foderhäck

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

häck s.
katz, ' - an; - a, - na
från häck

M 6 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häck s.

haff, 'an; -a, -na

sidostrycke till hö-
skrivna

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstad's hd

Åke Hansson 1966

M f 95

häck

hagz, -'en, -'a

1) hagtorushäck o. d.

2) klöverhäck etc. ovanför
hästarnas krubbor

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häck

häft, -en, -a, -ana

hågnad (hagforushäck);

vagnshäck

de låwa dom

innanför häftana de staplade upp

dem innanför vagnshäckarna;

1. häck

hæts, -en, -a m.

(hågnadshäck)

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

2. häck

hæts, -en, -a m.

foderhäck; häck till
hö- l. sädesstrinda.

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

häck.

haff, - br s.

hizza, - na.

dar ska klypas

hizza.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häch.

häch, - lms.

- a, - na.

svan (n) éban sha
hlepä häch lms te me.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

käck.

haff, -hu s.

ia, -na.

de böjor ju

haffan.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

häck

M. f. 68

hæts, -'en, -'a

(häck som hägnad)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hæft, - en, - a, - ana. s. Läck 5.
2
1. 'Läck'
2. "sidostycke till höst-
vagn"

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Frans. Teg.

häck
s.

hätj

vagnshäck.

Nr 46 Onslunda Ingelstads h

A.P. Onsdorf 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. häck

hejs, -en, -a, -ana

hågnadsäck

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

2. häck

hæts, -en, -a

foderhäck

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häck;

häft, -'er s.

-a, -na;

so läe de

östana ju er

häft; (här = osthäck)

M 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1922

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häck

heltz; -'en; -'a;

1) inhägnad av hagorn, busbom
o. d.

2) höhäck, häck på höskrinna

N^o 2725:1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingel-
sta ds hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häck

hætz

fodethäck o. d.

Nr 2725 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hätz, -en, -a häck
(häck som hägnal)
so, säte, de bilen
oh, en, hätz.

Nr 4446. Hörup, Ingelstads hä
Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. häck

hætz, -en, -a m.

(hægnadsäck)

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M. f. 75.

2. häck

hets, -en, -a;

häck till höskrinna.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M. f. 75-

häckbom

hätsabom

tvärgående bom mellan de
s.k. hätsadökorna i väg-
nens underrede

(2: sedan fäst i
hätsadökorna på tväret)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* häckdocta
sb.

hätzdöcka; pl. - - - or

ent. upps. = häckkrok.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

x häckfylla
sb.

hätzfylla

så mycket hö eller säd
(helv) i en skrinna,
än lasset när upp till
skrinndäckarnas övre kant.
där, va, inte man - en

hätzfylla.

n. f. 94.

Nr 5003 Smedstorp, Ingelsteds hd

Hugo Areskoug 1964

* häckfyllle

häckafülle neutr.

— sb.

råga ja" en hö-el. sö-
derlens (d. höet l. söden
fyder hi "häckarna", J. v. s.
de på satta sidostöden);

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hä

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^x häck af ylle.

häff af ille, - l. d. s.
så stort loss av
hö el. halm, att
rummet mellan vagns-
häckarna fylles.
ja har lute mer
än häff af ille.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

^x häck of ylle.

häftafila, - l. d. s.

så stort loss av hö
el. halm, att rummet
mellan vagnhäckarna
fyller.

fjärerablad (d) / e

bytt lura mer än

häftafila

Ingelstorp.

Nr 3915

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

häckafylle.

häftafylle s.

så stort lass av hö
el. halm att rummet
mellan vagnshäckarna
fyllas.

du kan inte mer
än häftafylle

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hä

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häckafylle.

häftafylle

så stort lass av hö
el. halm, att rummet
mellan vagnshäckarna
fyller.

dar blev lura mer
en häftafylle.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

* häckfylla

häckfylla m. så mycket höll-halm, som
fyller rummet mellan träarna
i en höckvagn.

Jug. av E.K.B.

Onslunda

Ingelstads hd

N^o 1211. Otto Anderberg 1890.

häckafylle;

hägafylle s.

så stort lass av hö
el. halm, att rummet
mellan vagns häckarna
fyller.

3275 Bollerup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häckafylle;

häftafylle, - h d s.

så stort lass av hö
ev. halm, att rummet
mellan vagnhäckar-
na fylles.

dar é anta mer
en häftafylle;

häckafylle.
häffafylle, -hd s.
så stort loss av
hö ch. halm, att
rummet mellan vagns-
häckarna fylles.

nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

häckkrok

hä²zakrö^g

krok för fastsättande av vagns-
korg;

nr 3817 Käseberga, Ingelstads härad

Hugo Areskoug 1939.

häckkrok

hättsak råg; pl. ^{sb.} - - - a m.

krok till höskrindans
häck (varmed denna fast-
göres).

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

häckkrok

hätzakrög, pl. ä-ä-ä
m.

järnstycke som fast-
hörs hösthäckarna vid
höskrivand.

M. f. 84.
1948.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häckkrok

hättsakröga pl.

järnstativ på skrivdåns
underrede, med vilkas hjälpsida
häckarna fästas.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd.
Hugo Areskoug 1956.

häckla
vb.

hägla, =

(linberedningsterm)

A. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häckla s.

hägla ²
-or

häckla

N 312.

Smedstorp

NOELSTAD

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen. Lund

häckla v.

hägla, = , -ad
draga lin genom häck-
la för att skilja
ifrån blänorna

K f 85

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häckla
vb.

hägla, =
(häckla lin)

häglas (inf. pass, pret. pass.)

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

²högla, f., -n, pl. hög²lor, -na, häckla
^{s.}
häckla, Hedskap, bestående af en
2 fot långt bräde, i hvars midt
sitta flera rader nålwassar län^{na}
genom hvilka man upprepade
gångar drager lintågorna för att
skilja de korta och orediga, bl^äarna
från de långa och rediga, h^ören. y.

№ 305.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häckla!
sb.

hägla, -`an, -`or
(linhäckla)

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hä

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häckla2
v6.

hægfa, = , - ad
(häckla lin)

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hä
Hugo Areskoug 1939.

hächla. s.

hägla, -an s.

-or, -na.

redskap vid linbered-
ning.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

hächla. o.

hächla, - ar, - a ph.

- a, - ad.

(breda lin).

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

hägla, =, - ad
vb. häckla hin
äv. hægla och hægla

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

häckla
vb.

shägla, =
[hägla, =

hägla hör häckla lin.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. häd

Hugo Areskoug 1963

Häckla!

hägla, -an, -or

sb. linhäckla

är. hägla och hægla

hægla H.H.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hächla.

hächla, -ar, -a pl.

-a, -ad.

bereda lin.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hä

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hächla.

hägla, - an s.
s.

-or, - na.

redskap vid lin-
beredning.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1840.

hächla.

hächla, -ar, -a pl.
-a, -ad.

bereda lin.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd !

Nils Bengtsson 1940.

hächla.

hägla, -an s.

-ior, -na.

redskap vid inbered-
ning.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hq

Nils Bengtsson 1938.

hächla.

*hägla, -ar, -a pl,
-a, -ad v.*

hächla lin.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

höglä

baktala

hökla

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häckla
sb.

hägla f.
linhäckla

M. f. 75-

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1849.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hächla;
s.

hägla, - an s.

- or, - na;

redskap vid tin-
beredning;

3275 Bollerup, Ingelstads h

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hächla;

hächla, -ar, -a pl,
-a, -ad v.

hächla lin;

3275 Bollerup, Ingelstads hä.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häckla
sb.

hägla

linhäckla

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelsta's hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen. Lund

häckla
sb.

hägla, -an.

linhäckla.

--- en hägla, som
vä te desäma.

Hörup, Ingelstads h^d
Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häckla
hägla, = , -'ad. vb.

Nr 4446. Hörup, Ingelstads h^a
Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hächla.

hägla, -an s.

-in, -na.

*redskap vid birbyt-
ning.*

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hächla.

hägla, -ar, -a pl,
-a, -ad v.

de skule hägla
hörnu.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häckla
vb.

hägla, = , - ad

(häckla lin)

Pass. inf. -as

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hächla. v.

hägla, -ar, -a ph.

-a, -ad.

bereda lin.

di hägla ad.

Nr 4036 Övraby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häckla.

hägla, - an s.

- or, - na.

redskap vid linbryt-
ning.

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938,

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häckla
vb.

hägla, =

(om lin)

häglas pass. inf.

O. Hoby

Nr 2725

Ingelstads hd

hägla f.
linhäckla

häckla
sb.

Nr 2725 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häckla

vb.

hegla, =
häckla lin

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ häcklemäten

häcklemäten

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

N^o 1211.

häckpinne

hätzapin^a (obest. pl.)

spolar på vagnshäck till
höstskrida (M. f. 68)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häckstäng

häftastänger, - - - na
sl.

stänger i ~~höst~~häck i
höstskrinna.

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häffel m.

häffel
m. f. 61;

onormalt stort exemplar av
något djur, något föremål;

dén här en riktig häffel
(stort tilltagen brödskiwa) m. f. 61;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hæfel, m., -en, pl. hæfla, -na,
stort, tjøkk stykke af mat o. d.
J

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^xhäffel.

häffel, - en s.

stort stycke av ngt
t. ex. av bröd.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

^xhäffel. s.

häffel, -br s.

stort stycke av
något, t. ex. av bröd.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst s hd

Nils Bengtson 1941.

* häffel

häffel

-
baddare (om Går)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häfvel.

häfvel, - luv s.

stort stycke av ngt,
t. ex. av bröd.

de va luv rehti
häfvel (om en stor-

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingerstads luv).

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^xhäffel.

häffel, - br s.

stort stycke av ngt
t. ex. av bröd.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd {
Nils Bengtsson 1940.

^x häffel.

häffel, - en s.

stort stycke av ngt,
t. ex. av bröd.

de va en bra häffel.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

hæffel
sb.

hæfel m.

baddare, bjässe

en stör hæfel

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^x
häffel;

häffel, - lund

stort stycke av ngt.

brökhäffel;

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häffel.

häffel, - hru s.

stort stycke av
ngt. t. ex. av bröd.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd *

Nils Bengtsson 1939.

häft 5.

heltan of. sg.

M p 25

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^x häfta.

häfta, -ar, -a, -ad.
el. häfta, -or, -te, -t.
upphöra om regn.

nu häftar hd.

de har häft.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd {

+ häfta
häfta², häftar², häfta², häftad².
part. obrukt., imperat obrukt.;
säges då nederbörd upphör.

Nu häftar² - ed snart.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

№ 305.

^xhäfta.

häfta, -ar, -a, -ad.

upphöra om regn.

de häftar.

se häfta.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häftig
häft; - ad; - ra adj.

häsle da zer en häfte
håts (häftig värmentveck-
ling). n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

1) häftigt
av.
so blor - dar - ja - ösa
häftad värmt - av - tid
(:) av kolbriketter). n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

häftad

häftigt
adv.

han äd för häftad
(acc. 1 efter trycksamt
för).

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

kräftjäv

s.

kräftjäv

florslagerinspektör. Se DAL foto
77:0087.

Nr 17754 Hannas Ingelstads hd

Göran Hallberg 1977

häg
s.

hädj

(läs: hädj. s.)

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorf 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^xhägge

hägge n.

hägge, kollekt. och om virket
(som ämnesnamn); häggvirke;

--- en färakila av hägge
o. äska - de va. so. söjt
(m. f. 61)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
Högred, biten i alla generen, fil.-a,
+ hägrig
vacklande, obeslutsam, opålitlig.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

7.

häfta.

häfta, -ar, -a pl.

-a, -ad.

han sedor o häftar
böjsoma. han gör
- sitt behov.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häfta.

häfta, -an s.

-or, -na.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1938.

käkta

käkta

H. Löjsser

Onslunda

Ingelstads hd

N 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hædz; pl. = a

hægg
sb.

(Trol. vanligast hædzetræ).

n. j. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

x häggel 51

häggl²

hägghä

№ 312.

INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häggeträd
sb.

häggeträd n.

hagg

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

ä. shèdzan; pl. hègna håken edj:
y. { hègan

i vris (aū fi° l. gōrs rst).

di. va. so. hègna.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* häken

hédzlen
adj:

begärlig efter ngt.

han l ~ eta bränvin,
den l.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

hålete 5.

h²äkta n. pl.-

fängel^{se}

han sidor p^o h²äkta

M 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häkte

häktad (best.
n. sg.)

tingshäktet

K. L. 66.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hät
s.

hel

Imod en järnskod hel,
sätt fram en spes af stål
(av?)

ordgr.

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fel, m. ¹ jellen, pl. ² jela, -na,
häl. høl

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98

N 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hät II
jel, m., j¹elan, j²ela, -na,
häl.

hel i en h²ösa . 1

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

M 305.

hāl

jel, -'ln, -'a, -'ana

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd.
Hugo Areskoug 1939.

hät.
jeh, -'er s. ä.
het, -'er g.
-a, -na.
t. ex. husejeh.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

häll s.

hel²
- a

häll

№ 312.

INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hel, -en; -a, -ana^{hál}
^{sb.}

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. híd
Hugo Areskoug 1963

hät
s.

hel, pt. hela.

Nr 7911 Hammenhög Ingelstads hd

Marie Möller 1887 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hæl
jolan, best.

hæl, s.

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Fer Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hät.

hät, - lru s.

- a, - na.

du four sj lid pu
hätan.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hä

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hel, -en, -a, hå
-ana

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hät;

hel, -'en s.

-a, -na;

hēlan sad ope

i hāsen;

M 1982:1 Tryde, Ingelstads hä

Nils Bengtsson 1933

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hāl;

hēl, -'en s.

-a, -na;

M 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hät;
het, -'en s.
-a, -na;
de t_ö pu h_elan;

3275 Bollerup, Ingelstads hä.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hät.

jel, -lu s. ä.

-a, -na.

hel, -lu s.

-a, -na.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

hāl

hel, -en, -a, -ana

de. pasto de "kona
boda. frúst r. henor o.
hela.

M. J. 75.

U. svingalla

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häl s.

gel

häl

№ 312.

INGELSTAD

Ö. Kohy

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hälled

x hälad

helg.

de e hälled.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hä

Nils Bengtsson 1938.

hälla
sb.

hila f.

(ben)snara på betande
kreatur.

... en hila om fram-
bened o. so. ör 20
hörned. M. f. 75

Nr 4501 -Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hålda
v.

hila, =

lägga bensnara på be-
tande kreatur för att hind-
ra dem att hoppa över
stängsel.

M. J. F. S.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

hållt
s.

helt, - en

M. y. 75

Nr 4801. Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Lödöru

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hälft
1-

best.f. helten

Nr 46 Onslunda Ingelstads hä

A.P. Onsdorf 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålt

hald, - en

- en strag. må hälften
strök med, gick åt;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd.

Hugo Areskoug 1939.

hälft s.

hållten

hälften

№ 312.

-Smedstorp

M. Areskoug 1922.

INGELSTAD

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helt, -en

hålt
sb.

den andra hielten. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

hälft
hälften (best. sg.)

M. f. 79.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hä

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hälft

hälften (best. sg.)

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

häft

häft, - en

de fyra härs häften, de
fingo hälften var;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hälft

halt, -en

hållten jör (tju) hålf-
ten jord

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

hälft, s.

halt

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Fe: Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häft

häftan

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häft
häftan (best. sg.)

häftan höra - tu
höb.

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häft s.

hätten

'häftin'

" ha hätten au fored
" gjinn ... "

4347:6

Nr 5414 Kvärrestad, Ingelstads h¹

Birgitta Kraft 1946, Exc.

hälften.

hälften s.

de e anta

hälften so nöt.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd {

Nils Bengtsson 1940.

kälten;

kälten s.

kyllan vänta

kälten inad maj

3275 Bollerup, Ingelstads hä.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* häll

häll

i uttr. på häll i lutande
ställning;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd.

Hugo Arekoug 1939.

hæl obøj̃l.

hæll
sb.

I uter.: ja hæl i lutande
læge l. stalling.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h d

Hugo Arckouge 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1.

hälla

hälla; -'an ; -'or ;

*hälla som anbringades vid benen
på betesdjur för att hindra dem
att flöja.*

M 2725:1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingel-
sta lshd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3. hålla
vb.

hålla, = , -ad

sätta benmärken på betes-
djur (kreatur och får)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

hälla
vb.

hilla, = , -'ad
sätta bensnara på djur (hästar,
nötboskap, får)
de - hilla hesta (m. f. 66);

Nr 4337 Trans, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

h²ilfa, -an

h²älla
sb.

det läderband som för²äner
Tröskslagans två k²apper,
handvalen och slagvalen.

m. y. 79.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

hälla 3

hilla, -'an, -'or, -'orna

sb. det band (vaul. av ålskinn), som
förenade sløyans olika delar,
*handvalen och sløyvalen.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hä

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hilla, = , - ad

sätta benen på kreatur, för
än de ej skola ta sig över
stängsel.

refl. hilla se, suara,
vi fa hilla fären.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hä

Hugo Areskoug 1937.

hälla /.

hilla, -an, -or

bevisnara på kreatur (för att
de ej skola taga sig över
stängsel)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads härad
Hugo Areskoug 1937.

hälla
sb.

håla f.

det band (av läder l.
ålskinn), som förener
slagens båda delar, hand-
valen och slagvalen ;
se dessa ord.

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

2)

5. hälla
v6.

de hula rhöpa
frambenen (säte ben-
snaran mellan frambenen),
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

5. hälla
vb.

hilla, =, -ad

Pres. sg. -ar

" pl. =

sätta benonara på kreatur
eller får;

hilla, se snava över ngt.
han hilla, se i måtan.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

hilla, -an; -or f. 4. hålla
sb.

föthålla, benskera på
betesdjur (kor, får) för
att de inte skall kunna floja.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

hülfa, -an f.

6. hälla
sb.

i specielle betydelse om den
rem, som förenar trösk-
slagens båda häppar.

n. f. 94.

Gjordes ofta av ålskin.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

2) , 4. hålla
Ar. om den "klämna", sb.
som håller fast en halms-
l. gisviska vid kvastskaf-
tet.

... en - hila, som - de -
fellda - för en - bos -
viga. m. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

hälla x
s.

hilla, -an, -or;

bl. a. om det band av ål-
skinn som förenade hand-
valen med slagvalen;

de va säja hillo;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd.

Hugo Areskoug 1939.

hålla
sb.

hålla, = an

förhålla på betesdjur
för att hindra dem att flöja;
ä. om det låderband, som
förenade tröskslagans båda
delar, handvalen och slag-
valen. - sprögd, som e-
islad hålan (på tröskslagan).

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1966

2.

hälla

håla; = ; - ad

1) anbringa hälla (se hälla 1.) på
betesdjur

2) fälla ngn. här marken genom att
sätta krokben eller på annat sätt.

refl. håla se, snava

han jitz o håla se.

M 2725:1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingel-

Skillinge

Kopia från Hugo Areskog 1932-35

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hälla x!
st.

hilla, =, -ad;

sätta bevisnara på betes-
djur;

refl. hilla se gå och
snara över ngt;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd.

Hugo Areskoug 1939.

2. hålla

han häller ^{vb.} id al
milfgen.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. hälla
vb.

hälla, häller, hällt

Pres. sg. - or

ö förb. hälla öp, hälla
lid, hälla upp, hälla
nt (en vätska).

M. S. 75-

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1849.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. hälla

vb.

hälla, hälla, helt

pres. sg. -or

hälla en vätska, ösa.

hela - öp hälla upp

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

hälla
vb.

håla, hålde

(hälla en vätska)

svinagåle toge de
väre på o. hålde
på flaskor.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

M. L. 76. Hugo Areskoug 1947

2)

hon helde id
vaned;

2. hälla
vb.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

1)

2. hälla

hälla, hälla, helt vb.

Pres. sg. -or

Imper. sg. häll

" pl. =

hälla upp en vätska
hela üd; hela öp

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hälla J. 2.
u.

hälla, -de, -t

(hälla ut en vätska)

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd.

Hugo Areskoug 1939.

²håla, f., - n, pl. ²hålor, - na,
starkt sluttande backe.
+ hålla
1.
J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

№ 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hälla s.

hälla, -an, -or, -na
slutning

m f 95
Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla, -an f.

3. hålla
sb.

slutning, backslutning.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug_1956.

hälla, -an f.
bäckslutning;

hälla
sb.

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hälla
sb.

håla f.

backslutning

Nr 4724 Kvarrestad, Ingelsta's hd
Hugo Areskoug 1950.

1. hälla

hälla, -an; -or, -orna
backslutning f.

pro hälla; pro hällorna
n. f. 94 m. fl. / mod an.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

2)

1. hålla

da brydor id där sb.

2 hållan (om vätned i
en källäder). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hälla
sb.

hälla, -an f.

backslutning

2 hällan

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug, 1962

Smedstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. hålla

vb.

hålla, hålles, hållt

Pres. sg. -or;

1. luta, ha en lutande ställning. (itr.); sluta.

2. luta på en föremål, låta det inta en lutande ställning (~~st~~); (hålla på)

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²hela, ¹hela¹, ²hälla, ²hälla^{v.},
part. obrukpl., imperat. hel;
luta.

¹läsed ¹hela¹ ¹to ¹vinster.
¹gak ¹oz o ¹hel ¹de ¹lid ¹pa
¹senen.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. M 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. hålla

hålp, hålde, halt vb.

pres. sg. -'or

str. luta, inta en lutande
ställning; luta på ngt.

håla - se lägga sig för
att ta en kortare luv,
"luta sig".

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

1. hälla
vb.

hälla, hälla, halt

pres. sg. -or

luta

da. hälla skarpt det
lutade starkt

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

hälla 4

hälpa, -'de, - &

pres. sg. -'or

luta, intaga en lu-
stade ställning;

nar de -'or, sa de de

sta pa snid;

ha gar den o -'or me vrad for?

Nr 3600

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hä
Hugo Areskoug 1937.

du hälor hd.
det slutar något
du får hela

V. hålla
vb.
forts

hd mer på k^änan,
du får luta k^änan litet
mera (då man håller upp
en vätska ur den).

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

3)

3. hålla

Ref. håla, se ligga vb.
sig ner på en soffa l. en
bänk för att vila en stund;
"luta sig".

Ja för håla, m. lid. /
håll, du lid! Ligg dig
ner och vila ett slag!

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

måste luta mera
på karmen (för att vaktet
skall pinna ut).

3. hälla
vb.

Nr 5008 Smedstorp Ingelsteds hd

Hugo Areskoug 1963

1

hålla, hållde, helt

3. hålla
vb.

Pres. sg. - or

" pl. =

luta, vara lutande, sluta
 da hålor det slutter;
 du får håla bitor. Du

Nr 5008 Smedstorp Ingeleås hd

Hugo Areskoug, 1963

hålla ~~h~~ 3.
v.

håla, -da, -t

luta, itr. or br.

pres. sg. -or

de hålor hd det lutar
något;

de håla höd ögan
de luta hvadet hndan
(åt hdan);

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd.

Hugo Åreskoftig 1939.

hälla de

h²ela n

sätta sig, slå sig ner

hal de 2 b¹eyflen

N^o 312.

INGELSTAD

O. Hoby

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hålla sig
vb.

hålla v. m. =

snara över ngt

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

hållbygel

hållböjel m. st.

frätter bring ena fram-
foten på en tjudrat föl-
sto; i denna fastgjordes
tjudret. N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

hålböjl

hållbygel

m. f. 61;

en slags bygel kring hästens
ena framben; jfr u. bymla;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

^xhälla

h²äla men sa¹n

förstärkande interjektion

a h²äla men sa¹n geff han²ry
a h²äla a²m du

M. Areskoug 1922.

N^o 312. INGELSTAD

Smedstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hälle.

hälla i förb.

hälla min hiv o
tre

bindig wordom.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hällenörad

adj.

hällenörad

överdrivet gudlig, gudsnärlig, "religiös";

hum losar hum e hud ~;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd.

Hugo Areskoug 1939.

+ hällensrat

hällensrat a.

utrycket begagnas
om läsare.

de som e hällens-
rat tyfva de e
lid bator en änsa.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

hålad; n. = ;

*hållig
adj.

lutande, sluttande

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

+ källig
h²älled, lika i alla geners,
pl. - a, lutande, starkt
stutande.

¹
v¹äjen & s¹a h¹älled.

J.

Ingelstads & Järrestads Tid.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^x hällis
afj.

håled; n. =

slutande, backis

der e. håled o.

tzora, ör

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

hålad

lutande, sluttande

^x hållig
adj.

n. f. 77

Lödern

Nr 4501. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

* hälling

hälling

slutning

de låpsen ~;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd.

Hugo Areskoug. 1939.

* hälle öräd pte. afj:

häll_e öräd_i; -e

guds nådlig, fromlande

Mf 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1969

+ hällörad
h¹el¹örad el. h¹el¹örador,
m. och f., n. h¹el¹örad, pl.
h¹el¹örade, 1) som lutar hufvudet
åt sidan, 2) som är "läsare".

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hålmtehus

s.

ell^otehus^u n.

det utrymme i byggnad, där
agnar och annat avfall vid
tröskning förvaras

(Är. *agnahus)

M. j. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Borrby

* hålmter
åltor, = -na pl. sb.

agrar o. avstumpen vid
tröskning av säd (råg,
vete, korn). / Jfr segr som
* råghålmter.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

*hålmter

åltor (pl. tant.)

axstumpar och dylikt
grövre avfall vid trösk-
ning av säd.

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

*hålmter

sb.

ältor, = -na pl. tant.

agnar, avstamper och
dylikt arfar vid trösk-
ning.

n. d. 79 de föra me, ältorna.
Enan utfodrade Guren
Bonestad med hålmterna.

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hålmter

ältor, -na

grövre avfall (axstumpar o. d.)
vid tröskning av säd;

ältnor (T.O.), hört flera ggr.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

*hälmtor

sb.

ältor (pl.)

axstumpar, agnar o. d.
avfall vid tröskning av
säd.

Nr 4724 Kvärestad, Ingelsta's hd

Hugo Areskoug 1950.

*hålmter

ältor, - - na pl. tant.
agnar och axstumpar

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

hålmått hus

ältahärad (best. sq.)
(i längd)

skjul (avdelning) för
förvaring av agnar och
axstumpar

17a. 2. ältahärad

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

* hämmlakan

ältelågen n. sb.

grovt lakan att bära
hämlter i.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. ds hd

Hugo Areskoug 1963

* hålmåner

liltner pl.

avfad vid fröskning: skal
agnar, axstumpar o. d.;

Nr 3817 Kåsberga, Ingelstads hd.

Hugo Areskoug 1939.

*hälmtner
ältnor (obest. pl. ;
pl. tant.)

ax- och stråstumpar
vid tröskning av säd.

änor oc ältnor.

Hörup, Ingelstads hd
Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* h"älmtner
sb.

ältor (pl.)

grövre agnar och axstumpar

Nr 2725 Ingelstads hd

Ö. Holm

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hålmtrer

åltner (pl. tant.)

axstumpar och (grövre)
agrar vid tröskning av säd.

M. f. 65.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Aronson 1947

hälsa
vb.

hälsa, =

(skicka hälsning)

tréfor, han älma, so
hälsa, na fro. máj.

Nr 2725 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålsa
sb.

hålsa, -an

--- om, ja, far, låw
o, ha, hålsan.

Hörup, Ingelstads hd
Nr 4446, Hugo Areskoug 1947.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hälsa
vb.

hälsa, =

hälsa döm so. g^ot
vfr^o m^ay!

M. J. 58.

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

hålsa
sb.

hålsa, -an

han ha en brå ~;

Nr 3817 Kå^esberga, Ingelstads hd.
Hugo Ateskoug 1939.

hålsa &

hålsa, = , - ad; ^{vb.}

halsa - på' hålsa på;

Nr 3817 Kåsberga, Ingelstads hd.

Hugo Areskøug 1949.

1. hälsa
sb.

hälsa, -an

ha hälsan ha en god
hälsa.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hälsa, = , -ad 2. hälsa
vb.

skicka hälsningar till.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

1. hålsa
sg.

hålsa, -an

du bygger kläna till
hålsan. N. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. hålsa
vb.

hålsa, =, 1 ad

skicka hälsningar

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hälsa
sb.

hälsa

(sannhet, friskhet)

han - hä - gä' hälsa.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

hælsa, =

hælsa
vb.

--- hælsa på ps - krågen.

(yngre och finare för krågen;
best. f. neut. pl.) 1-s

M. f. 76.

ifr. krög

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst, hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hälsa

Hälsa

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

hälsa
sb.

h_el_sf_a, -an;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hälsa
sb.

hälsa, -an

(friskhet, sundhet).

K. f. 72. Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hälsa
vb.

hälsa, = , -ad;

halsa - njärsköz (se
u. nyärskung).

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Arskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hälsa på
hälsa på¹ (- ar, - a, - ad, - a)
tr., 1) hälsa någon med hand-
slag, 2) göra besök hos någon,
3) göra någon föreläsning.
prästen han hälsa väl på¹
falked i härfan i bonas.
J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hilsena s.

héla sena

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson, 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålsena

helasénan. b. ^{sb.} sg.

han ha skavad hül
no helasénan.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h d

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålsena

helasinorna
(best. pl.)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

kälsera
kälseran bf. sg. sb.

K. f. 85,

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

hålsning
hålsning l. hålsning, sb.
pl. - - a

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

hålsingen

hålsingen
i vär. r. hålsingen (kraft-
uttryck);
a r. hålsingen, åh tusan
(M. f. 68)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kälsosam

h²äls²säm l. h²äls²sämor,
m. och f., n. -sämt, pl.
-säma, 1) kälsosam. h²ita l
h²älsesamt van te driffa au;
2) som har hälsan, frisk och
arbetsduglig. sa länge ga va
h²äls²sämor, sa la ga h²ute
ga laddb²iff.

№ 305.

Brantevik J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund.

hämta

hämta

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

häm̃ta, v.

häm̃ta, häm̃ta, häm̃t

pres. sg. -or;

" pl. =

dar häm̃tas (pret.)

m̃än s̃än;

Nr 3817 Kåsberga, Ingelstads hd.

Hugo Areskoug 1939.

hämta

Poet.
hämta

M. f. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hämta

hämta, hämta, hämt

pres. sg. - or;

" pl. =

de hämta gruis, so
laga där vä non gruis.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskou 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häm̄ta

häm̄ta, häm̄te, hämt

Pres. sg. -or

" pl. =

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

häm̄ta

häm̄ta

de häm̄ta k^ul r-
y^sta.

Nr 2725 Ö.Hoby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²häm²ta; ¹-or, -; ²häm²ta; ^{häm¹ta}h¹emt.

^{häm¹ta}h¹ämta

du skö²le h¹emt en g¹ar

M Areskoug 1926.

Löderup

Ingelsads hd.

№ 315.

hämta

Pres.

2:dra pl. hämtan

gan. i. öp o. hämtan

mults hos en? går ni
upp och hämtar mjölk hos ho-
nen? (2: borden) M. f. 60

hämta
v.
forts.

Pret.
hämte

M. f. 75-

Nr 4801, Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Löderup

kän
av.

her
bort

se för man fr^äga dom
her di ska her

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd
I. Ingers 1954.

hän
adv.

hen
(bort.)

hem fälna hén
(hon visnade bort)

Nr 3817 Kåsberga, Ingelstads hd.

Hugo Areskoug 1939.

hen

hän

bort

N 312.

INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

hän
adv.

har di koma
hän på senare tid,
di vid-ga-nta,
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

hen

hän
adv.

bort

äsen gik äna hen 2
bagskäran. Äderisen gick
ända bort till ärdrets bak-
stycke. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

hän
adv.

hen

(bort)

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

hän
adv.

hen

bort

han, taka, se hen 2.
sågen (för fogade sig bort
till sågen och lede
sig där).

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hän
adv.
de, b̄ara m̄ltor forts.
hen, de br̄nor
nta det bara pyr sa
sakta, det brinner inte

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

han l. hen

de toga hän till sm^{en}.

De foro ästad till
smeden. (: till smedjan)

M. J. 77. / hän förbi
bort förbi

Nr 4501. Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

hän
adv.

hän
bort

ja. far. stryga. hän om
jag får "stricka" (stryka) dit
bort en slag

M. f. 00

Nr 4800, Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Spjutstorp

hän

hen

bort

ja ska högen gaa ✓

hen der jag skall ta

mig tusan inte rida dit

bort

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hän
adv.

hen

bort, i riktning mot;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hän

hen
bort

gak hen o se lita !

N^o 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingel-

Skillinge stads hd, Hugo Areskog 1933-35

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han osv.

han 'bort'

"han på eftermiddagen"
fram på eftermiddagen

4547:3

Nr 5414 Kvarrestad, Ingelstads hd

Birgitta Kraft 1946, Exc.

hän

hen

(bort)

de äsa dom hän i
brycka, de släpade dem
bort i högar.

10: stenarna

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelsta's hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x häna s.

häna²

får som ej lammar
något år (jfr. gällko)

M 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

häna f.

^xhänä
sb.

tacka som ej blivit bräk-
tig

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

x häna
sb.

häna f.

tacka som ej blivit med
lamm, gälltacka

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^xhåna
sb.

håna f.

galltacka, tacke som ej
blivit dräktig

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

*häna

hän^a, -^an, -^or

galltacka, tacka som ej kan
fås dräktig

-^or vore söⁿa, som nⁱta
bygh med lö^m.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ häna.

hēna, - an s.

- or, - na.

gallfår.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hä

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x häna

s.

häna, f.

ofruktsam tacka

di hade set id en häna.

Nr 4213 Ullstorp. Ingelstads hd

I. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen. Lund

1.

+ häna,

hēna, - an s.

- or, - na;

färtacka;

M 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

29.

* häna;

hēna, - an s.

- or, - na;

föraktligt om ett
ogift fruntimmer;

hym g^our häna;

M 1983:1 Ullstorp, Ingelstads h²

Nils Bengtsson 1933

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²h²äna, -n, h²äno², -na. s. ^xh²äna s.

'gautska'

vi skole sl²ata h²äno²

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Francis. Ing.

x häna

häna f.
gautacka;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*håna
sb.

håna f.

galltacka, tacka som ej
blir dräktig

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

köna f. Järkona, som ä ^{+ köna} fått lam.

Onslunda

Ingelstads hd

N^o 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ häna, s.

hēna, - an s.

- or, - na.

ofuktbar tacha.
även skall ord
till funtimmer.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* häna.

hēna, - an s.

- or, - na.

fai, som g. fällt lamn.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

^xhäna
sb.

häna f.

galltacka, får som ej
blivit dräktigt;

M. f. 76

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
henanom

^x hãnanom

botom

№ 312.

INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

hända
vb.

hända, hände, hant

Pres. sg. -or

di händor det kan nog
vara sant, det kan nog
vara fallit, de kan hända
forträd (skada), när de
jsyra minor (ån 80 km ^{tim.}). n. y. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

) sönt händor. hända
Lrb.
Så dent kan förkomma
da° och da°. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

2)

hända
vb.

där hendor
jo ältid nön- fortréd.
n. j. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hända

hända, hända, hent

pres. sg. -or

de -or, at de bør ikke, det
kan hända, så det ej sker, bli
av.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

hända

hända, hända, hent

Pres. sg. -on

de. kan. nök - hända.

Det kan nog hända, det

n. j. 79. kan nog förhålla

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd

Hugo Aronsson 1859.

hända

hända, hände, hent

Pres. og. händor

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hända
v.
forts.

ja, di hända, ja, sådant
förekom

M. f. 75

Nr 4801. Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Töderup

hända, v.

händer, pres.

SV

Nr 5087 Ingelstorp, Irgelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hända

hända, hända, hent

so. laya. de. hade. trit,
(stentrot), so. hända. de.
öte (M. f. 68)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hända

hända, hände, hent

Pres. sy - or;

di kan nök hända.

Nr 4724 Kvärestad, Ingelsta's hd

Hugo Areskoug 1950.

hända

hända, hända, hant;

händer;

Hörup, Ingelstads hd
Nr 4446 Hugo Areskoug 1947.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hända

var po h²nda, sa - -

hur det kom sig, så - -

№ 312. INGELSTAD

Ö. Hoby

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hända

hända

di kan nök hända, der-
gör, det kan det nej hända,
au det gör.

Nr 2725 Ingelstads hd

Ö. Hoby

Hugo Arslöv 1940

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hända v.

hent (sup.)

'hant'

"änte hent i min ter..."

sv. L. II: 3: 17

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897, Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen. Lund

²hänhly, m. och. f., n. ²hänhlet,
pl. ²hänhlija,
^vhändig, utrustad med godt handlag.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

N^o 305.

7.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

händelse
händelse l. händelse

non händelse / en sörjeh
händelse opa i fjälkinga
(Fjälkinge; om en bitolycka)

N. f. 94

Nr 5008 Smedstorp, Ingelsta's hd

Hugo Areskoug, 1962

Smedstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

) händelse
da. var en ^{sb.} rjyseli
händelse (hemsk tilldra-
gelse) där ha. vad rze-
2. alaska (Alaska).
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

händig

händi

bekräm att hantera.

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* håne

hène

hor e mör hène ?
var är mor nåstans ?

Nr 3817 Kåsberga, Ingelstads hd.

Hugo Areskoug 1939.

hene²

x häne

borta

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hēna

borta

^x hāne
adv.

77 sammansättningar som:
där hēna där borta;
hēna ve gōwlan borta vid
gaweln.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

håne
adv.

hena
borta, bortk.

där hena omkring,
där borta omkring.

M. J. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

* håne
adv.

hēna
borta

J visste sammansättningarna,
t. ex. dör hēna där bor-
ta. / ja. ved nēta, har
den e - hēna (var den är
nyonstens). N. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1966

* hane

hena

borte, borta

i utstr. som hena va. gaveln,
borta vid gaveln;

där hena, där borta;

han va. ja. läfot där hena

(M.f. 68)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

x) ladufogde

'häne
adv.

häna

I när:^{som} där häna, där
borta.

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

M. J. 00.

x håne
adv.

hène

borta

hène - på säkstorps
borta på Sektorp (engård)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

* hane av.

hane

'borta'

" hane ti' naboens -- "

4346:3

Nr 5414 Kvärrestad, Ingelstads hd

Birgitta Kraft 1946, Exc.

håne

hèna

Jutt. där hèna, där bor-
ta

Nr 4724 Kvärestad, Ingelsta's hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^x häne adv.

hēne

borta

--- så ja vä där hēne
med dom

så jag var där borta med
dom

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Wanda Hansson 1970

Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hãne

hènè
borta

han bór dær hènè.
hènè ve väjan;
hènè ve miltzabörd.

M 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingel-

Skillinge
Stads hd. Hugo Areskog 1933-35

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häre
eds.

häna

borta

här l. m. hēna?
var är vi någonstans?

M. f. 75.

hēna i byn, fram-
me i byn, borta i byn.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

M. f. 72

hänemot
prep.

hänemöd

bort mot

hänemöd järarp bort
mot Gärarp.

N. f. 71

Josterup

Nr 7316. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

+ hänet.

h_{en}ed adv.

ja ja hä_{en}ed.

ja gich dit.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1938.

hänga

hänga hängde hängd

pr. sg. -or; hänga flög

" pl. = i; hänga läpp;

manen hängde st.

S. B. m. fl.

de (det) hängdes fäst al tid.

3817

Käsberga, Ingelstads hd.

Kopierade Areskudg

Hugo Areskudg 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hänga.

hänga, -or, -a pl.

-da, -t.

de hänger och i

hänget.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håya

håynda

håynt

hånga v.

hånga

№ 312.

INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hänga
hänga, hängda, hängt

Pres. sg. -or.

N. f. 94 m. fl.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h d

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håya

håya

M. f. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hänga
L.

Pres. sg. hängor

ä l d ä r h ä n g o r. Alla
de som h ä n g a - d ä r.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pret. hänga
håjnda

han håjnda - se
han hängde sig.
M. f. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hänga
hänga²; häng¹, häng²de, hängt, hängd,
imperat. häng; hänga. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hänga.
hänga, -or, -a pl.
-ida, -t.
han hängde se ju
rädgan ju nu.

Nr 4037 Hammenhög, Ingelst.s hd

Nils Bengtsson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hänga
hänga ; hängde, hängt

pres. sg. -or ;

" pl. = ;

--- en sats semor to, som
hängde nerod lären ;

Nr 3600

Borrby, Ingelstaäs hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hänga

h^äya, h^äjnda, h^äjnt

H.H.

Ja far liavel ffäna om
löjtan h^äyon der ...

Nr 4408 Borrby, Ingelstads hd

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hänga

v. forh.

Preb. pass.
hängdas

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Långe, v.

hagt, sup.

Nr 5087 Ingelstorp, Irgelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hånga;
håga, -'or, -'da, -'t;

kvinnan hågde se;

även håga (i. s.)

N^o 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hänga;
höya, -'or, -'da, - t;
han höyde se;

N^o 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hæga

hæga. -on

han hæyor nēsan þvor bögar

1956 6807. Tryde. Ingeletab het.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hänga

hängda - nér

hängde ner

--- stora bänkka, som

hängda - nér --- stora

m. f. 73. högar (av rgt), som

hängde ner.
Jomelilla

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd
Hugo. Areskoug 1959.

hånga
hånga, hån̄da (m. f. 58) hant

jā hade ålu god o. hant hōld;
(m. f. 68)
dan. hån̄da n̄rad
od. hån̄zen (m. f. 58);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

hänga.

hänga, - or, - a pl.

- idh, - t.

svärdh hänger en

nesan.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hänga.

hänga, -or, -a pl.

-de, -t.

hünt ser den
mångan id en kan
vdt hänga na o vor
en - pty.

Nr 3915 Ingelsterp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson, 1940.

Långe, v.

Långe

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hänga v.

hängor (pres.)
hänges

308 b.

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

hänga

hänga, hängda

hänga sig, hänga sig.

... en föd, som da -

hängda - på (d. v. s. linet som
skulle skämmas).

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelsta's hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hänga;

håga, - or, - a pl,
- da, - t v.

de hågda i et;

3275 Bollerup, Ingelstads hä.

Nils Bengtsson 1937.

hänga.

håga, -'or, -'de,
- t v.

den hågde i et

hågn.

M 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hänga.

hänga, -or, -a pl.

-ida, -t.

han kunde hänga ju
stänkbara i häla
tima.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hänga.
hänga, -or, -a pl.
-de, -t.

dar hänger en kloka
på väggen.

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

hänga

Pret.
hånda

--- när - huum - hånda -
sc

Ö. Holy

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskovs 1940

hänga
håga, hājnde, hājnt.

de, skole, hāga
fjōrel p̄vor, dōren
ve, m̄sōmarstid,
håga, hājde (Kvinna mellan
40 o. 50 år).

Hörup, Ingelstads hd
Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pret.

hänga

hänga¹⁾

hängda²⁾

pass. inf.

hängas.

de skola. hängas

- med häd närfore. M. f. 60.

nar. de kluppa faren.

so. hängda. de. rhöp.

1) M. f. 75. 2) M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug, 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

... en, östa - | hänga
hätts, som häjn- | forts.
de på vidjan. m. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hä²ya ; ¹or, - ; h²ä²nda ; h²ä²nd,
h²ä²nt.
h²ä²nga

h²ä²nga

M Areskoug 1926.

Löderup

Ingelstads hd. № 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hänga
forts.

hängde vä
hängde vid

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
H. Areskoug 1958.

hängbjörk
s.

hängbartj

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hängbukad
adj.

hängabugad
med nedhängande buk (mest
om nötkreatur)

n. f. 94.

Jfr *skvättebukad.

Nr 5038 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Arskog 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hängbukad
adj.

hängbukad
med neshängande buk
(om kreatur).

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

hänge n.; pl. =

hänge
sb.

(T.ex. på hassel)

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

hänge

hänge, m., -d, pl. =, -n,
krästauning, svarpå fisk-
sät upphängas till torkning.
Brantevik. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

M 305.

hängekrona

hängekrönor (obest. pl.)
(N. f. 84)

"kejsarkrona" (*Fritillaria imperialis*)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hängfläbbad

hängfläbbad
adj.
med hängande läpp

JB

Nr 3817 Kåsberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

hängelämpa f.

hängelämpa
sb.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hänglucka
hängelöga. f. - n, pl. - lögor, - na,
ej. hänglucka; den del af portarne,
som öppnas och stänges, då folk
passera genom porten. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hängelöyta f.

hängelöyta
sb.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h.d.

Hugo Areskoug 1963

hänglås
sb.
hänglås, - - - anj - - - a
m.
n. f 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hänsettapp

s.

detalj på gångjärn till dörr o. l.

hänsettapp

Se DAL foto 77:0013 och 0064.

Nr 17754 Hannas Ingelstads hd

Göran Hallberg 1977

hängsla
gångjärn

s.

hängsla, m. hängslen

Nr 17754 Hannas Ingelstads hd

Göran Hallberg 1977

hängsla

hängsfa. pl. - or
(på dörrar)

Nr 3817 Kåsberga, Ingelstad hd
Hugo Breskoug 1939.

hängsla
hängsla; ypl. = or sb.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hängsla

Hängsla
—

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hångsla
håyslorna (best.
pl.)

O. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1940

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hängsla

hängslan (best. sg.)

gångjärn till dörr, den del av
gångjärnet som omsluter den
i dörrposten fästade tappen;
jfr stapel;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

hängste s.
häzsla, -n, häzslor, -na. s.
'gängjärn'

läs: häzsla etc.

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Frans. Aug.

hängträ s.

hängträ

träpinne, vari man
hängde upp svin kroppar

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hängeträ

hängetré n.

träställning varpå svinkropp-
pen upp hänges, sedan kanten
lagits ut

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

hängeträ

hängeträ neutr.

trä vari slaktade svin
upphängdes i bakfötterna;

Nr 3817. Kåsberga, Ingelstads hd.

Hugo Areskoug 1939.

*hängeträ

hängetré n.

träställning vari svinn-
kroppen upphänges

M. f. 75-

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hängträ

hängträ n. l. = -trä (y.)
^{sb.}

trästycke ^{en} verpa slaktat
sin upphänges.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

^x hängån
adj:

hängäd (obest. n.
sg.)

som gått åt, som konsumerats,
som man gjort gång på.

de. va. hängäd.

Jfr. ^x försonad -

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelsta's hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hängången

héngång

hädangången, död.

Hörup, Ingelstads hd
Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* häne
adv.

hene

bonta

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd
I. Ingers 1953

hänad

hänat

Är ser so hänad usrd i da! Ingelstads
hänad skd-m.

fr. dec lita hänad me na (hän är hävare) dj!
(gär på de siste beven).

Onslunda

Ingelstads hd

N^o 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hånät
adv.

hened

dit bort

or. gitza en hened,

or. steickade en dit bort.

M. f. Nr. 4501 Löderup, Ingelst. hd

hänat;

h^uenad adv.

de va h^uenad
hal fäm;

3275 Bollerup, Ingelstads h.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

här; svags. här här
adv.

här koma. vi. här,

hit kommo vi.

ja. örrar, hum. här. kön
sin. Jag undrar vem som sedan
kom hit (i: som präst i församlingen).

KT NORMAL

MBA 1949

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

13)

här

här é vél íta möza
 var mälör nú. n. f. 94.
 da. bler. värmt, for här.
falor. däladijdz. n. f. 94.
 här liqzor ät. sönt
opa jo lävted.
 n. f. 94.

Nr 5078 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

14)

här

her, va, go, hesthanlare,
omkring. Här i trakten
fanns ju hesthandlare.

n. f. 94. / nu e her,
zva häleda. n. f. 94. /
her - e - nta, mer en -
dina prösten. Det finns bara
denne prosten.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

n. f. 94.

Hugo Aréskoug 1964

15)

här

här - e - ga - stälä
(gårdar), som - ha -
brant - äv (bunnit
ner). n. f. 94. | han -
vl - sé, va som - gaserar
här (val som händer här).
n. f. 94 | här - en - lüda
(en skjal) här nära. n. f. 94.

5008 - Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

16)

här

n^u komor - h^{är} - ja

igen - h^{är}m. (s: nu här

de varit hemma redan, sⁱ

nu kommer de säkert inte
en gång till). / n^u va. här.

n. j. 94. / son & d^öde par-

to, flehärdal 2. år. Nu förhöll
det sig så, att det var sedan d^älig

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

17)

här

här ha komad
möga o stanad ti.

n. f. 94. / 2. är e. här

son (!) härane (efterfrågan)

ator - kälmen, n. f. 94. /

här va go göba föritiden,
som - göga - ti - fözahörad.

n. f. 94. / 5008 Smedstorp. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

18)

här

begrä^uft e. han
här. Här ^{är} han begravd.
n. f. 94. | här - va - ja - de -
som - va - ri^gza. n. f. 94. |
här va - n^ota son törazör,
som dude t. d. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

)
bedor blér. här. här
adv.
go (s: gör an odla), men da.
e. so. arbetsamt o. hola.
dom. r. ärnz. N. f. 94. /
non. anen ä o. äza här.
här - ju - nte värad. Någon
annan a (än Tommepsän) och några
andra ängar (än de som ligger vid denna)
här ju inte funnits här (i socknen).
N. f. 94. Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

1) h^oer (tryckst.)

här
adv.

her (trycksv.)

h^oer e. - b^udrⁱjsa. Hⁱer
har vi "budiker" (e^u slags svar-
vade träasker). - her-fans
(det finns) h^akebrⁱt, som st^a-
pa-f^utor,

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2) här
av.
so laga du hogda-
ma liä, so bänts - här
igen sä. / här va en
män här (i: i Onslunda), som
resta my tr ölan (öland). /
här for slä iga t t usen kr ö nor.
A. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

3)

här
arr.

her - e - go n̄ta
hēsta n̄u. Nu finns det
ju inte hēstar. R. f. 85. /
her - e - go - igen hēst -
n̄u do. R. f. 85. / fī k̄aten
her - her - e - k̄ält! (vad
det är k̄ält här). R. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

4)

här
ads.

e. her. for. värmt,
kan. han. loka. öp
(öppna) fönstred. R. f. 85.
nū e. her. vel. igen kan.
tätja. tåg (som kan täcka
tak). R. f. 85. / her. é (s: kammer),
som. ska. ta. lūs. R. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

5) sōna é - hār flēre ^{hār}
stīkkan. K. f. 85. | hār
va - tva. kosínor
som. lā. rōp. K. f. 85.
fōr va - hār (Fanns det)
tātra, som fortīnta.
K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1966

6) han vå hår o här
lär.
frista máj (s; ai köpa; om
en försäljare). K. g. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

här adv.

här

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970

Örnahl sen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

här

här híd 'hit'

han kom här híd.

N. f. 96.

5008
Nr ~~3600~~ Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskog 1961

Smedstorp

1961

här
ar.

här, svagtr. här, här

här & en hög

begräven här är en hund
begraven (sages vid obur i kort-
spel);

Nr 3817 Kåsberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1) här; trycksv. här, här
adv.

här

Av. som en slags formellt subj.; se
ex.;

såna e här i ta te. Sådana fin-
nas intg.

spektakel kan här nok va.
"Spektakel" kan det nog finnes!
han ha god e skölen här.

m. f. 94

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)
här nära r

här
adv.

per rösas hús (Pén Ros'
has). M. f. 94. / här e ja
inga, som ha kósten. Det
finns ju inga (som har plats
vid jordbrank), som har "kosten",
dvs. inga som får födan som en
del av lönen. M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3) de e jo h^{är} m^{ere}. här
adv.
n. f. 94. | her va inga j^ädor.
Här fanns det inga g^äddor. n. f. 04.
de va inga, som boda h^{är}.
n. f. 94. | de sto ö knäba,
liksom när r^ös jorde h^{är}.
n. f. 94. | han e h^{är} me desäma
(genest.) Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
n. f. 94.

Hugo Areskoug 1963

4) här resor én präst här adv.
h_id o j_elgor d_ine (=: den
här prästen), N. f. 94. |
d_i e har d_e, som s_ior en.
Det (=: bränst_ed i st. f. brän-
st_od) finns det d_e, som ännu
s_ager. N. f. 94. | här va n_ita.
n_od bevänt, me n_od. Det finns

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

5) ingenting, som det ^{här} _{av.}
var något bevänt med.

M. J. 94. / nä, nta e här
di. Nä, inte finns det det.

M. J. 94. / e här sä stör
trafik. ² Finns det så stor
trafik här. ² M. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelsteds hd

Hugo Areskoug 1963

6) her (= det) va ñta ^{här}
adv.
nod sönt tí. N. f. 94. |
dise ñjana her é omkring
dessa ängarna, som ligger
här runt om. N. f. 94. |
nu e her ñja som há (använd)
de ören. N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

7) för va her ñta här
rå. tid. n. f. 94. / adv.
sönt e her ja mjed. vän.
Väna av det slaget är ej
sältegt. n. f. 94. / sd é
her ja på nön pläs.
Se ser det ut på njon pläs.
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst ds hd

Hugo Areskoug 1963

8) sånt é här, zo här
i göran. n. f. 94. | fasánor
é här zo mäst (förekom-
mer det mest er, före-
kommer typligare än an-
net fågelsillebråd). n. f. 94.
stén (i marken) é här zo
övor alt. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelsteds hd

Hugo Areskoug 1963

9) hør e hīt (hett). här
[adv.]
n. f. 94. / h_{är} (hos oss)
va äru non sänblig (bjud-
ning av främmande). n. f. 94.
h_{är}, ombering h_{är} ja äla
hat ont, om ad (varit
färisa). n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

10)

sin har nta här

här
adv.

komad nod rågn. K. f. 96.

di e. här, dröwtakata.

Det finns det, stoykarbater.

n. f. 94. / här e zo én
(brunn) här, nere.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

11)
här va folk, som här
adv.
sögte klöga. n. f. 94. /
här ha fälled led
früest. n. f. 94. / här
e möya bila o fjör - -
kväl. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

12) sönt va - hærja, här
(adv.)
möt. Sådant fanns det
ju, mät (mät an mät
med).

n. f. 94. / hær va
paga, de sykla mjed
for. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

13)

här

här e òita. löyt
syn tid (=: inte löyt kvar
till regnet). / här här

M. f. 94. / kömed nå (gräs
e. d.), sin da borya
råna. M. f. 94.

här ska havad én gämal
ön (en gammal kälkugn och
en yngre).
M. f. 94.

Smedstorp, Ingeletads höt

H. Åreskog 1963.

14)

här

sóna vá här ñta möza
fór. n. j. 94. | här e
de hÿsta (det finns sådana
höster), da da har vad
ont om vån (sån å det
inte gå å mala på vatten-
kvarnen). n. j. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

15)

här
adv.

ä, her e ñta hästa.
Äh, det finns inte hästar
(långre). n. f. 94. | dä va-
her, nestan. izen tala-
fänlédung. n. f. 94. |
her. é o. plöka. det finns
(bär) at plöka. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Arskog 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

16)

här

nå syns. här ñte. möja
(=: sådana djur).

n. f. 94. | nå kömer.

här en ñley (häftig regn-
skur). n. f. 94. | här l^{yn}or.

hd. Här det lå (vindskyddat).

n. f. 94. | måra o. varuñl,
de hade. de för. döm här
vå (det finns).

n. f. 94. Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

17)

här

här har inte
hers, nöd. Här har det
inte föreports något. N. f. 94.
göl (gull) e. här - göt -
öm nä (s: guldtillgången
i världen är riklig). N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Araskoug 1963.

här
adr.

här

da. dr^{iv}or yⁱn^om här
2. ker^ogen.

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

här
adv.

här

Trjckes. här, här

M. f. 79.

Bonesta

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

här

här, svagtyck här, här, här

h_o e di' här k_om_or² vem är
det, som kommer här? —

här h_a n_ita v_ad non.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Använt som en slags
formellt subjekt

här
adv.
forts.

so. va. här, vänliga -
någor ma så fanns det
vänliga rötter också

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd M. f. 84

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

1) Predikaten i sg.

1.

+ här

här

ja ska op i
här de e nor
de sku färlat
för ned

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

2.

x här

häran

de vera ha bäjnt-
san räktet i häran
men bäjntsan i
här

nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads län

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

här

här
adv.

n^u kan man öta sⁱda
här. Nu kan man inte
sitta här.

n. f. 73

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd
Tomelilla - Hugo. Areskoug 1959.

här
adv.

här; svagr. här, här;

härfor en präst här, vä,
de vi ja inte; han fluta.
här op, han flyttade hit upp.

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

her; trycksv. her ^{här} adr.

dí sia. de' äru her.

ja. sad. o. lesta her
i bibelen.

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

M. J. 00.

här

här
adv.

Tragtryck här

da, var en färli
toga, här står det var
en förfärlig dimma som
står här

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

här

här
abr.

Tragttryck här

dit här det här

färled va dit här
ska honsómas (hant-
res) möya göya!

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

hår
adv.

her i e nok ingen
her, vid ed det finns
nog ingen som vet det

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

här
uds.

her; svagtr.

her, her;

so vändes, ja her
hida, so hade jag
mina vägar hit, umgickes
på detta ställe, vrista-
des ofta här. Hörup, Ingelstads

Hörup, Ingelstads hd
Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

her ; svagtr. her, här
adv.
her

pior e. her. nta o.
fd, pior finns här
inte an fd.

Nr 2725 Ingelstads hd

O. Hoby

her; wagt. her

här
adv.
forts.

han vä, ma de siste
prästerna, her vä, han
var bland de sista präster,
som funnos här.

Nr 2725 Ingelstads hd

O. Hoby

Hugo Aronson 1940

her va en man här
adv.
forts.
i hūbr (Hoby), som
de kala for var ulven
(varulven)

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

O. Hoby

här ar

har

"sa har fans..."

Sv. L. LI : 3 : 15

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ärvänt som en slaps
formellt subj.

här
abr.
forts.

här, ha, vared, rökor
här öse det har funnits
rokor (equisetum) här också

M. f. 75

Nr 4801. Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Löderup

här; svagtr. här, här. här adr.

gäsh, di' va. här -
göd om. M. f. 75.

här. e. inyan

1) Råglösta. nöd gar. öd

här va. de',
som hade -
bovside sat,

här
avr.
forts.

här funnos de, som hade
bovste sån. M. f. 60.
den no. bära här lita,
den nådde bara till om
en klädesplagg). M. f. 60.

Nr 4501, Löderup, Ingelst. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hāra

hāra

I förb. so hāra, så
här; so hāra brut, så här
brut.

de vore stora + so
^{~ (nāning)}
hāra, de voro så här
stora i ombrut.

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

1)
häräd;

häräd
pl. - or, (sb.)
- orna

där härads kompanien
äta häradsorna. Där (vid re-
gementet) kallades ju kompa-
nierna efter häradsorna. N. J. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

2)

härad

Jfr sammanställningar
som älbohärad, ingelstahärad
n.f.-94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. Ss hd

Hugo Areskoug 1963

häräd

häräd n.

2. älbo häräd, i
Älbo häräd.

M. G. 75. Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

här²ad

här²ad n.

hèl²e àl²b²o här²ad M. f. 68

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskov 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häradsdomare

häradsdömare

o: en som sad ve tizad
o dūmde, dom;

Nr 3817 Kås^eberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

häradsdomare

häradsdomare m.

äldste nämndemannen i
nämnden

M. J. 94

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug, 1962

Smedstorp

häradskrivare

häraskrivare, - - - en
m.

so. högde han häraskri-
varen i skörpan, så
högg han häradskrivaren
i kragen.

Nr 2725 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häradsväg

häradsväg

väg som underhålls (underhålls) av häradet.

Nr 2725 Ö.Hoby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hård

sb.

hårorna (best.
pl.)

skuldorna

M. f. 75.

han - l. bräij gvor -

hårorna.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

härda, = , -ad härda
vb.
(om stål^ohär^oning).
Reps-ord.
N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

+ härdabret
härabréj = akulbret

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

* hårdar

hårer, hårorna (pl.)
axlar, skuldror;

Nr 3817 Kås^eberga, Ingelstads hd
Hugo Areskog 1939.

* händer.

här₋or, - na s.

skuldror.

han beta ju
här₋orna.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

+ härdar.

härorna s.

skulder.

härorna stou so
höjt.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häror (M. f. 58); härdar

härorna (best. pl.)

skuldorna, aelena; N. f. 84;

skadu - ha - jälan om
härorna?

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskov 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^x härdar.
häror, - na s.
skulder;
ja löte pu
häorna;

N^o 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

† härder
här²ror, genus obestämbart, -na,
ordet förekommer endast i pl.,
axlarna, skuldrorna.

brä¹g för här²orna.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

N^o 305.

g.

^x händer.

händer, - na s.

skuldror.

ja har varit i
händerna.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd (

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ händar.

härör, - na s.

skulder.

han lötta ju
härorna.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

* hårder

forts.

hårorna (best. pl.)

skuldror, axlar

M. f. 75

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hårer

^x hãrdar
pl.

ackar

№ 312. INGELSTAD

ⁿ
O. Koby

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* härdor

härör, - na s.

skuldror;

ja löte ju

härorna;

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

härifrån

härifrån
härifrån

Nr 2725 Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1949

O. Hoby

* härifrån

härfrån
härifrån

Nr 4724 Kvärestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

* härkring

härkring

härökring, i trakten härö-
kring
häm & den elsta ~.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

härutring osv.

härutring

härutring

Sv. L. III : 3 : 15

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897, Exc.

han - fær - ja - härja
la - nom - härja (fara
vilt fram; om en hingst).
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

1) Av. Trans.

härja
vb.

de. härja. döm. de
for härt fram med dem.
n. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads h'd

Hugo Arskoug 1964

härja de
härja härja härjad

härja, rasta

de härja vas sa hön²danäs

№ 312.

INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922

härja, =

härja
vb.

fara våldsamt och hänsyns-
löst fram; ställa till för-
ödelse. / svin de härja
(t. ex. genom att boka upp
jorden) Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

2)

härja
vb.

här ha de inte

härjad (: tagit några höns;
om hönsböckarna). N. f. 94.

han hade härjad (farit fram
o. bitit i tjäl får) där
närh ut än (om en varg.

som sommaren 1908 drev
omkring i Skåne o. sköts i trakten
av Fältsteds).

N. f. 94. Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

härja

härja, = , -ad

syssla med ansträngande och
upprivande arbeten.

han hade, vad, uda,
o. härjad o. arbetad.

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

härja
v.

härja, =

tr.
fara hårt fram med någon, trött-
köra

de. härja máj so förbaskad

M. f. 04

Nr 4801. Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Löderup

härliq

härli ; härled l. härled
(obest. n. 9.)

jo d' va härled ! jo det
var tröstligt ! (ironiskt) ;
da sto härha te (det stod
"racket" till !

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

här[~]lig.

här[~]i . a .

här[~]lät . n .

de e här[~]lät .

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd }

Nils Bengtsson 1940.

härlig

härha (obest. pl.)

M. 7. 60.

Anm. Uttalet härli tycks
vara det normala i Tzel-
stads och Järrestads hära-
der. Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

härlika

härlia

adv.

i uttr. di' ~~stor~~ härlika te,
det stod vackert (i ironisk betyd.)
till.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

härma

v.

härma, äta

härma efter

--- härma, äta ma-

gåland härma efter

skrikandet

M. J. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

härma
vb.
härma, = de, -t

Nr 5008 Smedstorp Ingelst, h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

härma

härma, - da

han. zifs. o. härma da
m. f. 66;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* härna

härna

da härna det här;

Nr 3817 Kå^esberga, Ingelstad~~s~~ hd
Hugo Areskoug 1939.

* härnade
prom.

härnade l.
härnade

I förb. med en tryck-
svagt den, de, de :
den härnade, de ~
de ~ den här, det här,
de här. / de härnade
dyra skolorna. M. / 94.

— Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

*härnade

I förb. med dine, ^{pron.} dina, dita
deme, denna, detta

han vion, se så po-
dita härnade visad
(på det här viset)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

* härnada

härnada

I sammanställningen

dina, härnada den här,
son, härnada sådan
här.

M. f. 73 . . . son, härnada
Tomelilla skorsten en
sådan här skorsten.

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd
Hugo. Areskoug 1959.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

* härnade

där falda. deta. härna-
da. värd id. Där förs
det här värdet ut.

M. f. 73.

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd

Tomelilla - Hugo. Areskoug 1959.

^xhärnade

Se ^xdenne härnade

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

herom

+ här om
Lagets för att jakta under lohnens

ty. herum.

Onslunda

Ingelstads hd

N^o 1211. Otto Anderberg 1890

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häromkring

häromkring
adv.

St. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

här omkring
adv.

här om kring

här i trakten

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

+ häror

häror, - na s.

skuldror.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

* härpa

härpa, = , - ad

harpa säd;

Nr 3817

Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

* härpa v.

härpa, = , -ad
härpa (sid)

K 85

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

härpa, -an, -or
f. 1. härpa
sb.
sådes härpa

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

2. härpa
vb.
härpa, = , - ad

härpa säd

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelsteds hd
Hugo Areskoug 1963

x härpa
vb.

härpa, =, -ad

härpa såd

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

^xhärpefnik
sb.

härpefnüg n

agnar o. annat avfall vid
harpning av [→]säd

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

+ härpensnärp

härpensnärp, adv. olivräck-
ligt. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98

№ 305.

*härpfrak s.

härpefring, -ed

avfall vid härpning

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

härsten
adj.

härsten; -ad

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

härskan
a.

Je harsk

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

härskén
härjad¹⁾ (obest. n.
sg.)

Nr 4724 Kvärestad, Ingelsta's hd
Hugo Areskoug 1950.

1) Formen hörd blån en
gang

häs s.

hes, 'an; 'or, 'na

stack, skyl

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Wanda Hansson 1970

Örnahl sen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ häs.

hes, - hu s.

hēsor, - na.

större stack med
hö el. haln för vin-
terförvaring.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häs
s.

hes; pl. -or

stor halmsäck

M-f. 00

Nr 4800, Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Spjutstorp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hās s.

hes - a

stor kalmstäck

N^o 312.

INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922

hæs, - æu, s.

^x hã̃s s.

e ?

'stærk av sød, eller
hø" [vossedd an stã
långe tid]

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Francis. Tuz.

* häs

hes, -'en, -'or, -'orna

störe hö- eller halmostack,
i regel uppsatt nära gården.

l_äva hēs = lägga haln
varvtals till "häs".

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hä

Hugo Areskoug 1937.

^xhäs s.

hesen

'större sadesstark'

8347:4

Nr 5315 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

P. Engzell 1938 Exc.

* häs

hez ; pl. -or

store halm - eller höstack;

Nr 3817 Kåsb^erga, Ingelstads hd
Hugo Åreskoug 1939.

hes, -en; -or, -orna ^{häs}
_{sb.}

stor stack av säd l. hö,
Lades oftast utanför den
kringbyggda gårdsplanen.

N. f. 94 m. fl.
Lava hēs byggda upp en häs.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ häs.

hes, - hu s.

hēsor, - na.

höstäck, större
stäck med hö el.
balm för vinterför-
varing.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

^xhäs

hes, -en, -or, -orna

store stack av säd eller
hö, oftast invid gården.

Jfr ^xraghäs och ^xsådhas

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

⁺häs, s.

hes, - l m s.

hēsor, - na.

större stack med
hö el. halm för
vinterförvaring.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*häs

hes, pl. -or;

stor stack av hö l.
halm, i regel utanför den
kringbyggda gården, stund-
om - i fråga om halm -
ute på fälten.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häsård
sb.

häsåraren bf. sg.

den plats, där en större halm-
stack (hes) l. större halm-
stackar restes.

n. f. 94.

Nr 5008 Snedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

håge n.

håske

håge (obest. pl.)

M. f. 66, N. f. 84;

man jämte hustru,

äkta par; et. håge, ^{man och} ^{hustru;}

hår, möja håge va. där

(s: på kalaset); - N. f. 84;

Ordet är föråldrat och kommer ur
bruk men känt av de äldre;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskov 1945-8

* härke

h²efe, n., -d, pl. lika, -n,
familj, hushåll, familj. J.

d²as by² tra² h²efe h¹usv¹ila.
ä²la h²efen by² bö²na te j²iles.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. N^o 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

31
häske;

häge

huskäll, familj;
dar e tvou häge
ihuv;

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hæsplats
sb.

hæsapläsän bf. sg.

platsen där en större halm-
stäck (hæs) l. större halm-
stäckar restes.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

^xhäsj

hēs, -en s.

hēsor, -na.

Störe hö-
eller hatnstack.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häst

hest, -'en, -'a, -'ana

- 1) häst i allm. (möjl. nyare användning^{x)})
- 2) kastrerad hingst,
- 3) hingst; bl. a. i uttr. hæ häst
låta sig betäcka (om ston);

x) Jf. Øf i denne anvendning;

Nr 3817n Kåsberga, Ingelstads hd

häst.

häst, -'en s.

valack.

ja har en häst
o en m^äer.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1940.

1) hest, -en, -a, -and**st**.
m.

1. häst; allmän betydelse,
utan hänsyn till kön (dock
genom föl). I denna betyd.
äldre hast ök.

2. kastrenad hingst, valack.
I denna betyd. äv. hest hast.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

häst s.

häst, -en; -a, -na

Den hästen vele älte fäna

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Wanda Hansson 1970

Örnahusen

häst s.

häst, 'en; -a, -na

K 785

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1946

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2) 3) hingst; i uttr. häst
sb.
ta häst låta sig betäcket
(omsto).

de ha vårdad hästen^{x/}
(1). / ja ska ga n_{er} o_je hästen^{x/}
(yån_{de} e_usto!) et lidad sl_äg.
^{x/} n_u-län. 1-5.

M. f. 94
x) ge hästen
foder.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

3)

där va h^uörana' eta
h^usta d^u. n. f. 94.

häst
sb.

x) efter frågan

Nr 5008 Smedstorp Ingelst es hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hest, -en; -a, -ana ^{häst} sb.
m.

du hade - säla (själva)
häst. K. f. 85. / her - é - go
inte hästa nå. Det finns ju
inte hästar nu. K. f. 85. /
her - é - go. ingen häst nå. ds.
K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1966

2) 3. häst
da beroda på sb.

hästan (: på hingsten,
hurudant fölet blev).

n. f. 94.

(hest här i motsats till
mær).

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Araskoug 1963.

häst s.

hest - a

häst, vallack
hingst.

de e halsy¹skon far de

ha sama mor men² inte sama hest

M. Areskoug 1922.

Smedstorp

N^o 312.

INGELSTAD

häst

hest, -en, -a, -ana
m.

häst; allmänhet, utan
hänsyn till kön; i denna
betydelse nyttjades i det
äldre målet - och nyttjas
fortfarande alternativt -
ordet ædz, ök.

den - trödas ma - hesta.
se u. tråda ob.

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

häst

häst, -¹an^{x)}, -²a, -³ana
häst i allmänhet; valack. m.

I det äldre målet är h¹ingst;

sin ²fy³z hästen lägga^{sc}

x) I det äldre målet ²fy³z i

denna betydelse.

M. f. 79.

1221

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoog 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. häst

hest, -en, -a, -ana

m.

häst; allmänhet, utan hänsyn
till kön

m. j. 79.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

2. häst

häst

hingst

I värycket: ta häst
läta sig betäckas (om sto)
mären har tad.

M. f. 79. häst.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

häst

häst, -'en, -'a, -'ana;

1. häst; allmänhet. För torde i denna betydelse ogz 'ök' ha varit vanligast.
2. vallack, kastrad hingst.
sen han va sköplin, bytz
ed jo en häst. Jfr häst~~ogz~~!
3. hingst, i uttr. Att häst låta sig
vb. hesta, betäckas (om ston). Jfr
v. hesta

Nr 3600 Borrby, Ingelstads h^ö

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häst.

häst, - luv s.

vallack.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

häst

hest, -en, -a m.

ja. vä. där o. vsta.

hæsta. - igen ila hest.

den älsta hästen (med älsta
i fem. form, väl för en "hästen"
M. J. 58. avsåg en sto).

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häst, s.

hast / -an; -a, -ana
på hästen; på hästana.

Nr 5087 Ingelstorp, Irgelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

104.

dag 5.

da ob. pl.

häst

hest, -en, -a, -ana
m.

1. häst i allmänhet, utan
hän syn till kön; i denna
betyd. äldre hēz 'ōk'.

2. hingst, mest i äldre
språk samt i utrycket
ta häst låta sig be-
täckas av hingst; jfr

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häst

hest; pl. -a

häst utan åtskillnad till
kön.

dä sköde, de ja -
hæsta. De skodde de
m. j. 73. ju hästar.

Nr 7315. Tryde, Ingelstads h

Förelilla Hugo. Areskoug 1959.

hest, -en, -a, häst
-ana
m.

hæstan han, krala op
ryén. Hæsten han kralade
sig upp igen.

n. f. 75 Nr 7473. Ingelstads hd
Ullstorp Hugo Areskoug 1960.

häst

hest, -'en, -'a, -'ana m.

1. hingst, i vissa uttryck, t. ex. sa - häst, låta sig betäckas (om sto);
2. utskuren hingst, valack;
3. Häst; allm., utan hänsyn till kön; det äldre målet har kanske of-tare; denna betyd. sch; här va - mägerare hästa för; M. f. 58;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
hast, - en, - a, - ana. s

läst s.

'läst'

N^o 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Trans. Zug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

verbet hästa häst
(× hästa) 'läta betäcka
sto'

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

häst

hest, -en, -a, -ana m.

1. häst i allm., utan hänsyn till kön. Jfr i denna betyd. ök.
2. hingst (i denna betyd. y. huzst).

brå hästa, bra hästar.

hëstana de tröde (trampade
torodyn, så än den blev smi-
dig (m. f. 86)

Nr 4724 Kvärestad, Ingelsta's hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häst.

hast, - hurs.

bet. ofta hingst.

M 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häst.

häst, - hús.

- a, - na.

vallack.

de e hús häst.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. häst

hest, -en, -a, -ana m.
häst; allmänhet, utan
hänseende till kön; i denna
besyddelse öfz i äldre dia-
lekt. sönorna hjoorde-
men hästa (s: men fan-
den med oxar).

Nr 2725 Ingelstads hd

O. Hoby

2. häst

hest

hingst (i vissa uttryck)

ta. tu. hest, för a en
sto tu hingsten för betäck-
ning.

Nr 2725 Ingelstads hd

Ö. Hoby

Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hast, -en, -a, -ana
häst
m.

1. I det äldre målet
hingst l. utskuren
hingst.

2. I det yngre målet häst
i allmänhet, utan hänsyn
till kön. I denna betydelse
användes ännu i gerrin dial.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

.. de som fūda | häst
håsten elok. | forts.

hådan 70. fārny.

M. f. 75. där hada de
får ti. håsten ti. måla-
måla, där hade de foder ti
håsten ti mellanmåltiden.
M. f. 75.

1) i stornisten.

SVENSKT

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

häst

(i betyd. 'hingst')

dän tog han till en
änan hest det stoet
förde han till en annan
hingst

M. f. 77

Nr 4501. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Löderup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hästa.

hästa, - ar, - a pl.

- a, - ad.

betäcka.

m^ärkan har b^öd

hästad.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd }

Nils Bengtsson 1940.

*håsta

vb.

håsta, =, -ad

låta betäcka stö

dén ha han håstad

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

x hästa
vb.

m. f. 66;

hästa, =

läta betäcka sto;

so. l_o han hästa p_w -
ingelstadsören (m. f. 66)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* håsta

håsta, =, -ad
låta betäcka ett sto

hå na -ad na ?

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hä
Hugo Areskoug 1937.

* hãsta
vb.

hãsta, =, -ad

Pres. sg. -ar

lãta betãcka sto;

é - hãim hãstad / ja ska
hãsta - na.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst 3 s hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^xhästa.

hästa, -ar, -a, -ad.

betäcka.

mårten har bop
hästad.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hästa
ob.

hästa =

för sto till hingst för
betäckning, låta betäcka
sto.

M. f. 76-

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

⁺ hästa, 2^e.

hästa, -ar, -a pl.

-a, -ad.

betäcka.

ja ska ha hästa
mårn.

Nr 3787 Glemminge, Ingelsta's hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häst at.

häst ad a.

betächt.

de skule ha mä^{er}hu
häst ad.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

hästet.

hästet

betächt.

vi ha foud

märku hästet.

M 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

^x häst bala.

hästabalä, - an. s.
plats, där en häst
vältat sig. Man fick
out i ryggen, om
man gick däröver.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads ha

Nils Bengtsson 1940,

häst²borste, -n, -borsta, -na. hästborste

'ryttborste' [lin häst-
tar]

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Francis. Tuz.

hästbytare
sb.

hästbytare m
- hästhandlare

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

hästfö
sb.

hästföjl n.

hingstfö

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

hästfö

hastfö, --'ed, =

hingstfö

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

hästföl

hastfjöl n.

hingstfö

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

*hästgalen
adj.

hestgälän

brunstig; om sto

Jf. *hästvill

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

hästgalen
agj.

hästgälän

bounstis (om sto).

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hästgälen

hästgälen

brunstig (om sto)

ff. *hästörd

M. f. 79.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads ho
Hugo Areskoug 1959.

*hästgalen
adj.

hestgälän

brunstige (omsto)

Jfr *hästwild

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hästahä m. hästhage
hästahage

pur. hä

Onslunda

Ingelstads hd

N^o 1211.

Otto Anderberg 1890

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håsthandlare

hasthändlerare m.; pl. =

der, va, hasthändlerare,
som, holde tē (høst tē)

M. J. 75

Nr 4801. Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Löderup

hästhandlare

hästhandlare; ^{sb.} pl. = ,
- / - na m.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst as hd

Hugo Areskoug 1963

hästhandlare

hesthändler m.

M. f. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hästhandlare

hästhandlare m.; pl. =

Jfr ökkrämare

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hästho s.

hästhausen 'hästhoen'
(' en långt brädd el.
en ränna på gården som
hästarna dricka ur')

Nr 5315 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

5347:5

P. Engzell 1938 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hästhov

hasthåven (best. sq.)

(M. J. 66)

hasthåven" m. j. 61

hov på häst

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

1) Ikke genuin form; trol. riks språks
påverkan;

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hästhor

hasthåven (best. sg.)

hästhorsört

Gennint: mårjalblä;

M. f. 76.

Nr 1501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948.

hästhud

hästhidor pl.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hä
Hugo Areskoug 1937.

hèstahüd

hästhud

s.
forts.

M. J. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hästigel

hästigla (obest. pl.)
(M. f. 66)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håstigel

hastigla (obest.
pl.)

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

hästkåra pl.

hästkarl
sb.

mycket hästintrasserade
män

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

håstkarl

hestkär

(man van att handskas med
hästar) (man som har god
hand med hästerna)

(M. f. 68)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hästkodd
hästakod m. *Laponarva officinalis*.

Onslunda

Ingelstads hd

N^o 1211.

Otto Anderberg 1800

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hästkrubba

hèstakröba f.

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelsteds hd

Hugo Aronson 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hästkrämare.

hästkrämare, - h. s.

läsare, hästskojare.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

hästläder

hästläder n.

sb.

n. j. 94.

Nr 5008 Sniedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hästman

h¹estam¹a

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hä
Hugo Areskoug 1937.

håstman

hestmäna (obest. pl.)

håstkarl, person som har god
hand med hästar och förstår sig
väl på sådana djur; (M. f. 68)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

hästmarknad

hästamärknad sb.

fjöbo märknad ha-jo-
vad en stor hästa-
märknad.

n. f. 94. (Senare beten rep-
pär. med -n-i
märknad om realgenus!)

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

hästmila

hëstamila f.

Le x mila

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Arskog 1940

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hästamule

hästamule
sb.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Arskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hästmynta

*pl. hästmyntor
växtn.*

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd
I. Ingers 1954.

häst mök

s.

hèstamödz n.

hæstpillning

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Aréskoug 1954.

Borrby

hästok

h¹est¹ok, n., - ed, pl. lika,
- en, eg. hästok; en bakom
hästarnes framben liggande.
i seltygen fast omkring 6 fot
lång, grof träslång, vid hvidsten
årdrets ås fastgjordes. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

№ 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hästprångare
sb.

hästprångare m.

hästhandlare

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hästpåk s.

hästapåg
yngre dräng

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1967

M f 95

hästres
hëstaräs, - - - an sb.

n. j. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hästras

hästräsan (best. sg.)

de - slöza ma - dan -
döna - hästräsan .

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

M. f. 58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x håstriva
sb.

håstriva f.

håsträffa

N. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hästriva s.

hästariva

hästräfsa

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads td
Åke Hansson, 1966

M 785

*hästriva

sb.

hëstariva f.

hästräfsa

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

hästskjuts
hästajūs; pl. - - - a (sb.)
m.

der va älre ipehöl for
hästajüsa. Det körde stän-
digt hästskjutsar der. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. s hd

Hugo Areskoug 1963

hästskjuts

hästajuis; pl. --- a^{s.}

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

hästskjuts s.

hästskjuts, -en

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Wanda Hansson 1970

Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hästskjuts

hästafäis

M. J. 77

Nr 4501. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Löderup

håstcho

v.

hå'sk_o, hå'sko

Nr 17754 Hannas Ingelstads hd

Göran Hallberg 1977

hästsko
h¹ästko, m., -wen, pl. lika,
-na, hästsko. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håstsko

håsko ; - - n ; = ;
av. håsko, - n ;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 19391

häska;

hästsko

pl. = ^{sb.} i-na

n. f. 94 m. fl.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst . s hd

Hugo Areskoug 1963

hästsko

häsko m.

de. lignar en riket

häsko i

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug.

M. f. 84.

1948.

hästsko

häska; -n; pl. =

N^o 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingel-

Skillinge stads hd. Hugo Areskog 1933-35

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hästsläged

hästtrasen

n. f. 94.

hästslag
of. sh.
of. sg.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Huge Areskoug 1963

hästslaktare
sb.

hästslätare m.

n. y. 94.

Jfr rackare.

Nr 5008 Sniedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

håstspilta
sb.

håstaspilta; pl. = -or,
= -orna f.

håstaspiltorna gar-jo-
bse by ozor - en - riare.
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

häststall

häststäl, - - - en

ynge: - - stäl, - - - en

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskog 1937.

höststall s.

höststall (4.)

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hèstastäl

hèststall

Nr 4724 Kvärestad, Ingelsta's hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*håstilde

håstatiled (best. sg.)

gången bakom hästarna i
stallet.

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

håsttjuder
so.

håstafsjyr n.

Jfr öktjuder.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Arskoug 1963.

håsttäck

sb.

håsttäck n.

n. f. 94.

Nr 5008 Sniedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hästvandring

hästvanry

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

håstverk

hestværk n. M. f. 68

tröskverk som drages av häst;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* håst vild
af.

hastvild

brunstrig (om sto)

Jfr * håst galen

M. f. 79.

Benevad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

hästvild
ag.
hästvild; pl. -'a
brunstig; om sto

Nr 5008 Smedstorp Ingelst .s hd

Hugo Areskoug 1963

*hästvild

adj.

hastvild

brunstig (om sto)

Jfr *hästgalen

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelsteds hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* håstwill

hastvil, pl. - - 'a
brunstig om sto

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hä

Hugo Areskoug 1937.

*håstwill
adj.

hastvil

brunstig (onsto)

Jfr *håstgalen

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

h¹est²å¹ar eller h¹est²å¹der
h²est¹å²ar, n. i - ed, pl. lika,
- kn, eg. h⁴est¹å²der; åder med
lång, svängd ås och utan
karrå.

2
d²rya m²a h²est¹å²ar.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98

N^o 305.

håstärder s.

hastär, - ed, pl =, - er. s

'håstärder'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Scen. Luy.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hästök

hästödzy l. - -'

vallack, häst i möbets hie sto,
(kastred hingst)

de sah föla, när de va
et hästödzy.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hä

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hätta
sb.

hätta, = an f.

kvornhätta, kvarnkyrd

hätan sad fäst (s: var g.
vridbar). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. s. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^x hålla v.

hålla, -or, -er, hat

hålla upp, sluta upp
att regna

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Wanda Hansson 1970

Örnghusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen; Lund

*hätta
v.

Pret.

hata. si'

upphörde att regna

da. hata. si'

R. f. 96

Nr 5008, Ingelstads hd

H. Areskog 1950

Imedstorp

+ hätta

h²ela; h¹et¹or, h²et²e, h²et², part.
oh imperat. obrukl., drags
i betänkande, anse farligt att
göra ngt. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

N^o 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^x hätta.

hätta, -'or, hättor,
hätt. se hätta
upphöja om regn.
de hättor lid
men de tug till järn.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hätta
vb.
hät^a, hät^a, hät

Pres. sg. -or

Opersonl.

upphöra au regna.

de har hät / nä h^etor
ed snärt. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h^d

Hugo Areskoug 1963

hätta
sb.

hätta, -an f.

kuprol på väderkvarn.

n. f. 94.

Jf möllehätta.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

* hätta

hätta, h^ätta, h^ät
upphöra ^ä regna;
n^u h^ä h^äd h^ät.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

*hätta
vb.

hätta, hätta, hätt
pres. sg. -or;
upphöra att regna;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskov 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hättä;
hätä, -or, hette,
hät;
avläga;
de heter häd;

Nº 1982:1 Tryde, Ingelstads hä

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hätta.

hätta, -or, -ta, -t.
stanna, upphöra t. ex.
om regn.

nu har ed. hätt.
ja satte räghkrivan
t. hägan men so
hätte ja. (Lars Tuednon)

Nr 3738 Tøsterup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939

hätta.

hätta, -or, -ta, -tor.
upp höra t. s. om regn.
nu har ed hätt.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. *hätta
vb.

pres. sg. hätor

hesitera, dra sig för nst

dén han hätor nter

for. di.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

2. hätta

hätta, häta, hät^{ob.}

pres. sg. -or

upphöra² (om regn)

nu ha de hät yrén,
nu har det åter hållit upp.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hätta.

hätta, -'or, -'er,
-t v.

de hättor i värld.
det upphör att regna.

M 3292 Hannas, Ingelstads hö
Nils Bengtsson 1937.

x hätta
vb.

häta, häta, hät

upphöra att regna

nu, had hät

Nr 4724 Kvarrestad, Ingelsta's hd

Hugo Areskoug 1950.

håta bli upphållsväder ^{+ håta}

skem et gråne, so håtor er
väl = vanta en emule, s^o upphör väl
råguet.

Onslunda

fr. leta: Uörkyrakten.

Ingelstads hd

№ 1211.

hätta
vb.

häta , häta , hät

Pres. sg. hätor

upphöra att regna

nu hätor, ed, nu

håller det upp.

nu ha. ed. hät. M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstøds hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hättediven

+ hä²tedröjan; -A² - na [el. -a²]

högfärdig, ~~dryg~~

sä²ma (personer) e sä hä²tedröjna

Obs. Senare leden är otvivelaktigt

perf. part. so diva i som här heter dröjan

J. Ls

M Areskoug 1926.

Löderup

Ingels ads hd.

№ 315.

* hättvänder

hättvänder n.

uppehållsvänder (under t. ex. regnig
vänderlek)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hätavär n. ^x hätteväder
sb.

uppehållsväder (d.° det har
slutat att regna).

nú e. ad. hätavär, nú
n. f. 94. / för en üd (för
mange sig ut).

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h d

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hätteväder
sb.

hätavär n.

uppehållsväder (i fråga
om regn)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

håva ok

hö²va i m

ströta, sluka

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häväl.

hå

(pret. + g.)

i uttr. hum hå öp et
lätör hon hov upp ett skran;

nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

håva
vb.

håva iz

kasta in (t. ex. ved, torv
i vedboden resp. torvboden).
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

håva
v.

Pres. sg. hövor

han - hövor, mied mad
i se han propper
mycket mat i sig

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Häva, v.

Häva

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hä

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen. Lund

häväs 2

häväs, hävdes

jäsa (om dag)

däjan hävdes

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

^x häras.

h_ors v.

jäsa om bröd.

bröd h_ors brä.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads ha

Nils Bengtsson 1940.

håvas
v.

håvas pres. sg.
jåser (om deg)

or. sko. sata. sur dajan, ^{te}
so. håvas. dan
(Numeren jēza, jēsa). M. J. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håvas

Pret.
håvdas

pres. håvs

jåsa, svåla till följd av jåsning
(om deg, bröd);

dåjen håvs; de' bröd de
håvdas so brå (N. J. 84);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

häväs

häväs

Pres. sg. -es

jäsa (om deg)

han, häväs, han (degen)

jäser

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelsta's hd

Hugo Areskoug 1950

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hävrd.

hävrd

hōla i hävrd.

värda, skōta,

hälla i ständ.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hä

Nils Bengtsson 1938.

hövelse m. Lovst. + häv⁷else

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

håksa; pl. = or f. håsa
sb.

Belegt i betyd. 'gammal,
mer l. mindre obekvämlig
kvinna'. Jfr pulverhåsa.

håksor, de så. de om-
åla gamla - fsärzör.
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håra

hårsa f.

(troldoms-kunniq kvinna)

M. f. 84.

1948.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Aronson

håta

s.

håta; pl. -or

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

+ hö
hö, frågeord, hvad; användes
numera endast af mycket gamla
personer.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98

№ 305. 9.

hō

hø, -'hd;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

hö
sb.

hö, -ad

n. f. 94.

nona staka hö. / di småa
höad det kortare höet. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hö
s.

hö, -'ad

M. f. 84 m. fl.

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+hö

hø n. pron. sammatt = vad
endast enant. i frågor.

Onslunda

Ingelstads hd

N^o 1211.

Otto Anderberg 1890

höfta I. jäsa högtida
höftid

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hö

hø, -d

de hya hd, de stackade

höet

Nr 4724 Kvärestad, Ingelsta's hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen. Lund

hö

hö n.

høsta, hö inbärga hö

n. f. 75

Ullstorp Nr 7473. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

hø, -ed;

hō

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hä

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hög, s.

hög

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per. Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ho²a

x h²o²a o²

torke till h²o

kl¹ö²vorn ho²a

N^o 312.

INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

høad n.

*höad
adj.

genom torkning för-
vandlat till "hö" (om
gräs).

sin va da høad.
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hōasa
s.

hōāza f.

hōslāpa; se u. slāpa s.

oh āsa s.

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

^x liöbäta s.
hobä́ra, -ni, -bä́ra, -na. s.

' rullbar med två
hjul, som användes att
transportera korn hö
från.

N^o 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Francis. Ing.

hæwt, -en

höft
sb.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höft

hawt, -en, -or, -orna;
äv. höft etc."
ou höft, -en (TB, SB);
" hawt, -en

1) Uppgavs vara yngre;
Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Aresköug 1939
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höft.

höt, -'en s.

hötör, -na.

ja har so unt i
hötorna.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hä

Nils Bengtsson 1940.

höft.

hant, - lru s.

hantor, - na.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst:s hd

Nils Bengtsson 1941.

höft

hawf, -'en, -'a, -'ana

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höft
hot, -en, -or, -ord. -ana
b. hant, -en, -a, -ana
ja. ha. -ont. höfana

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads h^o

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

köft;
kawt el. kowt, -'ens.
- or, - na;
ja slö kowten;

N^o 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höft.

håwt, - hu s.

håwtor, - na.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

höft.
høwt, - luv s.
høwtor, - na.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

höft.

håvt, -hus.

håvter, -na.

ja har so unt.
i håvtorna.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hä

Nils Bengtsson 1939.

höft

håvt, -'en

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

höfl.
h^{aw}owl, -'bu s.
h^{aw}wtor, - na.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höft.

^{an}
hövt, -hu s.

hövtor, -na.

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

höft

häft, -en

Nr 4724 Kvärestad, Ingelsta's hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höft;
høwt, -lun s.
-or, -na;
höft, -lun g.

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höft
s.b.

höft

jordvall som uppkom-
mer av jord, som plogen
för med sig, och som lägger
sig vinkelrätt mot färör-
na vid dessas ena ände.
Eml. uppg. att man född 1898,
vill säga att det är man f. 1870

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug: 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I äldre tid plöj-
des ej s. k. tvär-
rygger.

^x höft
sb.
forts.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höftben
s.
höt**ä**b**e**ned (best. sg.)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höftbyxor, s. p.

haotaböjser

byxor, som uppbäres på höfterna.

B. 205

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd

M. Hörlén 1914 Exc.

höftbyxor

pl. koftaböjser

ett slags byxor som bäras uppe
på höfterna.

s. 26.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

höft²abäjsor

höftbyeor

byeor som fasthöllos
vid höfterna

N^o 312. INGELSTAD

²
O. Kobay

M. Areskoug 1922

höftknyck

håvtaknijts; pl. sb. - - - a

höftbenets utskott

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

höftknäck
p.

hävtaknäck

höftbenstammens yttre utskott
(a med dragning åt 0-a)

Av. höftknäcken

M. J. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^xhöftnyck.

hävta knytt, - kn s.

- a, - na.

höftan.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd }

Nils Bengtsson 1940.

höft knyck.

höftaknyck, - hu s.

- a, - na.

höftkota.

ja har out i höfta-
knyckarna.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hä

Nils Bengtsson 1938.

aw höft knyck.
hövlatkniff, - hu s.
- a, - na.
höfskoda.
ja har smt i hövlat-
kniffana.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höftkryck^x

hävta knigten (best. sg.)

höftbenskammen

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1) han sköla go 2. hög
adj.
so. hög. Han föreföll än
vara så hög (om en häst,
som reste manken högt).
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

3)

2. hög
a.g.

på de högsta
på de högst belägna de-
larna (av ett område).

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

hög stj.

hög, höst; höra

**Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd
Wanda Hansson 1970**

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Örnghusen

hög
adj.

höja (obest. pl.)

de. vyste färlet höja,
ostöra
de väste för färligt höja och
storn.

Nr 2725 Ingelstads hd

O. Holy

Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hög

hög (obest. m. f. sg.) ; i det äldsta ut-
talet även höj

-t (" n. sg.) ek.

-a (" pl.)

höja, best. mask. sg.; best. pl.

höja, best. f. n. sg.

kompar. -are; superl. -ast;

best. superl. (Den) -aste
i alla former.

Skillinge

M 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingel-
stads hd, Hugo Areskog 1933-35

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hög

hög
adj.

Kompar. -are

en hög pol (bakugns-
valv)

Nr 4724 Kvärestad, Ingelsta's hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hoj; hojt; -a

hög
oj.

Komp. -are

høj o. brant (om en
bäck). N. f. 85. /
skräpeblän e. höjare
(s: än märjelblä). N. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1966

hög 1.
sb.

hög, -'en, -'a, -'ana

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1930.

hög 2
ad:

hög, -t, -a;

kompar. höjare;

superl. höjast;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

höj.

höj
a.

s. 206.

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd

M. Hörlén 1914 Exc.

hay -t -a

hög a.

hög

N^o 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

høy; høyt, =a; $\frac{h\ddot{o}g}{a\ddot{y}}$
y. høg; høkt; =a
kompar. höjare, ^{superl.} höjast
Äv. om kroppslängd: hon
var lia-hög som dina
(dena andra). / timaten
n. f. 94 / va zo höjast!

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

2)

höja snedröja

hö
adj.

höja som hös. n. f. 94. /

der som e hözara sd. Der
såden växer högre. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

3)

hög
hög:

höja pl.
- n. j. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

2. hög
dj:

en hög hest.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

hög
a.

høj n. højt

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hoj a.

hojt n.

höja pl.

dan e hojt.

hög.
af.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst:s hd

Nils Bengtson 1941.

höj, höjt, -a; höj
adj.

den flö- höjt värad.

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

höja pl.

höj

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

hoy

hög
adj.

han va hög som sä.
Han var så här hög (den
talande demonstrerar). /
rät. so hoy gan-
ske hög.

M. f. 79.

Benestad

Nr 675. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

höft $\frac{\text{hög}}{\text{adj.}}$
höja (obest. pl.)

höft op, höft upp.

M. f. 79.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

hög!

hög, -'en, -'a
sb.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höj 2.

höj ; obest. n. sg. -t
" pl. -a
adj:

komp. - arli
superl. - ast

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

höj, a.

höj, höjare, -ast
höja, pl.

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höja. el. höj y. hög.
höjta.
höjare komp.
höjast sup.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd {
Nils Bengtsson 1940.

höj.

höj a.

höjt n.

höja pl.

sköwen han skular
so höj.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hä

Nils Bengtsson 1938.

höjg.

höj a.

höjt. n.

höjare komp.

höjast sup.

smärker jäf höjt.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hä

övr. färker.

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hög, högt, -a

hög
adj.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

högt n.

högt
adj.

n. f. 75
Zellstorp

Nr 7473. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

högi

höj a.

höjt n.

höja pl.

M 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

höj;
höj a. el. höj y.
höjt el. höjt y.
höjare el. höjare y.

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höj a. d. höj z.
höj t n.

höj a pl.

här om a st ou so
höj t.

Nr 8787 Glemminge, Ingelsta d's h

Nils Bengtsson 1939.

höj.

höj a.

höjt n.

dar e höjt.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höja ^{höj}
m. f. 60 adj.

höja (obest.
pl.)

m. f. 65.

höja (best. m. sg.)

m. f. 60. den höja baken.
de vora höja som hais

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^xhöga v.

höga, -ar, =, -ad

sta o höga, de e nor de
sta o glö' o sta i vägen

Nr 11702 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Wanda Hansson 1970

Örnahusen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högdragen
og!

högdrån; pl. - - a
(högmodig)

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

höjdrän¹ l. - or, m. och f.,
n. - dräd¹, pl. - dräna¹, höjdrägen.
J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897.98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höger

höjor

den höjra sian den höjra
sidan ;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd.

Hugo Areskoug 1939.

högor

höger

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

högor

höger
a. forts.

Äldre: högor (känt av de
nedan anförda meddelarna)

dén e - störe, hån
ska gå te högor
(vid påkörning med hästar)

Borby

M. f. 84

**Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.**

höger

höjor
—

den största (av hästarna)
går till höjor;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höger

högor

pa högor han pa hö-
ger hand.

n. f. 73

Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd

Hugo. Areskoug 1959.

Tomelilla

höger

högor

vinstor o. högor;
den vinstra o. den
högra (om parhästar).

Numera högor

O. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Aronson 1849

höger

högor

so - dan högra hönan

Nr 4724 Kvärestad, Ingelsta's hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höj²fär

höj²färd
ss.

n. y. 94

... lida - grona - höj-
fär.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

högfär

högfär¹, m., - en, utan pl.,
högfärd⁴. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högfärd

höjfa^rer - en

Nr 4408 Forrby, Ingelstads h^ä

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höj^är

höj^ärd
sb.

n. j. 94

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h d

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högfärd;

höj f^är s.

ja han äri h^ärd

höj f^är;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads h^ö.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högfärdig

högfärdig

(längst i 4) 1-1

högfärdig

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högfärdig
adj.
höfäru; pl. - i - a

n. f. 94, n. f. 01 m. fl.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högfärdig
hö¹pfä¹ri l. - fär¹ior, m. och f.,
n. - fär¹et, pl. - fär¹ja, hög-
fä⁴rdig. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högfärdig

a.

högfärd

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högfäru

högfärdig

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

högfärdig.

högfärdig. a.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högfärdig.

högfärdi a.

- högfärdet n.

hög e so hög-
färdi.

N^o 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

Högfärband

högfär¹sande, m., -n, pl. -da,
-na, högfärdsande, epitet an-
vändt om en högfärdig person. *cf.*

mas¹ j¹nska di va s¹äna högfär¹s-
ande: han byt¹te äm¹ kle¹ fl²ere
g²aga äm² ~~den~~ dan.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. N 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högskole

* höghjäl

Onslunda

Ingelstads hd

N^o 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* högkindad
adj.

högkindad

med utstående kind-
knötar

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högkläddad, - , -a

högkläddad

högkläddade sko

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högjudd

högjudd

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

höglyd

höglydd
adj.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

högljudd
ag.

högljudd

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högland
ag.

höglandare kompani.

n. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

högländ

höglänt l. höglänt n.

dar é hd höglänt.

n. f. 94

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd
hugo Areskoug, 1962

Smedstorp

högland

högland

M. f. 04

Nr 6754. Ingelstads hd

Benestad Hugo Areskoug 1958.

högmoda, s.

ob. pl. höjmodor

= en drävtgästsblomma

Nr 8449 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

S. B. Vide 1964

högmodig

högmodi; obest. pl. -'--a;

stolt;

Nr 3817 Kåseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 193

9

högra
a.

m. höjre

dra höjre vanten på venstre
hänen

Nr 46 Onslunda Ingelstads h.

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

högran
sb.

högran bf. sg.

högra handen

han tó me högran.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

* högran best.

²
högran

högra armen eller
händen

Nr 312.

INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högröd
a.

n. höjrytt

Nr 46 Onslunda Ingelstads h.

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högt

adv.

höjt

*)

Spänner en bågen bär höjt, så
går han i tu.

*) reps. form.

Nr 46 Onslunda Ingelstads hä

A.P. Onsdorf 1878 Ex.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högt

högt
adv.

går äan högt, so går
de - öp i rören. Går
än högt, så går det (vannet)
upp i dikningsrören 1. n. 9.94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

2)

högt
ä.ä.

de kona hoga,
stäbana (trädstubbarne)
äw högt öpe.
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högt
adv.

höjt

ja i fjörde har höjt som
helt (s: med slätermaski-
nen)

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

Bonestad

höjt

höjt
adv.

st. höjt st. höjt (i
gunst hos ngn)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

högt osv.

höjt

"höjt upp på där."

'långt ledet på för-
middagen

4347:3

Nr 5414 Kvärestad, Ingelstads hd

Birgitta Kraft 1946, Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

) dé skola - ja - ^{högt}
sta - högt. De (laderfog-
darna) ville gärna ^{sta}
högt i anseende (hos gods-
ägaren). n. j. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

höjt

höjt
adv.

han spela för höjt,
den dövlan. Han spe-
kulerade för höjt (djävt) i
affärer, den djävulen.

N. J. 73 Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd
Hugo. Areskoug 1959.

Tomelilla

höjt

högt
adv.

de. la. mera höjt.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelsta's hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högt

högt
ädr.

ingelstörpa präst han
e. högt lerd, Ingelstorps
präst han är högt lerd.
(om mosten Thulin i Ingelstorp)

M. 6. 7 Nr. 4501 Löderup, Ingelst. hd

högtalandes
adj.

högtal¹andes

högljudt i sitt tal

M. f. 77

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x högtalandes
adj.

högtal^äandes oböjl.

som talar högt

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

högtid
högtid¹, m., -jen, pl. -jor, -jorna,
högtid.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

M. 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höjälle, - - en m. höjälle
7

höskulle

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

hæ- } ^xliötyjälle s.
hø- } jøte, -n, -jøta, -na. s.
'høtkulle'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Trans. Try.

höjälle

höjälfe, m.; -'en;

höskulle;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hö h j ä l l e
s. b.

höjälä m.

höskulle

Hr stänge och höstänge

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

höhäck

höhäts; pl. - - a m. sb.

häcka på höskoinda

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höhäck

höhäcka (obest. pl.)^{s.}

häck till höskrinna

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

+ höhöste

höhöste, n., -ed, pl. fattas,
höhöstnad, mark för hvilken
hö skördas.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

y.

höhösta n.

höhöste
sb.

höinbärgning

n. j. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

höj'

x

höj'

inläg.

s.

7-

Nr 7911 Hammenhög Ingelstads hd

Marie Möller 1887 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*höja s.

höja, -ar, -or, -na

inriknad betesmark, be-
ligen intill en gård

Kontamination av häja
(vanlig form i Skånemålen) och höj?

J-s.

M f 81, M f 95

Nr 10215, Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

*höja 5.

höja, -an

litet stycke odlad
mark med bete (kuvud-
sakligen för gäss)

sammanslagna av heja (höja,
inhägnat jordstycke) och målets form för höj?
s. s.

M f 95

Ö. Ingelstam

Nr 10215 Ö.Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson, 1967

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Löja, v.

Löja

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hä

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* höja, s.

höja, -an fem.

visst område i närheten av
gården;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads härad

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höja

höjda - se vb.

höjda sig

da - höjda - se nota

en - töm

M. J. 76

Nr 5008. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1959.

Snedstorp

höja, höjda, höjt ^{höja} vb.

di kone höja o sägtsa
äsen (ärderäsen) me
bläja (kiler). N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst, hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höja
v.

Pres. sg. höjor v
klarnar (om luften)

l^öften höjor v

M. J. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

höja

höja

Nr 7473. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

da, va, tu, o, höja o,
sänfza, eta, som, de
vler, hä. Det var till an

N. f. 75 höja och sänka under
Ullstorp bilden, autotfer önskat
läge.

höja
v.

Pres. sg.

höjor

han, höjor, se

M. f. 75

Nr 4801, Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Töderup

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

) en t²ia p²as²m. höjd
sb.
höjd. Högst en tia.
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingerstads hd

Hugo Areskoug 1964

1)

... an-trava -

höjd
(sb.)

gåga 2. där höjden.
(säl. i höj).

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

höjd; -en

höjd
sb.

dí vå höjden! (utrop av
förvåning). / på sin höjd
n. f. 94. / två. Höjst två.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

2) hartånad är, höjd
sin e di öpa r dän so.
höjden rjin. n. f. 94.
(om buskar som beskriver).

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

höjd
höjdan (best. sg.)
M. f. 88;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höjd

höjd

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höjd

höjd, -en

(Ä. konkret)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

höjd

hojd; -'en

di' vä höjden ösl !

det var ju märkvärdigt också !

M 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingel-
stads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höjd

höjd

pa. sin. höjd,
på sin höjd, höget.
M. J. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höjning
stl
höjning; pl. - - or

konkret: terräng för höjning
(svagare säden)

n. f. 94 / smalom tränas o
önsloza po en höj-
ning.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

1)

hök
sb.

hög, -an; -a, -ana_m.

y. hög etc.

n. f. 94; N. f. 96 m. fl.

Jfr sörna dur -, höns -
o. sparhök.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

dé(): sparohökarna) hök
so.

e små h^ögza. n. f. 94.

Best. f. sg. h^ögzan är. i
totalitetsbetydelse. —

h^ögzan ha gad ve sian
öm (den slegna h^önan).

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hök

hög; pl. -a

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hä
Hugo Areskoug 1939.

hök

hög, -en, -a, -ana

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

hök
hödz, 'en, -a m. ^{s.} fostr.

hödzan ha. fad. en.
hjäna

M. J. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

hök;

hödz, - 'en s.

- a, - na;

hödzan va ät or

en hynna;

M 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hök;
hög, -'er s.
-a, -na;

N^o 1982:1 Tryde, Ingelstads hä

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hök

höjz, -en m.

höjz o. dua, hök och dua (en lek)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hök

hög, -en, -a m.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Höle, s.

hög

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hök.

hög, -'en s.

-a, -na.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hä

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hök.

högg, - hu s.

- a, - na.

höggan tar högn.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

höke

höjzen, höken

"nar höjzen Lög. en ..."

309:1

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hög; pl. -'a, -'ana m. hök

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M. g. 60.

hökass

sb.

höka's m.

ett slags burliknande över-
rede orange höskindens
häckar

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

^x høl s.

høl -a

dygt ställe i en å

№ 312. INGELSTAD

Smédstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hökkläpp 3.

hökkläpp

träkrök, fäst på bark-
repet till höskrinna
lämnar kröken drags + lass-
medrepet, varigenom
+ lassmedeln kunde pressa
ihop lasset)

M f 95

O. Ingelstad

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Ake Hansson, 1967

* höl, s.

höl
mindre vattensandig
s. 206.

Nr 6196, Valleberga, Ingelstads hd
M. Hörlén 1914 Exc.

^xhöl.

höl, - hns.

djup häla i a.
dar e hns höl.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hä.

Nils Bengtsson 1940.

höl

höl, - en

hölj, djupt ställe i vattenlag;

en höl va et jivt höl,

som där va van.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

höl
sb.

höl, -or

fördjupning i a°, djupt
ställe i a.

1) zjwa hölor (M. f. 86)

- Nr 4724 Kvärrestad, Ingelsta's hd

Hugo Areskoug 1950.

1) Gernint zjwa.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höl, m., h¹ölen, pl. h²öla, -na,
djupt ställe i en å eller bäck. + höl

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. M 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

J.

^x h^öl.

h^öl, -' luv s.

h^öl^a - na.

djup h^öla i a.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd }

Nils Bengtsson 1940.

höl
höl, -'en, -or; m. f. 88;
djupt ställe i vävdrag (aar,
sjoar, mossar);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höl.

höl, -' lru s.

-a, -na.

djupt hál i a.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

höl.
hög, - län s.
djupt hål i å.

Nr 3787 Glemminge, Ingelsta^s hd
Nils Bengtsson 1939.

7. / ¹hölöw, m.; ¹whn, pl. obrukl. + hölag

¹hölag; dekokt på hö ¹au användas som föda åt spädkalvar eller liusätning på svagdrickes.

²Anna ¹hans-¹Ans ²kokte ¹mijen ¹hölöw o sate ²te ¹drifkad, Anna Hans Ans husfru, kokade mycken ¹hölag och blandade i svagdrickesat.

№ 305.

höl, -an

hölj
sb.
m.

djupt ställe i vatten-
drag, särskilt i å.

Jfr vattenhölj.

höl de va et hül i
än. - Jfr namnet Bockahöl.

n.f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

höj

höl, -en

djupt ställe i vattendrag,
särskilt i åar.

der, va - en - höl so
stör, so - stör. Där fanns
en höj så stor, så stor.

nr. 75. Nr 7473. Ingelstads hd
Ullstorp Hugo Areskoug 1960.

hölja

högja

högja - övor, hölja över,
tacka över;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

hölja
vb.

hülja, hülde, hult

Pres. sg. -or

hülja övör / hülja grävör-
na hölja övör potatisstükör-
na / hülja bejza rärna
med ardet hölja jord övör

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

2) vässe de i fävarna hölja
besädda raderna. n. j. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Pret.
hulda

hölja

so. hulda. de. smä (v:
smä stenar) omkring.

M. f. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hölja

hülja , hülde , hult ;

pres. sg. -or ;

" pl. = i

de hädad (hade det)

o hülde po sma

barn ;

Nr 3817 Käseberga Ingelsta S. H.

Hugo Areskou 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höja.

höja, -or, -a pl.

höjda, höjt.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höja.

hyja, -or, -a pt.

hyldē, hyft.

de ha so hidd
o hyja pū dam
so veta de ha so
hit nor de skula

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

högza
Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höga, v.

höga po

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höga, v.

höga, pret.

Nr 5087 Ingelstorp, Irgelstads hd

Fer Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Löjå, v.

lytt

Nr 5087 Ingelstorp, Irgelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1.

hölja

hülja, hüllda, hult

pres. sg. -'or
" pl. =

hüllda pers.
part. pl. obest.
form

Äv. hölja en fara vid
t. ex. potatissättning
de. hülja haränan de
hölja (kora igen) verannan
rad / hüljes höjis

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

2.

so. hugor. ja. hölja fa. dome
håilda så himmer jag fa°
dem isenhöljda (om färör, i
vilka man satte potatis).

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

höja;
hylja, -or, -a pl.
hylda, hyllt v.

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hulja

hölja

hulja på, hölja på.

de ha skötor o
spår o hakor o rivo,
nar de hulja på
liken, M. S. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hölma

hülma, =, 'ad

lindra vid plågor

de -'ar so g^ot, när de
smorja nod på.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

hömaja f.

hömeja
sb.

— (med folketym. anslutning till hö).

- 1) halvrunnt takfönster på
bominylänga. Lyftet var
än släppa in mera ljus.
- 2) halvrunnt takutbygge
på gårdslänga, genom vil-
ket det "hö", som skulle för-
varas på höloftet, stäcks in.
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h d

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hömaja

hömájor (obest. pl.)

utbyggt takfönster

homeja har gm folketyrn.

anslutning till hø blivit hömaja.

M. J. 79.

- 1-5

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönjeja

hönjeja f.

utbyggt halvskalkformigt tak-
fönster;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

x hönjaja;
hönjaja, - an s.
- or, - na;
utbyggt fönster på
tak;

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höna;

hjäna, - an s.

- or, - na;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

köna.

kyrä, -än s.

-ör, -na.

kyran köglar

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads ha

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

h²öna s. h²öna, f. - n,
pl. h²önor, - na, h⁴öna.
h²öna
j.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. M 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²kyrka, f. - n, pl. kyrkor, - na,
kyrka. J. kyrka

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. N 305

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Löna 5.

hūna² pl. ²or eller hūns

hōna

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hōna
sb.

hājna f.

l. hūna

I pl. torde mest användas hrens 'hōns'.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höna.

hjäna, -an s.

-or, -na.

hjänan flögvar.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst:s hd.

Nils Bengtsson 1941.

hõna

hijna

f.

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

hona
sb.

hænpa f.; pl. -or

l. hænna

hænna (I pl. mest hæns).
~ k.f. 85

piuta elor. hæna, di e.
desama, / en. bliy hænna huen.
kan. o^osa hita. et. korn. Ordsp.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1966

hūna f.

hōna

K. f. 88.

1947.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höna
s.

hyna, -an

(trol. att läsa: hyna) 1-s.

Di huss e aj utan gval,
den täcken kokeluren ä hynan gal.

(ordsp.)

Nr 46 Onslunda Ingelstads hä

A. P. Onsdorff 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höna.
hyäna, - an s.
- in, - na.
hyänan höglar.

M 3292 Hannas, Ingelstads hö
Nils Bengtsson 1937.

hynfa, -an

hóna

den var en spjag hynna,
dén! (se nærmere u. spak)

M. f. 00.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

Lijna, s.

Lijna

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen. Lund

1.

höna.

h₂öna, -an s. el.

-or, -na. h₂öna.

i da e dar bröt i
fjöhed för mör
har stätad en h₂öna
o rinten har h₂öna
sch behöult.

Nr 8915 Ingelstorp, Ingelstads nd |

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2.

höna.

hijnä, - an s.

hans häns hatta hijnä
har hat hickeli
hästeli häckelse -
hizza hela höna
hösten.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

höna.

h₁na, - an s.

- or, - na.

röven han bröp
en h₁na o sprängt
m₁.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hä

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höna.

hjäna, - an s.

- or, - na.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höna;

kýna, - an s.

- or, - na;

hödz en va k'tor

en kýna;

M 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hä

Nils Bengtsson 1922

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hōna
M. f. 88;

hūgrā, -'an f.

Som pl.-form nysstjas mest hūgrs
(hūens);

Nr 4337 Trans, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höna
högna f., -an, pl. -or

(Kvinna mellan 40 och 50 år).

Nr 4446. Hörup, Ingelstads hä
Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höna.

hjäna, - an s.

- or, - na.

hjänan höglan.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hä

Nils Bengtsson 1939.

hoña

hũa; -an; -or

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingel-
stads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

hūna

m. f. 75.

M. f. 04.

hūnan

K. f. 68

hōna

pl. hūnor
m. f. 75

hūna

m. f. 04.

mū hā. hūnan kōglad
(kacklat) M. f. 65.

en språgled hūna.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

hōna

hūn̄pa, -an, -or, -orna

ā. hūn̄pa etc.

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads län

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönkyckling.

h^un^et^zg^ul^uya hl.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelsta's hd

Hugo Arskoug 1950

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hågnatgälden; hönkyckling
st.
pl. - - - a

R. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

hönkyckling

hönkyckling, m., -en, pl. -a,
-na, hönkyckling. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98

№ 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönkyckling

hå ne z u l e n . pl. - - - a

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

hönkyckling
sb.

hänatyzälig

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Huge Areskoug 1963

hönkyckling
håna tsuiling

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

Kvinna född 1894.

hygns

hons

hons

lära nan o sko h. = lära ugn
cu jota hinc cyslor.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

№ 1211.

V-r. Hvardejanat p. 62.

höns, s.

höns

s. 206.

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd
M. Hörlén 1914 Exc.

hõns

huus, -'en (9; i sg.);
-en de skròka;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

huens, -en pl.

høns
sb.

de ha möga huens. /

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

höns
hans (pl. koll.), -en

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

höns (s. n.)
pl.

hanson (best. pl.)
'hönsen'

3347: 2

Nr 5315 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
P. Engzell 1938 Exc.

hans, -en koll. hans
sv.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hans s.

hans, -an

M f 35

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hryns, -en (^{hons}pl. tant.)

pasa - hryns sköta
hons

Bencstad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

hõns

hans, -'en pl.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hans
forts.

hünzen (best. pl.)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

hons
hons, -en pl. (Användes ej
i sg.)

Nr 4724 Kvarrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hans
s.

M. hans

Nr 46 Onslunda Ingelstads hä

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hons

huns, -en pl.

n. f. 75

ullstorp

Nr 7473. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

Löns / 8.

Löns

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

höns

pl. hys

(det är väl uttalat hvens el. hysas
som avses).

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

höns

huus , -en (pl. och koll.)
l. huus

(ordet användes ej i 19.)

vid o. se, hat, där e, men
hijnsen de kogla! mizsel
l. där. vl. nte? (K. f. 84)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskov 1945-6

höns.

hjäns, - lön s.

se härans hjäns.
man tager en person
med bägge händer-
na om huvudet o.
lyfter honom.
skadde se härans
hjäns.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd 1

Nils Bengtsson 1940.

h ö n s ;
h y n s , - l a r s .
j a h a r f ö l t m i n a
h y n s i d ä ;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hä.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höns.
kyms, - hns.
ja ska föla
hjäsan

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

hōns

hans (blott som pl.)

O. Holey

Nr 2725 Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höns

höns, -len (koll. pl.)

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

h^ön^sa I. vara dum. + h^ön^sa

ss. ha sⁱvor d^u o h^ön^sar för = va e du dum för.

Onslunda

Ingelstads hd

N^o 1211. Otto Anderberg 1890.

x hönsbala

hönsabälta; pl. - - - or^{sb} f.

fördjupning i mullen eller
i t. ex. en sådesfält efter
höns som legat och vältrat
sig.

N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Tingelstads hä

Hugo Areskoug 1963

¹ hunsabala eller
² hunsabala, f. - n, pl. - balar, -na
Hyoscyamus niger. * hönabala
J.

² hunsabaliurtor ska en pläta
på kärrgården sanhansatan
o rödga lena med, blommor af
hyoscyamus ska en man pläta
på kyrkogården midsoommars-
afkon och röka tänderna med.

№ 305.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hönsbala

hönsabälsa, - - - an
fördjupning i marken, i
hö, halva e. d., där en
höna legat.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

x hönsbala

hünsaballa f; pl. - - -or;

ställe på marken där en höns legat
och åstadkommit en fördjupning;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

*hönsbala

sb.

h^unsabäl^or (obest. pl.)

för djupning i marken, där
höns vältrat sig.

O. Holey

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Amsharov 1946

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hön**s**bala

hön**s**abälör (^{sb.} obest. pl.)
fördjupning i sad,
gräs, jord o. d., åstads-
rommen genom en hön**s**
där legat och vältrat sig.

M. f. 75.

fr simpl. bala

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

H. Areskoug 1951

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hönsbala

s.

hünsabäla

bolmört

(Ä. bolmört, vilket torde
vara inkommet från espr.)

M. f. 75

Nr 4801. Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Zöherup

*hönsbale

hünsabäla s.

fördjupning i t. et.
säd f. gräs, där höns
vältrat sig. Fr. bala v.

Formen hörd blöu en
gång. I grannsockarna
hünsabäla f.

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

hönstär

hünsabär

Hörup, Ingelstads hd
Nr 4446. Hugo Areskoug 1847.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hönsdräv
s.

hönsadräv

Se *dräv

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

hönseri
sb.

hönseri n.

hönsskötsel

der, va, igen ärring
ma, nod - hönseri.

Hönsskötseln drevs plan-
löst. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelesta's hd

Hugo Areskoug 1964

+ hörs et.
hijns ed. a.
oredig, tramsig.
han e lita hijns ed.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hä

Nils Bengtsson 1940.

*höns et.

hjänsid. a.

hym e so hjänsid
i snähed. hon
är tramsig.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd ?

Nils Bengtsson 1940.

hönshjäder

hänshjäder; pl. - - - a ^{sb.}

fr. kollekt.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

hönshjäder
hänzafför (kod.)^{s.}

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

hönstjäder

hjänsaffär; är. kod.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

hönnsfoder
sb.

hönnsaför, - - - ed
(om i handeln förekommande
hönnsfoder).

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

*hönsfygla

hönsafyglan n.

(hönsfjäderfä, höns)

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelsta's hd

Hugo Areskoug 1950.

*hönsgräbba

hünsagrüba f.

glicka som (på en större
gård) passade hönsen.

Nr 4446, Hörup, Ingelstads hä
Hugo Areskoug 1947.

hüensagräs n.

hönsgräs
sb.

ett slags kort gräs, som
ofta växer på gårdsplo-
ner. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönsagräs.
hönsagräs, -hd s.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönsgräs;
hjänsgräs, - b d s.

3275 Bollerup, Ingelstads hä

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hänshus
hänshus n. sb.

K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

hönshus s.

hänsa häis

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Åke Hansson 1966

M f 81

hönshus

hönshäus, neutr.; pl. = i

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd.

Hugo Areskoug 1939.

hönshus

hönshus, - - - ed^{st.}

Nr 5008 Smedstorp Ingelsteds hd

Hugo Areskoug 1966

hönskus

hönsahüs, - - - ad

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

hönshus

hönshus n.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

hönshus

hüinsahüis; - - - ed

vi ha föpt (stängt) nom
iye ~ - - - ed

M 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingel-
stads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönshus

s.

hönshus n.

M. f. 04

Nr 4801. Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Lödernup

hönshusloft

hönshuslävted b.f. 96.

A. f. 96.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönshök

hänshög_z m.; pl. ^{s.} - - - a

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönskadorra
hönskadora f. sb.

hönskötterska (vid större
gårdar).

der - va - en - hön_saka-
dora - va - kron_e_väl.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

hönskadorra

hönskadorra; sb. pl. ----- or

hönsköterska på
större gård

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

*² hön²sakadorna s.

hön²sakadorna

flicka som på en större
gård färrar fjäderjä

5347:5

Nr 5315 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

P. Engzell 1938 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hönskadurra

hön^sakad^ora f.

kvinn^a som skö^ter hön^s-
gård^{en}

(hög^m - hade mö^ga hög^s
o^r gå^r - o^r dräs^s - ma)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hönskadurra

hjänsakadurra f.

kvinnu som på större gårdar (herr-
gårdar) sköter hönsgården;

M. f. 66, N. f. 84.

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

* hïnskadörra s.

hïnskadörra

Kvinnan (på större gård)
som passade fjärdeti

M 95
Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Ake Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hjnsa-kadara f. + Hös-kadoma
Lönsgamma.

Onslunda

Ingelstads hd

N^o 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hönskadona,

hynsakadöa, -an s.

kvinn, som passar
höns;

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hönskadvra

hünzäkadora f.

kvinn (flicka) som på
sörre gård hade till-
syn över hönsen.

Jfr *hönstös.

M. f. 84.

1947.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoue.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönstadvra
sb.

hünsakadóra f.

Kvinna som på herrgård skö-
ter hönsen.

Jfr hönstös

Nr 4724 Kvärestad, Ingelsta's hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

h¹u²ns¹å²ka¹g eller hön¹skung
h²u¹ns²ak¹g, m., -lv, pl. -a,
-ana, hön¹skung, namn på
en person, som idkar hön¹safvel
i stor skala.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönshäpp

hönshäppen (best. 49.)

sittpinne för höns

SB m. fl.

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads län

Hugo Areskoug 1939.

hönstapp

hänstapp m.

"hönstäng", sittstäng för
hön;

M. f. 84.

1948.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Aronsson

hönshäring

hönshäring

kvinnor som passade hönsen
på en gård;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

hönstött

hünstätt, - - - ed

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönskött

hynsatjyd

Nr 46 Onslunda Ingelstads hä

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönstött

huensattijd n.

(Kvinnor mellan 40 o. 50 år).

Hörup, Ingelstads hd
Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

hönsnät
sb.
hönsanät, - - led
nät till hönsgård.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h d

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
hönsa piza, -n, -piza, -na. s. höns pizal

-a- ? 'pizne om hönsen
hiten för om matten'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Trans. by.

hönspinne
sb.

hänsapig; pl. $\frac{2}{-} - \frac{1}{m} a$

sittpinne för höns

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

hönspinne
sb.
hänsapiga pl.

sittstönger i hönshuset

n. f 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

hönsapinne.

hönsapinny, - an s.

- a, - na.

pinne på vika
hönsen sitta på
natten.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hä.

Nils Bengtsson 1940.

könspinne
s.

hånsapig

sittstäng för hön

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

hönspinne

hönspiz

sittång för hön, hön-
vagle

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

hönspinne

hønsapina (obest.
pl.)

siftstäng för höns

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

hönsrede

hünsarigda

värpställe för höns

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoung 1950.

M. f. oo.

hönsrede

hänsaräda pl. sb.

värpställen för höns.

n. f. 94.

Nr 5008 Snedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

hönstede

hönstede m. ^{s.}

värpställe för höns

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

hönrede

hünsaräya (obest. pl.)
- (M. f. 68)

hünsaräya (M. f. 68)

hünsaräda

- M. f. 88;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

hönsrede

h¹önsa r¹äja

v²ärpst²älle föi höns

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

hön̄srede

hön̄saride; - - - en; - - - a

N^o 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingel-
stads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönsrede

hünsarigda

wärpställe för höns

O. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Aronsson 1940

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hånsarigda

hånsrede
forts.

Nr 2725 Ö.Hoby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönrede

hönserijda
~ (obest.
pl.)

M. f. Nr. 7501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

hönsrede

hünsaryda¹⁾ (forts.)

värpställe för höns

M. f. 75

Nr 4501 Löderup, Irgelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

1) f = en gård mellan f o. d.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönssoppa
sb.

hünsa^söpa f.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

hönspinne

hünsapinen (best. sg.)

sittstäng för höns

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelsta's hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönstek
sb.

hönsteg

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

höns-sömn

²h²ü²n²s²a²s²ö²m²n l. h²ü²n²s²a²s²ö²m²n,
m. - en, pl. - a, - na,
eg. hönsb²ö²m²n; tupplur,
kort sömn, fort afbruten
slummer.

Vi såwa r²ä²k²t²ig²a h²ü²n²s²a²-
sö²m²na. Brantevik.

Ingelstads & Järrestads hd.

J.

Per Larsson 1897-98.

N^o 305.

*hönstös

hünzätöz f.

flicka som på större
gård passade hönsen;
fr *hönskadurra.

M. f. 84.

1947.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

*hönstös

hünsatös f-

glicka som på herrgården
sköter hönsen.

Jfr *hönskadurra

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelsta's hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjänsavägla m. ^{+ hönsvagle}
hönsvögla

²¹
Nr 1121. Onslunda, Ingelstads hd
Otto Anderberg. 1890.

hön²säg^g

hön²säg^g l. hön²säg^g,
n. , - led, pl. = , - en, hön²säg^g.
ij.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönsägg

h¹ünsaägg n. ; pl. =

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hön^{ta}.
h^jön^{ta}, - an s.
toka.
de va en h^jön^{ta}.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

+ hönting.
hijntig, - hu s.
- a, - na.
halvuren pöjke.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hä.
Nils Bengtsson 1940.

*hjänting
sb.

hänting m.
pojkrasker

n. f. 94.

Jf. *påkhynting.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963

^xhönting, s.

höntey, -bu s.

-a, -na.

halvuxen pojke.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst:s hd

Nils Bengtson 1941.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hönting.

hijntig, - hu s.

- a, - na.

halvuren p gke.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd ?

Nils Bengtsson 1940.

^x hön¹ting.

h¹öntey, -bu s.

-a, -na.

halvruken pojke.

h¹om bef¹ h¹öntey¹en
öw.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hä

Nils Bengtsson 1830.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönting.
hjäntey, - hu s.
halvru en pojke.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Rejenty

+ körtling
Lång, tafatt präjke U Nang

Onslunda

Ingelstads hd

M 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hönsting,

hjäntey, - luv s.

halvonen pojke.

№ 3275 Bollerup, Ingelstads hä.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^xhönting
sb.

hünting m.

pojkspoling, pojkrasker

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönting.
hjäntig, - en s.
- a, - na.
halvruen pojke.

nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hör.

hör, - en s.

lin.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstad's hd
Nils Bengtsson 1939.

hør, -en

^xhör
sb.

lin

N. y. 85; N. y. 98.

de brayda - hör (brede
ut linstjälker till tork-
ning). N. y. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hör
sb.

hör, -en

lin

sa. hör, sa° lin.

Nr 4724 Kvärestad, Ingelsta's hd
Hugo Areskoug 1950.

hör s.

hör, -an

lin

K f 85 ; m. f. 95.

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hör, m., ¹hören, pl. påttas, ¹hör
lin (linum usitatissimum):

7.

54

№ 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~7073~~

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^xhör s.

hör

det häcklade linet

N^o 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hør, -en m.

hør
sb.

lin

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hör, s.

hör
finväcklad hi

s. 206.

Nr 6196, Valleberga, Ingelstads hd
M. Hörlén 1914 Exc.

* hör

hör, -'en

lin

rusta hör upprycka linplantor
(vid skörden); bryda hör
bryta lin;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

hör
sb.

hör, lin m.

lin

de s^ada hd - par -
kapor - hör.

Nr 4563 Ö Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

* hör.
hör, -hu s.
hu.

Nr 4036 Övraby, Ingelstads hd^m
Nils Bengtsson 1941.

x hōn
s.

hōn

= lin

Nr 46 Onslunda Ingelstads hä

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hör

hör, -'an m.

lin

rusta - hör, uppochka
linplanter vid skörd.

M. f. 79.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hör

hör, -an

lin
de brayda rid ~ po
bakana, da skola lidza
mod sölen..

rwa hör repa lin (?: repa av

Nr 3600
fröhusen);

Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

+ hör
s.

hör

lin.

s. 33.

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

* hör.

hör, -'en s.

lin.

de bygda hör.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hör
sb.

hör, -an
lin

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

M. f. oo.

^x hoi.

h_or, - hu s.

lin.

de bydde h_or.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hä.

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hör.

hör, - luv s.

lin.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hä
Nils Bengtsson 1938.

hør, - em. s.
- 'lin'

x hör s.

№ 317.

Ingelstads hd.

Trans. Aug.

E. Bruhn 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hör;

hør, - en s.

de brude hör;

M 1933:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hör
sb.

hør, -'en (trol. m.)

lin;

nar de löga hör, da jörk.
de ma. hånorna; M. f. 58;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hör;
hör, - hør s.

hør;
de rēva hørhør;

M 3275 Bollerup, Ingelstads hē

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hör.

hör, - luv s.

lin.

de ryste hör.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

hör, -'en m. *hör
lin

de skola- ja löga
hören, de skulle ju
rensa bort ogräs från
linet. de skola va litor
ja. hören.
Höru,
Ingelstads kv

Nr 4446. Hörup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hör, -en m.

^xhör
sb.

lin

forts.

en hade hör sädon,
man hade lin sätt.

Nr 4446. Hörup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1847.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hör

hör; - en

lin

bryda hör;

rusta hör, upprycka lin
med rötterna (vid skörden)

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby, Ingel-

Skillinge
Sveds hd, Hugo Areskog 1933-35

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hör.

hör, - hör s.

lin.

de skula säga
hören.

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hör
sb.

hör, -en

lin

... en rätts, som de lå
hören - på, när de
skole bryda

O. Höber

Nr 2725 Ingelstads hd

*hör

hör, -an m.
lin

de. bröyda. nd. hör.
M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1

höra
vb.

da - hörda - hånom, ti
o. risa. Det ålåg honom
än ritsa upp torredyn i
rentor. n. j. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

1) för tiden so höra
vb.
on^{er}an, di hörda te
arandátoren. För i tiden
var det så, att det tillkom
arrendatorn att betala olika
utskylder för fastigheten.
n. f. 94. / hade ja. nita
hört. ören om nu, so hade
ja. äru t^{er}zt j^ob. d^om n. f. 94.

Nr 5088 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Arskog 1964

höra

höra

hört

Pres. sg. hör

hördas pret. pass.

hördas älv. nod

den hör - ja - tu
krösta. - ja hör mjed
lided (vänt lifet)

1/

höra

hörde

hört

höra

vb.

hörde

hört

Pres. sg. hör

ga hör nta so bra. N. f. 85. |
ga hörde lid minor. N. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

2) ja, h^örda ñta, någed $\frac{h\ddot{o}ra}{vb.}$
K. f. 85. / h^örs, där ñta, nåd?
Hörs det inte något? (Den talande
tyckte sig ha hört en Gud).
K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

höra

höra
hört

Pres. yg. höra

M. f. 79.

Beneštal

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

höra
höra, hörd, hört.

M. f. 76.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

höra , hörda , hört

hört hört

de hörs ja färlet

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
nr.

Hugo Areskoug 1948

hōra

hōra, hōrde, hōrt;

pres. sg. hōr;

" pl. = i

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hä

Hugo Areskoug 1939.

1)

hōra
vb.

hōra, -da, -t
hōrda, hōrt

Pres. sg. hōr

" pl. =

hōra þor, hōrt þor

gå över nyt (om en arbets).
n. f. 94.

Nr 5008 Sniedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

da hørdes. tr o va høra
vb.
en snål man. Det lät på
honom, som om han var
en snål man. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

betyd. 'förhåra låror' håra
v.
forts.
håra, hårda

han hårda, me han
förhård[?] mig på låran
M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

höra, v.

höra, inf.

hörd, pret.

hört, sup.

hör

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höra

Hadd hören I af för nytte ?
sa Lars Alfson. (ordstäv)

s. 85

Nr 7057. Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bruzelius 1876. Exc.

hörpa, = da

höra

da - hörda öga gälva
slötad. Det hörde under
gälva slötet

N. y. 71

Tosterup

Nr 7316. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

höra

höra

de höra till församlingen.

M. J. 58.

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd

hōra

hōra - hōor

gå över, se över, granska

ja - far - hōra - dom -
hōor

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

hørpa , - da

høna

di' hørda - te - ingelsta.
Det hørde till Ingelstad.

n. f. 73. Nr 7315. Tryde, Ingelstads hc

Tomelilla

Hugo, Areskoug 1959.

h^ora

h_ora, -'da, -t;

pres. sg. h_or
" pl. =

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höra

höra, hörda, hört

pres. sg.: äldre höra;
 yngre hör;

" pl. = i

ja. höra;

Hörup, Ingelstads hä

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ja - ha - ja.
hört - ed.

höra
forts.

när - en - höra - nud -
när man hör något.
där jag - mina - föräldra
did o. hördan, dit gick
mina föräldrar och hörde
konon (d: predika).

Hörup, Ingelstads hd
Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höra:

de hör nök sämen.

1949.

Hörup, Ingelsteds kd.

hōra

hōra ; hōrde ; hōrt

pres. sg. hōr ;

" pl. hōra ;

da hōrs som dan (åskan)

drivor där nōra (nourut)

№ 2725; 1 Skillinge i Ö. Hoby, Inge!

Skillingestads hd, Hugo Areskog 1933-35

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hōra

hōra

Pres. og. hōra

håltan hōra - tr.
hōbr (Hoby)

B. Hoby

Nr 2725

Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höra

höra, hörda, hört

Pres. sj. höra (M. f. 65, K. f. 68)

" pl. = ; gör, som höra ^{ti} _{m. f. 65.}

de höra ^{ti} ställnd

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

di h_örde ja | h_öra
fler sa, det | forts.
hörde jag fler (: ännu flera)
säga (: jag hörde ännu
flera, som använde detta
uttal). M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug, 1947

+ höra över.

h^öra ö^över v.

gå igenom, uttälta.
ja har mⁱed
o h^öra ö^över.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd ?

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höra över.

höra övör v.

ja har mied o
höra övör.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hä

Nils Bengtsson 1939.

h²öran l. h²öran, m., oboj³l.,
efterfrågan. J.

h¹ar e sö¹den h²öran h²te
b²edelögesor. Brantevik

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hörande

sb.

hörane n.

efterfrågan på en vers

2. är e - hör - son¹⁾

hörane ator - hålman
M. f. 94

1) Trö. tillfällig form

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

hörande

hörande neutr.
efterfrågan

dar va nte nod ~
lite de där var g. någon
efterfrågan på dem.

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads län

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hörande
sb.

hörana n.

efterfrågan (på varor o. d.)

der va hörana eta hesta
dä. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingeleås hd

Hugo Areskoug 1963

* hörarepa.
hörariva, -an s.
-or, -na.
redskap vid lin-
beredning.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

höras
vb.

Prct.
hördes

högen han - jöda (skälde),
so - de - hördes där - vä -
nön (att det var någon där).

Mrx 10825 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

höras
vb.

Sup.
hørs

här har nta hørs,
nöd. Här har det inte
försvorts något. N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

Lönas

Lönas pres.

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höras

Pres. sg. hörs

der - hörs inte - nöged.

Nr 4724 Kvarrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hörabara

^xhörbarra s.

gumman som förestod
hörbarningen

№ 312. INGELSTAD

²
O. Kobay

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen. Lund

*hörbarra

hörbara f. ^{sb.}

kvinnor som vid eld torkar
lin

Ar. höratorsa

Nr 4724 Kvärestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hörbredsla
hörabrisla f. ^{sb.}
plats där lin utbredes

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

h¹ör²äbr¹isla eller + hör²bedsla
h²ör¹abr²isla, f. - n, pl.
- br²isor, - nar, t²u rötning
utbr²ett län!

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hörbräk

hörabräg m.

linbräta

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug.

M. f. 84.
1948.

*hördocka

höradöcka f.

fång av beryt lin, färdigt
för spånad.

Nr 4724 Kvarrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hörfö
s.

hörfö

linfö

Nr 46 Onslunda Ingelstads hä

A.P. Onsdorf 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hörfrö

höräfrö
linfrö

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd.

· Hugo Areskoug 1939.

*hörfrö
s.

hörfrö (koll.)

linfrö

Man sådde en näve linfrö
för än en öd inte skulle
gå igen

en näve hörfrö

Nr 3600. Borrby, Ingerstads hd

Borrby

Hugo Areskoug 1954.

*hörnfrö

hörnfrö (pl.) koll.

lörnfrö

hörnfrö tygsta - de ó z a

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

O. Holm

*hörfrö

hörfrö (koll.)

linfrö

(s: de köktad te-
kälva).

Nr 4724 Kvärestad, Ingelsta's hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hör-gårn

hör-gårn n.

lingarn

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Lörlevud s.

h²örahö

hören, som virats ihop
i knutar för att bättre
kunna förvaras utan att
trasas ihop

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hör-kuvud

s.

hōrahō, -ed

linfäste å spinrock.

Nr 4408 Forrby, Ingelstads h³

I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hörhuvud

hörhöv' n.

s.

spinnrockens huvud (där
den färdigberedd linlocken
sättes, då den skulle spin-
nas)

de sätan¹⁾ på hörhöv'ed

M. f. 84 1) sätte den, d. v. s.
linlocken

Boorby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

* hörhuvud
hör²rahò l. hör²rahò, n. - höved,
pl. =, -höwen, på spinarocken
i lutande ställning fäst aflång
och smal lida l. ränna, hvori
häckladt lin lägges, då det
skall spinnas.

Brantevik. G.
Engelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

Nr 305.

I.

*hörhuvudspinne

sb.

höra hospin

ten på hörhuvudet, på
vilken linlocken häng-
des, de den skulle spin-
nas

M. f. 84

(s: där hängde de höra-
Borsby löken på län)

Nr 3600. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1955.

II

*hörhuvudspinne

Enl. uppsg. fanns det
sex "pinne" på hörhuvudet:

(1: sätts piza på
höra hörd)

M. / 84
pizana wa, en, öta
tom o, so, spisa
Borby öpe i.

Nr 3600. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

* hörhäckla

hörhäckla, pt. ---or

linhäcklor

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hörhäckla

höra hägla f.

linhäckla

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hörknippe

höraknivla

linfröhus;

if knivla (*knippe)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

* hörland

hörlän, - - - ed
linäker

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads
Hugo Areskoug 1939.

* hörland.

höralan, - l. d. s.

hinfätt, hinväker.

et höralan hower
de va väkort.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Höralån n. Linaker ^{Hörlund}

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hörlock
sb.

höralög

en höralög

knippe av lin; linknippe;
handfull, visha av lin.

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

O. Håk

* hörlock

h_ör_al_ök, ' - - ' en;

lindocka som vid öppnad
fastsattes på spinnrocken
(vid den s. k. rilen);

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd.

Hugo Areskoug 1939.

* hörlock

hörlök, - - - en

knippa skäktat lin

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

hörakhöed. sin ^xhörlock
ska di' spigas) s.
forts.

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hörlök, - - - hörlök
en s. forts.

hopvriden lockar färdig-
bered (häcklet) lin an
sätta på spinnrockshuvidet
till att spinnas

(s: halva - hören, som de -
vra - höva, när hören
vra - ärny. de - säten på

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Borrby

Hugo Areskoug 1954.

I.

h^orläk

h^oralög, - - - ^{st.} en m.

handfull lin (linknippe)
fär dig beredd aū spinnes
de. va fälva h^oralögen,
som. va bered, som
han. sköle va; sin
säle. de en pro h^ora-

Nr 3600. Ingelstads hd

Borby

Hugo Asplund, 1955.

II

*hör^oläk

höed oc sp^ant^ost.

M. J. 84

Jfr *hörlock

Nr 3600. Ingelstads hd

Borsby

Hugo Areskoug 1955.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hörlåke

höralåke, ---en

linknipa, så stor än den kan
fattas av ena handen, färdig
för spånad;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²
jörna -or
-

hönn 5.

hörn

N^o 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lönn, s.

jöna

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd

Per Larsson 1897 Exe

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höna.

jörna, -an s.

ör, -na.

hörn.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hörna s.

jörn/a, -an; -or, -na

horn, vrå

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hörna s.

hörnja, '-an, '-or, '-na

(yngre form; i äldre
dialekt: järna)

horn, vra

K f 85

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Ake Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hörna

hörna; pl. = or f.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

hörna

jörna, -an f.

de. ligzor här i
jörnan.

M. f. 84.

1948

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

hörna
s.

jörna f.

M. J. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hof

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Körna s.

jörnan

hörnan

3342:1

Nr 5315 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
P. Engzell 1938 Exc.

x hörna
² jörna, b. i. - n, pl. jörnor, -na,
hörn.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897.98.

N^o 305. *y*

hörna, s.

jörnan; b. f. s.

s. 207.

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd

M. Hörlén 1914 Exc.

hörna

jörna, -an, -or

Mr 3817 Käseberga, Ingelstads

Hugo Areskoug 1939.

hörna.

jörna, - an s.
- or, - na.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hä

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*
hörna
s.

jörna

höra

s. 24

Nr 7911 Hammenhög Ingelstads hd

Marie Möller 1887 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hörna;
jörna, - an s.
- or, - na;

M^o 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

härna.
jörna, - an s.
- or, - na.

M 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

hörna

jörna, -an f.

Hörup, Ingelstads hä
Nr 4446. Hugo Areskoug 1847.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hörnd

hörnd; obest. pl. hörnda

^{adj}
försedd med horn; M. f. 66

den stüdem gränt

hörnd, den stuten har vadera

horn; de stüdana voru

gränt hörnda (M. f. 66)

Nr 4337 Trans, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

*hörnek

höranedzor (^{s.}öbest-pl.)
lin kårre

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hörnek

hörn^uek, pl. - - - or

linnkäve (vid störd bundos lin-
stjälkarna samman till små
kärvar, som städdes i rader an
torika på fältet);

Mr 3817 Käseberga, Ingelstads l.

Hugo Areskoug 1939.

*hörnet

h_or_an_ed_z, - - - or

linkärve

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelsta's hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hörnhylla
sö.
J^örnehä^ulor pl.
y. hörnehä^ulor pl.
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd
Hugo Areskoug 1963

hörnskåp
sb.

hörnskåvad (bf. yg.)

(Första leden resp.)

Jfr tavellett.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

²
jörneskäv, n., -ed, pl.
lika, -en, hörnskåp. i.
hörnskåp

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

M 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hörnskåp

jörnskåv, - - - ed

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hōi-repa, s.

hōraivva s: hōraivva
linrepa

s. 206

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd

M. Hörlén 1914 Exc.

* härrepas.

høra riva

redskap använt vid
linberedning

(varmed fröet repades av lin-
plantorna).

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

¹höraruva eller ²hör-repa
höraruva, f. - n, pl. - ruvor, - na,
redskap, hvormed linets förhus
skiljes från stjeckarne. Det
består af ett 6 fot långt bräde,
i hvars midt sitta ^{en rad af} omkring 6 tum
långa grofva järntänder, mellan
hvilka förhusen inklämmas och
afslitas.

ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. 305. 305.

hörrepa
sb.
hörariva f.
linrepa (med denna repes
fröhusen av linet)
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

* hörrepa

hörarinta, - - - an

linrepa, redskap an repa

lin med

en ~ korrwa hörrepa

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

hörariva f. N. J. 84; hörrepa
hörariva f. M. J. 88; sb.
apparat med vilken fröhusen re-
pades från linet;

Nr 4337 Trans, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hörrepa

hörarriva f.

linrepa; apparat med
vilken fröhusen repas från
stjälkarna

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Aronson 1940

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hörrisme

h_orariizma, pl. = ,
- - - en.

blomställning hos lin

M. f. 84.

1948.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

hörsel, -en

hörsel
vb.

ja. förnäm^ore nö^oke da.
nite. e som da skä.
våra me hörselan.
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

hörsel
hörseln (best. sy.)

ja - ha - bpd - so -
där te hörseln.

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoung 1950.

M. J. 58

Lörsel, s.

Lörsel

Nr 5087 Ingelstorp, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

*hörtava

höratäva, - - - an; f.

knippa uppdraget lin

Nr 4337 Tranås, Ingelsta's hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

¹hörälåwa seen + höstava
²hörälåwa, f. i - n, pl. - låwor,
- na, linstånd,

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897. 98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x kōtonesa

kōratōisa, - an s.
kvinnā, som Jockar
hin.

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^xhörtonesa s.

hörat²är²sa

= hörat²är²a

№ 312. INGELSTAD

²
O. Koby

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hörtorreska

höratö^{sb.}regan (best. sg.)

kvinnasom (vid eld) torkar
lin.

Nr 2725 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Hörupaglytt

Hörpaglütana

Hörupbornen, barnen
från Hörup (en och by i
Ingelstads hd, Krist. l.)

M. J. 77

Nr 4501. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Löderup

höratöta m.

hörtötu
sb.

lintötu färdig för spärnad

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

hörnskäv

jörnskäv n.

l. (y.) hörnskäv

M. f. 60.

Jfr Lavelet

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Arskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hörariva

^x hörrepa

l. h^oöriva

f. l. ^{sb.} ~ riva

linrepa (att repa av fröhusen
på lin).

Nr 4724 Kvarrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

*hörtorresa

höra torresa f.

kvinnor som vid eld
lotkar lin.

Hörup, Ingelstads hd
Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

^xhör torresa
sb.

höratorresa f.

kvinnas som vid eld torkar
lin.

Jfr ^xhörbarra

Nr 4724 Kvärestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hörtorresa
sb.

höratöresa f.

krinna som (vid eld), torkar
lin.

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* kōrtotte
hōratōte m. 2. luku järkevaker.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

N^o 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hörätöle eller höntöte
hörätöle, m., -n, pl. -löta,
-na, lintätte.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

7.
N^o 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hörtotte

hörtöte

— lintöti (vid spånad)

(& med dragning åt &);

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

* hörtofte

höratöfte, pl. - - - a

linfofte

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hörtågor

höratågor (pl.)

lintågor

Nr 3600 Borrby, Ingelstads h^d
Hugo Areskoug 1937.

hös.

hös, - lön s.

skalle.

ja felf ju hösten.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelstis hä

Nils Bengtsson 1841.

hös

hös, -'en

huvudskalle

ja ska ge' de po -'en!
jag skall slå dig på skallen.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

^xhö_s.

hö_s, - hu s.

skalle.

ja fetz pu hö_sen.

ja ska je de pu
hö_sen.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hos.

hos, -lu s.

skalle.

han fik pu høsten
o de redit.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hä

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hös
hös, m., hös¹en, pl. obrukpl.,
hufvudskalle, hufvudets äfre
de.

J¹e nun ja hös¹en.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

M 305.

x hōs;

hōs, - en s.

huvud;

han gå nam pu

hōs en;

№ 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hä.

Nils Bengtsson 1933

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hö;

hös, - hūs.

skalle;

han fö; räk^tet

pu hös^h;

3275 Bollerup, Ingelstads hä

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hös
hössem blaui; uttr. dje ~~na~~ ju hössem = st⁹
tän gn.

M. ä hössem.

Onslunda

Ingelstads hd

N^o 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kosenfjös
k²osenfjös, adv., i öfverflöd,
i ymnighet.

k²entan od k²osenfjös äla
h²ärpensnärp.

Ingelstads & Järrestads hd. J.

Per Larsson 1897-98.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

M 305.

hösläpa
sb.

hösläva f.

apparat med vilken hö
släpas samman.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hösläpa
sb.

hösläpa f.

apparat för hopräfsning
av hö

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

hösläpa

hösläpa f.

apparat ²an räfsa sam-
man hö ¹med; drogs av
häst (nyare ord)

M. f. 84

Nr 3600. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Bortby

høsmyløke
sb.

høsmyløka n.

smulformigt høarfall

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

hösmälja n. hösmölke
st.

smulformigt avfall av hö
(söndriga blad, stybb av
stjälkar o. d.)

K. f. 85

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

höst
sb.

höstana bf. pl.

om ~ höstana under hösten

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höst

höstan (best. sg.)

pa - höstan, om hösten

Trol. mindre genuint ^{†)} besydl.
(riksspråkspåverkat). ^{†)} 'årstid.'

K. f. 66.

x) Om årstiden användes på
andra håll i Sydostskåne
även hösten (om ~)

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höst
s.

höst, 1 an

Skörd; Skördearbete.

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd
I. Ingers 1954.

1
...n^u, nar, da, e, höst
sb.
so, d^ale h^öst (skörd-
v^äder, inb^ergningsm^öj^ligh^eter.)
n. j. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

höst
s.

höst

s: höst

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höst

höst, -'en

höbärgning, sädesbärgning
(ej om arstiden)

Nr 3817 Käseberga, Ingelsta's hd

Hugo Areskoug 1939.

höst s.

höst ²
- a

höst

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höst

höstana best. pl.

Höst i betyd. årstiden höst
om - höstana om hösterna

I denna betyd. ätehöst i
vanliga fall

M. J. 94

Nr 5008. Ingelstads hd
Hugo Areskoug.

Smedstorp 1960.

1) höst, -en m.

höst
sb.

1. (tiden för) mejrning, och
inbörgring av sad.

2. årstiden höst; möjl. en från
repr. inkommen betydelse.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelsteds hd

Hugo Areskoug 1963

2) nu en gong i höst höst
(under sist lidna hösten);
ja sa nöm i höst. / sin
va dar ja beda i vänna.
fäl ja hösten.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

1) hör e dé hēsta,

da da har vad ont om

vän^x. N. f. 94.

vän

x sa^o äū man inte kunnat
mala på väntekvernen.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1) høst o høga inbörg- höst
ning av sād och mejning 186.
av sād. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst, h'd
Hugo Areskoug 1963

höst

höst, -hen, -a, -ana

1. årstiden; om hösten;
om höstana.

2. Huggning och inbärgning av
säd; de kan bö höst
höst (besvärliga skördesfä-

(falsk höst ds.)

Nr 3600

Borrby, Ingelstads hä

Hugo Aronson, 1937.

höst s.

hust r.

höst

høst eml. H. A.

№ 312.

Ingelstad

INGELSTAD

M. Areskoug 1922.

höst.

höst, - i b. s.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

höst, s.

höst

Nr 5087 Ingelstorp, Irgelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen. Lund

höst.

höst, -bu s.

de va myor hösten.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hä

Nils Bengtsson 1939.

höst

höstana (best.
pl.)

boda - på - höstana o.
framtiden (våren)

M. f. 58.

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd

höst;

höst, - h. s.

skördetid;

de va om hösten;

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höst;

höst, - luv s.

skörd;

de tår pu hösten.

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höst s.

höst^{en} h_öst, -en
'höst^{en}'
(årstidens)

4347:6

Nr 5414 Kvarrestad, Ingelstads hd
Birgitta Kraft 1946. Exc.

höst m. f. 75.
K. f. 72.

höst

höstan (best. sg.)

(tid för) inbörning av
grödan; g' om årstiden].

de hösta, för de va-
om hösten, buda fölk
Av tröska blom höst. m. f. 75.

1) Framför allt om sädesskörden.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug: 1947

höst r. ; ²-a.

höst

höst

M Areskoug 1926.

Lidens

Ingelstads hd.

№ 315.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hösta
hösta, =, -ad;

inbärja gröda, framför
allt sådesgröda.

de hösta, för de va-
om hösten. han hösta-

lid t. kölen. M. f. 60.
(slog gräs och forslade hem).

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

høsta

høsta, =

inbærga hø l. säd.

høsta klövor

Nr 4724 Kvarrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hösta.

hösta, -ar, -a pl.

-a, -ad.

ala björna skula

hösta.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst:s hd

Nils Bengtsson 1941.

hösta

hösta, =

inbärga hö l. säd;

hösta - blövor.

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

hošta

hòstfa, =, - ad
(inbär̃ga säd)

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1939.

hösta.

hösta, -ar, -a pl.
-a, -ad.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hä.
Nils Bengtsson 1940.

1) h^östfa, = , -ad hösta
vb.

Pres. sg. -ar
" pl. =

inbärja hö (klöver) eller
säd; h^östa kl^övor; h^östa
väjagr^övorna slå och hem-
-forsla gräset vid lands-
Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskou 1963

2)

høsta
vb.

vägsdikona;

gåren (herrgårdens arbets-
folk) høsta, da ñta

félv. n. j. 94. / dar va
mied o høsta. n. j. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskov 1963

höst
v.

höst. met.

skördade

s. 4.

Nr 7911 Hammenhög Ingelstads hd

Marie Möller 1887 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

høsta

høsta, =

inbærge hø eller sæd

høsta. hø bærge hø

n. f. 75

Mustorp Nr 7473. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

hösta v

h²üsta, h²üstar, h²üsta, h²üstad

hösta

Rätt? jfr h²üsta

M. Areskog 1922.

Ingelstorp

INGELSTAD

N^o 312.

hösta.

hösta, -ar, -a pl.
-a, -ad.

avdrjps de va
nor sän faldde
av nor de hösta
ln.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hōsta.

hōsta, -ar, -a pl.

-a, -ad.

skōnda.

du four jēpa me
en da o hōsta.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hä

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

høsta
høsta, = , -ad

... sen, de hadde
høstad ... sedan de
hadde inbørgat säden.

K. J. F. I

Fosterup

Nr 7316. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

hösta.

hösta, -ar, -a pl.

-a, -ad.

vi sku hösta.
hösta.

Nr 3787 Glemminge, Ingelsta's hd

Nils Bengtsson 1939.

hösta
hösfa, = , -ad;
inbärga säd, syssla
med skördens inbärgning.

Hörup, Ingelstads hd
Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

hösta

høsta , =

(syssla med skördearbete;)
inbärja sãdesgröda (l. hö).

de. nyppa lasmé, när -
de. høsta

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

J. Hobbes

høsta in v.

høsta in

bärga hö l. sid

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

høstak } - en, - a, - ana. s.
hø - }
høstak s.
'høstak'

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Tranås. Tug.

höstgille s.

höstajila

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads td
Åke Hansson 1966

M f 85

höstajille

höstajilla, - - - ad

skördegille

(hölls först sedan alltså

inbärgats)

~ hade de inte, fören de

hade ältig (ältig)

in höstad.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskou 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höstagille

höstajila n.

skördegille (då grödan
är inbärgad)

M. f. 76-

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*höstakarl

höstakar m

karl som deltagar i skörd-
arbetet;

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

höstarbete

sb.

höstarbaj n.

skördarbete

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

höstarbete

hösta arbetä n.

skördarbete

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*höstaväder

höstavär n. s.

väder, lämpligt för inberging
ning av säd

den e. gränt höstavär

N. J. 88

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

1)

høsta n.

*höste
sb.

ängsgräs, som blir o^o
høgt och tätt, än det
lönar sig än slå^o det;
slätteräng
de va rikted høsta.

n. f. 94. / so hade han
jo høsta o äna där 2

Nr 5008 Smedstorp-Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

x höste

lozm^oorna (Zing- sb.)
moorna; se detta namn).
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h d
Hugo Areskoug 1963

höstfolk

höstafölked best. 19.

skördefolket, folket
som sysslar med inbör-
sing av säden

n. f. 77.

Nr 4501. Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

höstgille

höstajila n.

skörde fest

M. F. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höstajila n. höstgille
sb.

kalas (förklädnad) efter
sådens inbärgande.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

höstgille

han, va, rda, o,
spåla på h^ästajila.

Men var ute och spelade
på skördegillen

Nr 4501. Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

hösthäck

hösth¹ä¹z¹a (obest. pl.)

häck på höskriinda;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

hösthäck

hösthäcka pl.

sidostöd å en höskrinna.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hösthäck

hösthäjsa pl. sb.

sidvägg i höstkrinda

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

hösthäck

hösthäjga pl.

häcker på höstkrinda

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

hösthäck

hösthähähä; - - - 'an; - - - 'a

'häckar' som monterades på hö-
skrin dan

№ 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby. Ingel-
stads hd, Hugo Areskog 1933-35

Skillinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hösthäck

hösthäfta pl.

sidhäckar till höstskrinna

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelsteds hd

Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höstkarl

höstakar, - - - en, - - - a,
slätterkarl;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hä

Hugo Areskoug 1939.

höstkarl

höstakar; pl. - - - a^{sb.}

karl som hjälper till vid
sådesinbörning.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h:d

Hugo Areskoug 1963

høstalás n.

høstlass
sb.

lass med hø (kløver) l. sæd
vid inbærgning

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höstaläs n.; pl. = ; höstalass

lass av hö l. säd,
som inbärgas.

dar - by 53. flera
höstaläs. M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

höstlass

höstaläs, - - - ied, =

(lass med hö l. sad, som
inbärjas);

de största ~;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads län

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höflass

höstala's, ---ed

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hä

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höstradan

höstradan best. 99.

gräsväxt på äng som
slås och inbärgas

N. J. 79

Smedstorp

Nr 5008. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

höstslakt s.

höstslat, -en

M f 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höstvagn

höstavvagnen (bf. ^{sb.}sg.).

höst- l. sädeskranden.

R. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

höstragn s.

höstarevin

K f 85

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höstvagn

höstvägn, -en, -a
hö- eller sädeskrinda

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hä

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höstvagn

höstavöjn m.

höstkrinda

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

höstavagn

höstavagn m., - - - a;
höstkrinda.

M. f. 75

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug, 1947

höst¹av²er eller höst²träden
höst²av²er, n. i. - hd, pl. påttas,
vädurlek, som är gynnsam för
skörden.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

M 305. ⁷

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

¹ hōstänge, n. - d, pl. lika, - n.
hōstänge ² hōstänge
hōstänge. J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. M 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höstänge, -ad

höstänge
sb.

höskulle

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1965

* höstänge

höstänge, - - 'ed

= * stänge, * hjälle ;

se dessa ord!

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hq
Hugo Areskoug 1937.

höståga n.

* höstånge
sb.

höstkulle, höloft (stundom
bestående av lösa stänger
lagda över bjälkarna i tak-
resningen över losen)

Jfr simplex * stånge

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höta

hödp, höjta

pres. sg. -or

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

höta

höda , höta (L.)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hä

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen. Lund

höta
vb.

höda, hüta

Pres.-sg. -or

n. f. 94.

Jfr truga.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Pret.
höta

höta
v.
forts.

Pres. sg. hötor
(med handen)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^{höta}
hö²da; hö¹dor, h²ult, h²ult,
part. endast i n. h²ult, imperat.
hö²d; hö²ta, lyfta armen mot
någon till slag. i.

sta² inte o hö²d, ²udan ska
du se sla.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. N^o 305.

höta

h_öda, h_üta l. h_öta

Pres. sg. h_ödor

han h_öta mer h_änan.

M. f. 75-

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Arskoug 1949

hötjunga s.

hötjunga

M 195

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höjuga

højuga, -'an, -'or;

Nr 3817 Käseberga, Ingelsta's

Hugo Areskoug 1939.

höjunga.

*höjiva, -an s.
-or, -na.*

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hä

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hofsýva - or

höfjuga s.

höfjuga

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hötzinga

hötzinga f.

(högaffel)

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

hötjuga.

höfjiva, - an s.

- or, - na.

Nr 4034 Ö. Ingelstad, Ingelst:s hd

Nils Bengtsson 1941.

hötjuga

hötjuga; --'an; --'or;

hötjuga (J. O.), 1 gång

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höjuga.
höjiva, -an s.
-or, -na.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hötjuga.
höfjiva, - an s.
- or, - na.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hä
Nils Bengtsson 1939.

höjtjuga.
höftjuga, -an s.
-n, -na.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hö
Nils Bengtsson 1938.

hötjuga

hötjyva f.

högaffel

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

hötjuga

höfjyva . -an

Nr 4213 Ullstorp Ingelstads hd

L. Ingers 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hötjuga, -u, -tjuga, -na. s. hötjuga s.

'hötjuga'

№ 317

Ingelstads ha.

E. Bruhn 1927.

Francis. Aug.

hæfziva, -u, -fziva, -na. lötjunga s.

'lötjunga'

hæfziva, -u, -fziva, -na

№ 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Francis. Ing.

höjuga

41

höjuga

Nr 17754 Hannas Ingelstads hd

Göran Hallberg 1977

höstjunga f.

höstjunga
M. J. 88;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kötjuga,
höfjiva, - an s.
- or, - na;

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hötjuga.
hötjuga, -ans.
-or, -na.

Nr 3787 Glemminge, Ingelsta^ds hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hötjuga.

höfjiva, - an s.

- or, - na.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

hötjuga

hötjiva f.

Nr 4724 Kvarrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hötjughorn

hötjughorn sb.
pl.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

hö'tjuguskäft
sb.

hö'tsyveskäft, - - - - ad

skäft på högaffel

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Arskoug 1963.

+ hötyg

hötyg, n., -ed, pl. pallas,

eg. hötyg; hö.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. n. 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

y.

hölla.

höda, hödor, -a pl.

hytta, hytt.

had hödor du for.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

höfl

hövlig
ag!

n. j. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd ;
Hugo Areskoug 1963.

hövlig;

höfli a.

han väi so

höfli ;

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hövlig.

höfli a.

han e so höfli.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hä

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hövlig;

höfli a.

han e so höfli;

M 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

x töväl s.

höväl - a (n.)

pep som surras om
klöverlass för att hålla det
tillsammans.

№ 312.

INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

¹
hövel, m., - en, pl. - a, - ana,
x hövål
rep aū linda om eū hōlass.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

N^o 305.

7.

x hövävel

{hövävel; pl. -'a vb.
hövävel

långt smalt rep, som
surras kring en hölars.
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

* hövävel

hövävel, -len;

rep som snos om hölasset för
än hålla höet samman;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoue 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hövåvel

hövåvel, --'en

rep an surra om eu hölass

v: di de snörda läsed

ml;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*höväl.

höväl, - hu s.
- o, - na.
rep, värmad hö-
laset ombindes.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hä

Nils Bengtsson 1940.

* höväl

höväl m., -! en M. f. 66, N. f. 84;
rep som snoddas runt om hö- l.
halmläss;

--- en höväl, som de snårda
runt om låsad (M. f. 66)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^x höväl.

höväl, - hu s.

- a, - na.

rep, varmed man
binder cu hölar.

№ 3292 Hannas, Ingelstads hö

Nils Bengtsson 1937.

*höväl.

höväl, - hu s.

- a, - na.

rep varmed hölassel
om bindes.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hä

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hövål

hövål, -hu s.

-a, -na.

rep, varmed hö-
laset ombindes.

di skula brya hö-
vålen om - läsed.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hä

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höväl m. "sträng" + höväl¹

Onslunda

Ingelstads hd

N^o 1211.

Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* höväl.

höväl, - hu s.

- or, - na.

cl. höväl.

rep, varmed hö-
lars et ombindes.

Nr 3787 Glemminge, Ingelsta's hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^xhövälla s.
hövälla, -n, -välör, -na. s.

ref. som på tvären
virades om södes-
höllasset för att
hålla lasset kvar
på ragnen?

M 317.

Ingelstads hd.

E. Bruhn 1927.

Trans. Teg.

x hövåvel
sb.

huvål

rep som snos kring hö-
l. sådeslasset.

R. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hövävel
sb.

hövävel

långt rep som snos kring en
hö - l. sädesklass.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

M. f. 75.

hövvel
forts.

hövvel

M. f. 60 (denne uttalade
också hövvel)

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hövävel

hövel l. hövel

hövel o. lasmé

O. Hoby

Nr 2725 Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i.

i interj.

i ju bevärs.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hä

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

z (trogetst.)

z
prop. av.

z (trogetss.)

inga z inne i

n. f. 85

Ullstorp

Nr 7473. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960.

1

1) vid tiotal till flera

2) " " " en, som man
vill visa höfslighet, t. ex.
av barn till föräldrar;

Ordet synes numera i stor
utsträckning ha ersatts av ni;

han i hoga st enad
(fader till söner).

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1)

z ; tryckor. z ;

z
prep.
adv.

den va dr z snäk, möe (i
 tal med) / so statta de änzkla,
 *) so hösan hände i
 de stafjlv o plöka, döm i döm.
 (om hästar, som sökte befria varandra
 n. f. 94 från gnetter). †) Repu-form.
 Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd^s

Hugo Areskoug 1963

2) nön göy blör z prep. adv.

der väl non sorts vönz
red (omslag i händelseut-
vecklingen). N. f. 94. / de
va spända i (om delar av
en hjul). N. f. 94. / ... en stén
de hade borad hül. i. N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3)

--- lid, som där i
prep. av.
va tjärna, i något av det
tröskade (jämta föröreningar),
som innehöll ren säd. n. f. 94 /
de hite ja knäft i märkan.
De (brängarna) hittade ju knap-
past ut på åkrarna (i: under
mörka senhöstmorgnar).
n. f. 94

Nr 5008 Smedstorp Ingelsta's hd

Hugo Areskoug 1963

4) mit i nötan. i
prep. adv.
n. f. 94. | de fa srefsad
i, döm där. n. f. 94. |
än ha där zo vad snö *)
o is, i. n. f. 94. *) Repu-form
I-s.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i.

i intey.

i que beväs.

Nr 3787 Glemminge, Ingelsta^ds hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

7

obj: form ær, ær
är;

form.

är. vid tilltal till en per-
son, t. ex. av barn till
föräldrar, åtminstone
i äldre tid; numera i
samma funktion även nu;
här har r värde ä;
(dotter till fader);

nr 3817
Kåseberga, Ingelsta's h

Hugo Areskoug 1930

i

h ; svagtr. h, h
prep.

håred står h en
por (håret står i
en enda hårva).

S. B. m. fl.

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1920

5)

fūiled ska ha prep. a dr.
hū - ē - se (3: skau
dia). n. f. 94. / ēn litor
2 mīlan (pr mil). n. f. 94.

Nr 5008 Sniedstorp Ingelst. h d
Huge Areskoug 1963

obj.
er trykest.

er trykesv.

säten, er nér o vilans
er! n. j. 94.

1. er 1. mon.
pers. pron.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst, hd

Hugo Areskoug 1963.

i
prep. adv.

de, hada, döktra
lömör o. stöpa, i. De
hade rymliga fickor an
stoppa (säden) i. n. j. 94. /
2. västor - på västerut. n. j. 94.
där ranor - tsilan ned
2. där bätzan. n. j. 94. / de
trula - öf - ad, de bär börs

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

)
kana i rōna i
staka (sā aū de bildade
runda stäcker; se närmare
u. 3. trilla vb.). n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

2

J
pron.

J äldre språk vid tilltal
till flera, vare sig man vid
tilltal till en säger du
eller ej.

dän ¹⁾ l^ez^en, 2, val öm
2, skolan? Den läser ni val
om i skolan?
Borby 11. 11. 1844

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

Konan, 2. hä J
föbäd der, nere? pron.
Kan ni ta havsbad der nere? forts.
(vid t istal ti flera, som
man g duer)

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954. M. f. 84

1 Med 2 avsigs medde-
Borrby laren och hans familj.

i
prep. adr.
r; svagtr. r, r;

r - g^aved på grⁱsen.

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

2

2; svagtr. 2

pron.

de. va, en. färli
hvisasyn 2 hölen!

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

1) väsen Hugo Areskoug 1948

1)

2 (tryckst.)

2 (trycksv.)

1. i
prep. sv.

2. tí ar / areskögs dräng
K. y. 85. / 2. ysta. Aresköungs
i ystad dräng.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Aresköug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

1. i
prep. adv.

ta 2 märken

med dragare och åkerbrukes-
redskap bege sig ut på
åkeren för att arbeta.

...kär (kølkär) som de köga-
i o värma i. R. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. $\frac{x^2}{ab}$

2

ej, icke, inte
Nyttjas i vissa affektladdade
uttryck l. förbindelser, ofta
vid betydanden.

ne mån é ed é. "Nj mån
är det ej" (Nj missem, se är
det inte). S. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1966

2

3. J
pron.

(slöt vid tilltal till flera).

jören - 2 - so? Gör ni
det? J. f. 85. / frysen - 2
nta här? J. f. 85.
Jfr ni.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1 , swagtryck 1 , 2
en kl^os me tija 1 .
nerh 1 1 1 (äⁿgen) ;

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

1; språktr. 1, 2. i
prep. adv.

de spridda värma i
önan, de sprutade
värme in i ngn.

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

O. Holm

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

z; trycks. z, z

i
prep. ado.

de - höjkor. z - jöran (ner i jorden)

z - värden, i världen

ja - giff. av. den zna

stuan i, den zra. - krypa

z - tré, krypa upp i träd.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

eder ^{pron.}
pron.

är

pers. o. refl. pron.

m̄ b̄aren är od me - ödz!
som ni b̄är er åt med hästar
(M. f. 68); bryn - är - inte om
led! Bryn eder inte om det
(tjuflera personer) M. f. 68;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

i.

i intej.

i de har ja
luta lert.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1940.

4

4

94

berars;

int. vj.

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

J
person.

1 , 2

Vid talsal till flera
eller stundom som hörlig-
hetspronomen till en person.
(barn till föräldrar, yngre
till äldre). Trost. är nu nu
vanligare. n. trosten me,

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ni förtrottar mig.
(Ja uppger sig
M. f. 60 som prikel
ha sagt till en trolldoms-
kunmig kvinna).

J

pron.

fots.

Nr 4501, Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug: 1947

r; svagtr.
r, r;

r
prep.
adv.

r. albo härad, i Albo
härad. M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i prop.

L

"am del va i båt ana
ala ..."

sv. l. III : 3 : 15

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd
Per Larsson 1897. Exc.

sasons. gya 2,

börbe, Gya, döner Lis

Lassen i Borby

M. f. 75.

i

prep.
forts.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

2

so. Konan, 2. s^äla
èda, av d^öm. S^o kan
ni själva äta av dem. / ha. l.
n. f. 77. / d^öd 2. bräken
om? Vad är det
ni bräkar om?

Nr 4501. Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

nu hj³tsen e vel, 3
forts.
dugor an (vid t³rtal t³ fl³ra)
M. f. 68
kunan e skäfa den öse?
M. f. 68 (t³ fl³ra ynglingar);
di' konen e vel v³da ja
v³d, det kunnan 3 v³l veta, (au)
j³ vet (M. f. 68) (t³rtal t³ fl³ra)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²ija; ²ijar, ²ija, ²ijad, ²ijad,
imperat. ²ija; säga ²I ^{v.}liu, an-
vända ²I som tiutalsord liu.

²ija me hnté, se du.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98

N^o 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

i bād.

i bād

dräktig om hund.

hym e i bād.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hä

Nils Bengtsson 1939.

i - bjude
i bjude (K.f. 84)
erbjuden, som fån anbud,
ja. våd i bjude, jag var
erbjuden det; nu é du ed
i bjude, nu är du erbjuden
det;

Nr 4337 Trans, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 blån
stundom

1. 2 bland
a. d.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. i bland
prop. adv.

2 blån;

trogetw. 2 blan

... ñta 2 blan - de -

fätra folken i nte bland
de fänsiga (människorna).

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. Bd

Hugo Arskog 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ibland

iblan

ja. b^{er}. öpsät. p. s. na
iblan, jag blir retad
på henne ibland.

han. kona. svärsa iblan

Nr 4563 O. Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

2)

i bland
prep. ad.

de komor nök
id, i blan - fölk, de
spörjas nök (det blir
nog allmänt bekant).
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

iblant

¹
iblan¹, avv., ibland.

ha du ä² ä² v² ä² r² e² d² i² b² l² a² n² d² i² f² o² r² ?

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

J.

ibland

ibland

prep.

dar komh vá non þærne
~. (o: bland agnarna)

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ibland

ibland

prep., adv.

M. j. 66

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ibland

ibla'n

prep., adv. (rumsbetyd.)

--- nar. da'r, va - lid -

va'rme (glöder) ibla'n (o: bland

askan);

Nr 4337 Trans, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ibland.

ibland.

han e äri ibland
folk.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hä.

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ibland

Se ibland.

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ibland

adv.

2 blån

M. J. 75

Nr 7473. Ingelstads hd

Ustorp - Hugo Areskoug 1960.

ibland
adv.

iblan

han fuder öp iblan
(i: föde upp hästar).

nar, de va. lidad me-
rut, mota de. ta.
körn iblan.

O. Hobus

Nr 2725

Ingelstads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

blån

ibland
prep.
adv.

... blån vörda elor
hämajörda (om bys-
hängslen J. M. f. 75;
... en fjärne blån, som
väksor på den len M. f.
75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

iblan t. iblan ibland
prep. adv.

de - töge - ad ja iblan
driftsad.

de - tögead ältid iblan
driftsad.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 blån

stundom

i bland
a. s. s.

dan - för (Dagen innan)
2 blån. H. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ibland;

ibland adv.

ja e' anta nidk

ibland folk.

A. L.

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

blån

ibland, bland.

ibland

Onslunda

Ingelstads hd

N^o 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

iblån

ibland
adv.

de, blena, häkelse

iblån de blandade

hækelse ibland.

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug. 1956.

iblä́n

^x iblä́nd
prep., adv

ibland, bland

so. la₂-ja₂ - mäla

en safs, sé iblä́n (s:
bland det "övriga kreaturs-
fodret). M. g. 58.

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x i bånd
adv.

2 bän

Jutr.: l_ua, 2 bän springa
i flock tillsammans, särsk. om
hundar

tysorna l_ua, ösa 2 bän

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Borrby

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* i bänd
adv.

ben

Intr: lua e ben ,
vara löpstk (brunstigt);
t. ex. om katter, hundar,
harar.

M. g. 75

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

i blöt

rblijd

Inter.: ledza ~ rblijd
(vid byk)

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

* i böde

r. böde

som får anbud om ngt
(t. ex. giftermål)

halm, va, r. böde

Nyare: tébyuden.

M. G. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd
H. Areskoug 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

icke

itza

dar hade ja vel itza bra,
där hade (väl) jag det bra, det ma
jag säga (M. f. 68);

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945. 8

icke

isje

s: isje

s. 206.

Nr 6196. Valleberga, Ingelstads hd

M. Hörlén 1914 Exc.

i che.

iffr̄ adv.

de skula iffr̄
ta s̄än.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hä

Nils Bengtsson 1940.

²
efgh

icke

icke

Smedstorp

№ 312.

INGELSTAD

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

icke ;

iff ad.

N^o 1933:1 Ullstorp, Ingelstads hä

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

icke.

iffran adv.

i h^atan iffran.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

izja

icke
adv.

Blott l. oftast i emfatiska
uttryck, betydanden o. d.

dr. vid izja - käten.

K. F. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

etza

icke;

de ve' etza gūdana;

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

icke

ijse

Synes vara ²lämligen ²sällsynt

ijse nun? icke någon?

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

icke.

effe
H

de jefz indom effe
han seu.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hä

Nils Bengtsson 1938.

icke.

ijzh

de byff väis ijzh
bät or.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

icke

ifjella

efter vad det förefaller, användes denna
negation mest efter emfatiskt
predikat; han é ifjella did (efter
en påstående sats som ett bekräftande
tillägg till denna, han é riđy, han
é ifjella did);

N^o 2725;1 Skillinge i Ö. Hoby, Inge-

Skillinge stads hd, Hugo Areskog 1933.35

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

icke.
effa negat.
de va fän effa
stuidan

№ 3292 Hannas, Ingelstads hö
Nils Bengtsson 1937.

icke

itza

(Tålseynt; i regel inte [nta])

di. vrd. itza händan!
det vet icke tusan!

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoung 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rdá

í dag
abr.

nú e da brá for rdá.
Nu har jag gjort någ for
í dag. N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

idé
sb.

idé; pl. - i or

niggzor o. idéor infall
och idéer, m. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

idissla
vb.

idissla, =

Nyare ord från ropr.

För tugga + drap.

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

idissla
v.

idissla

Pres. sg. - - ar

Lent lån från riksspråket (så även i andra socknar). Genuint: tuga u driv "tugga dröp".

Borrby Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd M. J. 84
Hugo Areskoue 1954

idissla

v.

idissla, =

Nyare ord; genuint
foga, drív; se
u. dráp

M. f. 00

Nr 4800, Ingelstads hd

Spjutstorp

H, Areskoug 1954

^x z'ett
adv.

z' ét

osynligt, utan avbrott

da (arbetet) går z' ét.

N. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

ifal

ifal
(= om, såvida)

so. skola. de. sa. hd. kräsa,
ifal de. fyra. kniv. i. månen
(X. 7. 84)

ifal. ga. skola. ga. o. förmla
(stötta mot, fada inkall) pa. nod.
vis, l. där. nun, som här. id?

M. 7. 58; Nr 4337 Trans, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

* i far

2. far

om sugga: dräktig

M + 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Åke Hansson 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^x zfär oböj. predikativt

(lifär?)

dräktig, om sugga

kaem e zfär.

Numera tröj. helt l. nästan
helt ur bruk men välkänt
ar äldre personer. - M. f. 94.
I stället dräkte.

Smedstorp. Ingeletas ht

H. 1913.

ifär
adj.

ifär

dräktig (om sugga).

sögan va. ifär.

Jfr färja vb.

Nr 2725 Ö. Hoby, Ingelstads hd

^x ifar
adj.

ifär

dräktig; om so.

hum. va. r. fär o.
skola. färja. M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

2 fför

2 fför
abr.

Nr 5008 Smedstorp Ingelsteds hd
Hugo Areskoug 1963

efför

efför
adv.

efför koner - ja - betor
(o: sköta mina sysslor).
K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

effjör

effjör

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

2ffjör

2ffjör

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

ifjör

ifjör

ifjör bejits - ja - me,

ifjör klarade jag mig un -
dan.

Hörup, Ingelstads hd
Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

vffår

iffjör

han. f_ila fört ar
vffår, M. J. 04.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

ifrå.

ifrå l. ifrø

ifrån

huru l. nere - ifrø fzevnye
(Köpinge).

ja - vid - ad nita, har -
han l. kömen - ifrå.
de - loka - ifrån, de lochade
från honom (f. v. pengar).

1)

zfró l. zfrá
frán, zfrán

* zfrá
prep. av.

der - kom - ädzakvigor
zfrá ýsta o - zgrýpta -
ädz / zfrá sténan (eu område i
Onslunda tr.).

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

2.)

* ifrån
prep. adv.

... där du va

kömma ifrån ... verifrån de
härstammade. / ja - tjénor -
ed, ja, när - men, ja e -
läyor ifrån (befinner sig
länge borta från mig).

K. N. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ijfrå

ijfrå

(ijfrån)

K. g. 66.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

1) ifrå l. ifrå

ifrå
prep. adv.

ifrån

de komor vel ñta ut-
rikes⁺ ifrå ? / lator
n. f. 94. / ifrå flägabrö.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

2)

koma i frá / ^{x i frá}
prep. adv.
di' va læyor i frá, set
laj læyre borta. M. f. 94. |
za ha ñta talt, tu na (ta-
let med henne), s_{yn} hum kom
i frá stælad (læmnade gården).
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelela. s hd

Hugo Areskoug 1963

3)

2 fra
p.p. adv.

2 fra trydahlölad
från Trydahället. n. f. 94.
de dro ti. döm fökta (fukt)
2 fra bönen (marken; om torn-
stycken, som satts i stack),
n. f. 94. | 2 fra början, n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Träslåstads hd

Hugo Areskoug 1963

ifró
(ifró)

^x ifró
mep.

de lokad ifró na,
de lokade det frá henne.

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

* ifrå

ifrå

so sâlde han di
ifrå sa° sâlde han
från det (en del av

Nr 3317 ~~ben~~ ~~reberget~~ Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

xifrå^o

xi
frå^o

X. j. 66.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947

* ifra°

ifra°

ifrån

da jtz ifra° den en
te den anrh.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 frö
frän

^x 2-frö

prep. ad.

M. y. 79.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

* i frö

efrö l. i frä
i frän, från

han - kom - i frö - en
bönagär. Han kom från
(härstammade från) en
bondgård.

N. L. 73. Nr 7315. Tryde, Ingelstads hd
Hugo. Areskoug 1959.

Tomelilla

* ifra
prep.

ifra

från

ifra - från o. t. säks.

Från kl. 7 (på morgonen)

och till kl. 6 (på kvällen)

n. f. 75

Nr 7473. Ingelstads hd.

Ullstorp - Hugo Areskoug 1960.

* ifrå

ifrå
ifrån

här kommer den ifrå?

Var kommer den från?

M. J. 58.

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ifra
prep., adv.

ifra

ifra, fra

M. f. 00

Nr 4800, Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Spjuts torp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ifra¹, adv. ifrån.

x ifra

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

N^o 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ifrån
ifrån

*
ifrån
prep.
adv.

... löjtemåna ifrån
måsana.

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

O. Holy

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ifrå

ifrå

ifrå

m. f. 60.

(i) från
m. f. 60.

då tän de nösigana

m. f. 65. (testiklarna) ifrå dom

(i: vid kastrering av tjurkalvar).

m. f. 60.

huv. l medan bys. ifrå,

hon är kommen - från
en annan by. m. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han l. rfr
en än län sögen.

M. f. 60.

ifrå
forts.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

efrá l. efro ifrån
liffrån
efró me från mig.

Hörup, Ingelstads hd
Nr 4446. Hugo Areskoug 1847.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ifäl(n)

ifra'

kont. vok.

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd
I. Ingers 1954.

ifrån.
ifrån prep. o. adv.

ja ve anta hem
än ska föu ned
ifrån.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

ifrån

från

"från barnhälsan..."

Sv. d. III : 3 : 15

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

ifrån
ifrǻ l. ifrú́ l. afró; ^{alla former} hos M. f. 68;
prep.; adv. ifrú́ vos från oss
(M. f. 68)

de va luft, liksom de gitz -

ifrǻ; M. f. 58

(betr. betyd. se u. löpt)

ploka, nu ála fjærllana
(körtlarna) ifrǻ! (K. f. 84)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ifrån;

ifrån obet.

ifrån bet.

han é ifrån de
symplic byna;

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ifrångången.

ifröngönd

bröd e ifröngönd.
när skorpan lossnat
från matten.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads h.

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ifrån laget.
ifrånslädd a. u.
om bröd, när
skoyran skilt sig
från matten.
bröd e ifrånslädd.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

ifrån laget.

ifrånsläd a. n.

om bröd, när
skorpan skilt sig
från mallen.

bröd e ifrånsläd.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ifråspikad
eg.

ifråspikad

eg. "ifråspikad", genom
uppspikade bräder skild
från själva stället; om en
mera provisorisk folkäte.
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

i fräsöld
adj.
fräsöld; pl. -ä
fräsöld (t. ex. om jord).
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963

fräsäld

fräsäld (pret.
part. obest. n. sg.)

fränsält

Ek. f. 66.

Nr 4499 Hammenhög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

ifråvärt

ifråv_äv_ist_{or}

"frånvärt"

di' e - en ~, det
har man värt ifrån
(om ett äldre bruk).

Hörup, Ingelstads hd
Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ifyllas

ifyllas

M. J. 84

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug.

1951

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2föl

* ifäl
adj.

Individueet av. 2föl

Oböjl.; blota predikativt;
dräktig (om stö).
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

eföl
dräktig (om st.)

ifäl

m. f. 66, A. f. 84;

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^xifäl

a.

ifäl
dräktig (om ston)

M. f. 00

Nr 4800, Ingelstads hd

H, Areskoug 1954

Spjuts torp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 fól, 2 fól, 2 fól ^x ifól
/ adj.

dråktig (om stö)

(oböjl. o. blotpredika-
tivt). K. V. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

2föl

^x 2fål
adj.

dräktig (om sto)

mären e. 2föl stoet
är dräktigt

M. f. 79.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

* ifäl

rföl l. rföl
ad: draktij om sto
mären l. ~.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1937.

ifäl

ifäl

dräktig omsto.

M. J. 58-

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* ifäl
adj.

ifäl
dräktig (om sto)

Nr 2725 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rfól l. rfól.

^x ifäl
ad.

dräktig (om sto)

M. f. 75.

hum v. va. rfól. m. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

iföl

ifjöl

(dräktij om sto)

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hc
Hugo Areskoug 1948

zjöl

zjöl

dräktig; om sto

Bencestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

igla pl. ; iglana bf. pl. ^{igal}
_{sb.}
blodiglatna)

de - dor - iglana de -
töa - dö_lihed (värk)
a - t_änen (om igler som
botemedel mot tandvärk).

K. 85
Nr. 10529 Onslunda, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1966

igel

igla, -ana (pl.)

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igel

ìgla (obest. pl.)

(N. f. 84)

(blodiglar)

Enb. uppgift gingo för i tiden
kvinnor omkring på landsbygden
och sålde blodiglar;

Nr 4337 Trans, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igel

igzal l. igzal; pl. igla
blodigel l. hærtigel

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

igel

igla (obest. pl.)

(blodigel, hästigel).

M. f. 75.

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

Hugo Aronson 1947

igelsvin

^x igelsvin
sb.

igelkou

(Gennint?) My. säkert icke - När en
kontamination av igelkott och
R. y. 85. pinasvin. I.I.

Jfr ^x pinasvin

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

)
kvalen igan yn ^{igen}
_{av.}

kvällen på en dag före
gårdagen till den dag
man talar om.

da va - kvalen - igan
yn. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

..Hugo Areskoug 1964

1) Åv. zjén. Formen tycks igen
av.
vara ganska sällsynt.

so. far. han. dom. nta zjén.
n. f. 94. / de. yk. zjén (om
döda). n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

1) zjín, zjín

zigen
adv.

e. da. sá akáved (sá
bráðskand), at du ska
ostá zjín? / dén fulla. du.
zjín. K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

2)
nå fa. or. röm^{igen}la adv.
(svira, festa) yin.
K. f. 85. / l^yttzelatvis gar.
da. gvor yin. K. f. 85.

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

yn̄,

igen

yn̄ l. yn̄.

so. gār. l. d. vel yn̄

han kom. tebāga

yn̄; ja ha. gā-

yn̄ (tiss gods) po. ānna

hol. ska. nu. di. l. l. gāled. yn̄?

Hörup, Ingelstads hd
Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igen
forts.

gaa gytz. huum te
mida o. so. osta
yn. i. september manad
skola. da. va. udvyst,
te. da. b. kalt. yn.

Hörup, Ingelstads hd

Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igen.
ijén adv.
de kuma ijén.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

so. kom ja
häm yin.
der lyste yin, det blev
lugnt väder igen.

igen
forts.

Hörup, Ingelstads hd
Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igen arr.

gin

"flyddad gin"

'flutet igen'

So. L. III : 3 : 16

Nr 5567. Löderup, Ingelstads hd

Per Larsson 1897. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igen adv.

iginn 'kvar'

"ha häften au foed iginn"

4347:6

Nr 5414 Kvärrestad, Ingelstads hd
Birgitta Kraft 1946, Exc.

igen

yn̄ l. yn̄;

han komor, v̄ sn̄art
yn̄?

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

igen.
ijén adv.
dar bør ente med
ijén.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hä
Nils Bengtsson 1940.

(forts.)

igen

der vä én yn.
Det fanns en kvar.

M. f. 87

Nr 3317 Välleberga Ingelstad's hd
Hugo Areskoug, 1962

Välleberga

igen

igen

M. f. 94

Smedstorp
1951

Nr 5008 Ingelstads hd

Hugo Areskoug.

1) zjín, zjín

igen
adv.

Av. 'kvar' (se ex. lepp 2).

där e én, som e läjor ida,
zjín (som är änne längre,
ute i släkten; yttrandet fällt
om en släktmedlem). M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstaås hd

Hugo Areskoug 1963

2)

igen
adv.

de e lågor

2 stä, yin. Det ligger ännu

längre borta. n. f. 94. /...50

der va ñta stäbana yin

... så att inte ens stjälkarna
på kålen var kvar (after kål-
fjärilns härjningar). n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingeletads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3) ryn

igen
adv.

då ska de bli färdiga
ryn. Då ska det åter bli
färdigt (i landet). N. f. 94.
de va äldre ryn. De var
ännu äldre. N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoig 1963

4) da e val mied rigen
élra, ryin (ännu mycket
äldre än det ryss om talar).
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelsteds hd
Hugo Areskoug 1963

)
da. lyntas fört. zjin. ^{igen} adv.
det blev snart åter lynt
(för blåst). n. f. 94. |
hvar. e. zfol zjin. n. f. 94.
skole. da. ga. mer på.
nöm (om grisen skulle bli tj.
rare), so. far. ja.
riya zjin (s: till retrinären).
n. f. 94. Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

)
läs-yn igen
fab.
om nybakat bröd: sjunka
ihop, "sätta sig" (brödet
var för grovt).

da i skola - läs-yn.
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igen

ny¹_~n

n¹_~ ser, da, n¹_~id, som-
han, skola, vidra, se

ny¹_~n

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

igen.
jén adv.
han kom huta jén

Nr 4036 Övraby, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1941.

igen

ryén l. ryín

so rjz húnan po
rúiden ryín rínast.

förud rjín, ända tíðque.

Nr 3600 Borrbý, Ingelstads há

Hugo Areskoug 1937.

ryén l. ryín, yén igen

gå, ryén gå igen
(om avlidna, som spöka)

forts.

Man slog ner skpäler
kring boningshuset eller
saddel linfröt för att hindra
en död att gå igen

M. f. 84

Borrby

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

igen
adv.

ijén

di ragar i hópa stórt ijén
= de bágra äter en stor gróda.

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd

I. Ingers 1953

igen
adv.

ijén

de ha di merad ijén
välk^ömen ijén!

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd
I. Ingers 1954.

igen
adv.

ijén

ha vá de nú ijén ?

Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd

I. Ingers 1953

igen

zjén, zjén

da. sprant. iz z. sén
zjén

Benestad Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

igen

^{x)} rj¹en, rj²in

Äv. kvar!

dar e nuna,

^{x)} M. f. 66. som hat dom.

^{xx)} M. f. 76. några, som haft
den ¹⁾ kvar (som behållit
dem) M. f. 76.
²⁾ varmblodshästar.

Nr. 4499. Hammenbög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igen.
jén adv.
han kum jén.

Nr 4037 Hammenhög, Ingelst.s hd

Nils Bengtsson 1841.

igen.
ijén adv.

han kum^or ijén.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igen.

ijén adv.

so jeh de väike
pou ijén.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hä

Nils Bengtsson 1939.

zjén

igen

hēstan han, krala, öp
zjén. Hēstan han kräv-
lade sig upp igen.

n. f. 75.

Nr 7473. Ingelstads hd
Ullstorp Hugo Areskoug 1960.

igen
 M. f. 61
 yjen } M. f. 88; yjen M. f. 68;
 m. f. 68 yjen M. f. 68; (vanlig form)
 (äter, m. f. 68) Sv. kvar, som återstår
 (se ex.)

nu e. de. hēlad yjen, nu
 är det åter "helgdag" (store kyrk-
 lig högtid); v. ble. snärt gōa
 vānor yjen; so skole ja gōa did-
 yjen; ja far gōa nēd yjen;
 hēdyjen ut igen, åter ut M. f. 68

Nr 4337 Trans, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igen
forts.

hor. möd blör - ed
nu yn (3: an betala) (M. f. 68)
M. f. 68; so resta den yn
o. fröde han. hade. vad. på
krulid (på krogen); M. f. 68
lö. dom fa doras. homör yn
(M. f. 68); där. é et strög yn
hndän (M. f. 61) (en "strök" kvar)

Nr 4337 Tranås, Ingelstads hd

Hugo Areskov 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nå e. der. b̄ara ^{igen}
en yj̄n, nu är det bara
en kvar (m. f. 61);
fortb.

öp̄yj̄n, upp igen, åter upp
(m. f. 68); der. e. b̄ara en -
lidan r̄impa yj̄n, det är bara en
liten åkerrensa kvar (m. f. 88);
de. skola. b̄ort i kv̄il. yj̄n
(m. f. 88);

Nr 4337 Trans, Ingelstads hd

Hugo Areskov 1945-6

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igen;
ijén adv.

de bör brä ijén;

N^o 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igen.

ijén adv.

han jer lanta bort
äblad för en har
päran ijén.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd {

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igen;
 ijen adv.
 han kum änta
 ijen;

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937

igen.
ijén adv.
han kum ijén.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

igen

ygén, yín

han. fgender. ygén. m.
da. vyzor. val. shöv.
yín, det vären vät ihop
zgen. — ... so. de. skole. fa.
drévd ygén (äterfa förmågan an
idissla),

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Anckers 1950
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igen

ryin

nu ha de fullad

Av 'kvar' hade ~~de~~ fullt igen
bäckarna.

der - e. nta - möya ryin,

det finns inte många kvar.

did ryin, dit igen, tui -

O. Hoby baka igen.

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Amshorn 1916
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igen

yjn

; yjn

M. f. 65. M. f. 75.

M. f. 60.
K. f. 72.

är. kvar, åter.

m_u l. d_ar. d_i strö_gad yjn,

om är det den åkerrensan kvar,

den han f_adas. v_e yjn,

den han kvicknade till igen.

Nr 1501 Löderup, Ingelst. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de vidra döm | igen
yjn, de kom- | forts.
mo sig igen (efter en
sjukdom. did yjn, dit
igen. 2)

Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1947.

1) Ms. A. 60. 2) R. f. 72.

Fr. 'kvar', 'i behåll' ^{igen} forts.

nar en gar skörpan
a, har en målen yjn,
när man skär bort brödskor-
pan, har man det mjuka
i brödet kvar.

M. J. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948.

de tyganden igen
dom yn, de kände
igen dem. forts.

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

igen

de e svårt o
fa do me mer fu l ri n
det är svårt än äter f
den dräktiga (om ston)

M. f. 77

Nr 4501. Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1955.

Lödemup

I. dé e. stórre ezin. igen
de äro ännu större.

M. f. 77.

Nr 4501. Löderup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

igenfluten
ag:

igenflutten; n. - ' - ad

som grov igen av väder-
väster och nerfallet skräp,
därför så den g: renas
supp (t. ex. om en källa).

n. s. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

2)

egen fruker
a.g.

Ventr. yingfrögad
M. f. 94. igenyrt av "ö"

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

igenhöljid

ijinhuld

(om gravar, hit i marken)

den l ~ nut;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ynhild;

n. f. 94.

igenhöjd

adj.

n. - i hält
äter höjd med
jord e. d. (t. ex.
om ett dike, en
färr som myllas
över med jord etc.).

Nr 5008 Smedstorp Ingelst, hd

Hugo Areskoug 1963.

*igenkörd

sj¹intzörda (obest. pl.)

igenplöjda (om diken), utplö-
nade genom plöjning.

gr²öorna e. sj¹intzörda.

M. f. 04

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1

igenom
prop.

igenom. jödning^{x)}
o. sålt (till följd av).

N. J. 94. x) Repet-lån -

Nr 5003 Smedstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1964

igenom.
igenom adv.

Nr 3788 Tosterup, Ingelstads hä
Nils Bengtsson 1939.

1) zjénom, zjínom igenom
prep. adv.
zjnom (trycksö.)

mijad zjnom di' mycket
på grund läror (hände
det l. det). N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igenom
genom l. g_{en}om.

M. f. 76.

Nr 4499. Hammenbög, Ingelst. hd
Hugo Aresköug 1947

2)

i genom
prep. adr.

där gar gådan
synom hotēled. / de va
n. f. 94. / göds värk han
drev synom.

n. f. 94.

de kriva synom
hūlet där. n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstaas hd

Hugo Areskoug 1963

3) igenom
hela vägen prep. adv.
igenom. N. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1963

4)

nú kómor, de

ígenom
prep. ads.

dán yínom (dagen i ánda).
M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. h'd

Hugo Areskoug 1963

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

5) igenom
prep. adr.
dar. e. r_ent
t_et ma. m_us, so gr_esad
vysor. n_ota r_entom (o: mas-
san). n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igimon

igenom

igenom

Smedstorp

N^o 312. INGELSTAD

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rýnom
M. f. 84

igenom
adv.

rýnom

N. f. 88

da - lov - rýnom, det
ramm igenom (om brygd i
bryggbalja). N. f. 88

sölen gunor, rýnom
Borby sölen öskiner igenom
M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1954.

igenom

rýnom l. rýnom

da. drivor rýnom her
i krögen, det dryper
rygenom här i vrån.
di far ja yna, rýnom
som hästtast.

Nr 4563 Ö. Ingelstad, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1948

igenom
prep.

genom (tryckw.)

... genom, at, v. kom,
t. o. tåla - om ...

Nr 10329 Onslunda, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1966

igenom

rym^len

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igenom.

ijönäm el. jöönäm adr.

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hä.

Nils Bengtsson 1940.

i genom

i genom

**Nr 6009. Benestad, Ingelstads hd
I. Ingers 1954.**

igenom

igenom

Kryva, igenom Krypa

igenom

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1957.

igenom

genom

kräva, genom köpa
igenom

N. f. 79.

Benestad

Nr 6754. Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1959.

ruza - rž'nom

rimma igenom

lwa - rž'nom

igenom
ads.
forts.

ds.

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Borrby

igenom

igenom

Nr 4800 Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1950.

M. J. oo.

igenom.

ijénam

de jff ijénam.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hä

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjöman

igenom

Nr 4800. Spjutstorp, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1956.

igen om,
jönäm adv.
el. jönäm.

M 3292 Hannas, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1937.

igenom

sy^um^an, sy^un^om

slå mel sy^um^an (s: en
mjölsikt)

l^ua sy^um^an, rinna igenom.
han skole gå den d^ön sy^un^om,
han skulle lida den d^öden.

Nr 4724 Kvärrestad, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igjnom

igjnom

Nr 46 Onslunda Ingelstads hd

A.P. Onsdorft 1878 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igenom;
ijemän adv. o. prep.
røa bløed. jef. uø
ijemän husorna;

M 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igenom

igenom

m. f. 68; m. f. 58;

m. f. 61 m. f. 88;

de höjkor, tvärt igenom; (m. f. 61)

ja kom igenom prästgårdens
med sin förflöt, men de
kom ännu till och höra något
(m. f. 58);

Nr 4337 Trans, Ingelstads hd

Hugo Arskoug 1945. 6

igenom;
ijemän ad.

dän ijemän;

N^o 1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igenom

då veta sätan, va-
da k~~ö~~mer g~~ä~~nom.
Det vete sätan, vad det
kommer genom (i: vad
det välles av).

M. f. 73

Nr. 7315. Tryde, Ingelstads h

Hugo. Areskoug 1959.

Tomelilla

ijémän el. igenom.

ijénam prep. o. adv.
el. ijénam.

de skuluta se
möunän yénam
fjärstord pu ny-
örad för do-
stou de kärän
i täl.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1940.

yimen ienom ienom ienom

Numera ienom eno. fsk! Peakt.

Onslunda

Ingelstads hd

Otto Anderberg 1890.

Nr 1211.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igenom;
i jämlen adv.
han kror jämlen;

3275 Bollerup, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igenom.
jénam adv.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1939.

igenom

sy¹nom

sy¹nom, sy¹nom.

han ha[~] gad[~] mild
sy¹nom (: han har
haft en utsta^o mycket out,
kämpa med många sväng-
heter). dan sy¹nom dagen
i ända.

Nr 4446. Hörup, Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jag går en igenom
altid igenom forts.
jag går alltid genom den
(i en predikan i en postilla).

Hörup, Ingelstads hd
Nr 4446. Hugo Areskoug 1947.

igenom

igenom

Nr 2725 Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1949

O. Hobyn

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sjénom

igenom
forts.

de salta nér i en
örad sjénom.

Nr 2725 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igenom

yrinom; yrinom; yrinom
m. f. 65. M. f. 75. / m. f. 90.
M. f. 60. yrinom (1946)
M. f. 60.

da. hada. drived (droppat)
yrinom. Lagaä, M. f. 75.
Lita. yrinom, Lita igenom
Lita igenom, M. f. 60.

igenom
forts.

de ha bräddad brädorna
ryggenom, de ha bitit (sig) i-
genom bräderna (om möss).

M. f. 60.

Nr 4501 Löderup, Ingelstads hd

igenombak

adj.

igenombäkt n. s.

genombakat (om bröd).

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1964

igenomblötad

igenomblötad

M. f. 88;

genomblöt av regn;

Nr 4337 Trans, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1945-6

igenomblötat
igenomblötad l.-or, m.
oh f. n.-dad, pl.-dade,
genomblöu. Brantvik.

Qj

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98

v. 305.

igenomblötad

adj.

igenomblötad

genomblöt, genomvåt

han va reⁿt igenomblötad
äna y^{tr}-fö^zad.

M. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1963.

igenomblötad

ij¹menbl¹idad ;

dä byge de ij¹menbl¹idade ;

Nr 3817 Käseberga, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igenomblötad

igenomblötad; pl. obest.

-i--i-a;

genomblött, genomvåt

de, vore rent -i--i-a av
räpnad.

Nr 3600 Borrby, Ingelstads hä

Hugo Areskoug 1937.

* igenomblötad
yⁱ enom blⁱgdad
genombl^ön, genomv^ät

M. f. 60 Nr 4501 Löderup, Ingelst. hd

igenomkøkt
a.

igenomkøkte (obest. pl.)

(Om potatisar)

M. f. 84

Nr 3600. Borrby, Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1954.

Borrby

igenomlat
adj.
yénomalad
genomlat, mycket lat
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Arskoug 1963.

igenomsvedd
adj.
igenomasvèd
genomlat, mycket lat
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.

* i glyggad
i glyggade ob. yd. Ladj.

medelst "glyggor", dvs. håb
i virket, astadkomna med
stämjörn, fästade i narvet.

de var i glyggade nåred.

N. f. 94

Nr 5008 Smedstorp Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1963

²
ina

²
ina

²
inad

^x igua o.

rusa

№ 312. INGELSTAD

Smedstorp

M. Areskoug 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x igna
²ina; ²inar, ²ina, ²inad, part.
endast i n. ²inad, imperat.
²ina; frukta, vara rädd.

J.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98. № 305.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

² ina; ² inar, ² ina, ² inad,
part. fatūs, imperat. ² ina;
hisna.

Ingelstads & Järrestads hd.

Per Larsson 1897-98.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

M 305

7

^xigna

ina, -ar, -a pl.

-a, -ad. v.

hisna.

han inar ante va
(lyd).

Nr 3914 Valleberga, Ingelstads hä.

Nils Bengtsson 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*igna.

ina, -ar, -a pl,
-a, -ad v.

hisna.

de ina och hd.

Nr 3635 Ö. Hoby, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

⁺igna.

ina, - ar, - a pl.

- a, - ad.

hisna.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1940.

x igna;

igna, -ar, -a, -ad,

käna svindel; hisna; änglas

en ignar för

väljen;

ä. v. i Tomelilla.

1982:1 Tryde, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1922

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igna.
igna, -ar, -a pl,
-a, -adv. *hisna.*
ja ignar luth.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hä
Nils Bengtsson 1938.

+ igna;
igna el. äldre
ina, -ar, -a, -ad;
hisna;
han ina lnta;

M 1983:1 Ullstorp, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1933.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ina I. ^{+ igna I} vara rätt, verkstället.

Mr. forhålls.

Onslunda

Ingelstads hd

N^o 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ignar;
ignar, -ar, -a pl,
-a, -adv.
hisnar;
ja ignar ve o
ta i hd;

N 3292 Hannas, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+igna;
ègna, -ar, -a pl.,
-a, -ad v.
han ègnar hnta, hisna,

3275 Bollerup, Ingelstads hd.

Nils Bengtsson 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igna äj väja
r för o jera nurr

+ igna II

Onslunda

Ingelstads hd

№ 1211. Otto Anderberg 1890.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^xigna, v.

igna, -ar, -a pl.

-a, -ad.

hisna.

ja ignar för o
göu dar.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hä

Nils Bengtsson 1939.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* igona.

ina, -ar, -a pl,
-a, -ad v.

his na.

Nr 3639 Hörup, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1938.

x ignelet.

inalet . a.

rysligt.

de e inalet.

Nr 3915 Ingelstorp, Ingelstads hd
Nils Bengtsson 1940.

* ignelet.

ignelat adv.

vågsamt.

de va ignelet
o god over den
ishu.

Nr 3787 Glemminge, Ingelstads hd

Nils Bengtsson 1939.

* i gnetlig.

inblat a.

kusligt.

de e inblat o je
se id i deta rejn-
verad.

Nr 3634 Ö. Herrestad, Ingelstads hö

Nils Bengtsson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* i gnetig
²ineli¹ el. ²inelijor, m. och f.,
n. ²ineli¹t, pl. ²inelija, som
man kan frukta för, ~~förskräcklig~~
förenad med fara.

en ²ineli¹ väg, en ²ineli¹ stige,²
en ²ineli¹ trap.

Ingelstads & Järrestads hd.

J.

Per Larsson 1897-98.

N^o 305.

x iguelig

igueli, nute. - et

" hemsk "

Nr 3437 Kvärrestad, Ingelstads b

; Maria Andersson 1938

*igneplygt adv.

inled l. -et

riskebelt, rysansvärt,
kissnande

da ser inlet id, nar
han kivor där på
tågad

Mf 95

Nr 10215 Ö. Ingelstad, Ingelstad's fd

Åke Hansson 1966

igångkommen
adj

igångkommen

(som kommit igång)

M. f. 76.

Nr 4499 Hammenbög, Ingelst. hd

Hugo Areskoug 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igångkommen
ag.

igångkommen

son. kommit igång med nyt,
t. ex. en affärsrörelse.

han - va - go - igångkommen.
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingeåsteds hd

Hugo Areskoug 1964

2 g^oar
var.

2 g^oar - nöta
näven till gårdagen
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp. Ingelsteds hd
Hugo Areskoug 1964

igår

igår osv.

4347:1

Nr 5414 Kvärrestad, Ingelstads hd
Birgitta Kraft 1946, Exc.

igår

igår.

Nr 4724 Kvarrestad, Ingelsta's hd
Hugo Areskoug 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)

igår aftes
avr.

Av. igår aftes

n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp, Ingerst. Is hd

Hugo Areskoug 1964

* i går aftes
ad.

igarätas
i förgårkväll
n. f. 94.

Nr 5008 Smedstorp Ingelst. hd
Hugo Areskoug 1963.